

KALKI 23.8.1970

40 காசு

“அவள் படிப்பிலும் விளையாட்டுக்களிலும்
ஒரே போல்
கேட்டிக்காரி!”

ஆனால், சில நாட்களுக்கு முன்
அவளுக்கு ஒரே மனம், நாள்
டாக்டரை விளையாட்டேன்.

டாக்டர் சொன்னார்: “அவ-
ளுக்கு தினமும் ஹார்லிக்ஸ்
கொடுங்கள்.”

ஹார்லிக்ஸ் சாப்பிட்ட பின்
அவள் படிப்பிலும் விளையாட்-
டுக்களிலும் ஒரே போல் கேட்-
டிக்காரியாக மாறிவிட்டாள்!

ஹார்லிக்ஸ் அவளைத்
கேட்டிக்காரியாக மாற்றிற்று
வளரும் குழந்தைகளுக்கு
தெம்புடன் நிகழத் தேவை
வான அதிக சக்தியை அளிக்க
ஹார்லிக்ஸ் உதவுகிறது. டாக்-
டர்கள் குழந்தைகளுக்கு
ஹார்லிக்ஸ் சிபார்சு செய்-
கிறார்கள். உங்கள் மனதிலும்
ஹார்லிக்ஸ் தேவை!

ஆனால் சற்று நிகழத்
மாதுடன் சாதுமை மரவு
மதும் மாக்கெட்டி, பச்சை
யின் சோலாக்கூர்
சந்தகன் சந்தகம்

ஹார்லிக்ஸ் அதிக சக்தியை அளிக்கிறது!

அழகினுக்கு
உயிருட்டும் பணியில்...

லக்ஷ்மியின்

கோட்டா

வாயில் புடவைகள்

மாதிரின் அழகு மேலும் பரிமளிக்க...
எழிலுக்கு எழில் செய்ய...
இதோ லக்ஷ்மியின் கோட்டா
புடவைகள் கண்கவர் புடவைகள்,
மெல்லியவை, பல வண்ணங்கள்,
எவருக்கும் ஏற்ற டிசைன்கள்
மேலும் நீடித்து உழைக்கக்கூடியது.

சிற்பி எடுக்கும் :

ராமகோ கதேசர், கோயம்புத்தூர்-1.

வெங்கடேஷ் வஸ்திராலாயா, சென்னை-1.

மது ஷோரூம் :

1793, ரூப்பணக்கார வீதி, கோயம்புத்தூர்.

387, மெயின் ரோடு, கோலிம்பட்டி.

சித்தியை சிற்பி தீவயம் :

எஸ்.சி. எஸ். எஸ். கிளாட் ஷாப்.

11-12, கிழக்கு சத்திர வீதி, மதுரை.

தி
**லக்ஷ்மி
மிஸ்ஸ்**
கம்பனி லிமிடெட்
கோயம்புத்தூர்

உயர்ந்த துணிகளின்
உன்னத சின்னம்

சென்னை

மர்பி மினிபாய் டிரான்ஸிஸ்டர்கள் ...லண்டனுக்கு

என்னுடைய ஆங்கிலேய
ரசிகர்களும் கூட என்னை
விரும்பத்
தொடங்கிவிட்டனர்.
பெருமைக்குரிய விஷயம்!

கல்கி பொருளடக்கம்

சாதாரண, ஆவணி 7 - 1970, ஆகஸ்டு 29

வருஷன் தடுப்பதா?... (தலைவங்கல்)	— 8
ராஜாஜியின் கருத்துகள்	— 9
ஆய்ந்த கவனத்தோடு ஆய்ந்து:	— 9
வடலின் வளசிக்கும் வழக்கறிஞர்	— 11
ராமாயணம்	24
பொன்னிலின் செவ்வன்	17
சகுபதி ராகவ	28
நெறியைப்ப்டிக் 8மே இறங்கி..	27
தமிழ் இலக்கியப் பரிர்	33
சிதம்பர ரகசியம்	— 35
பொராட்டங்கள்	— 39
காணக் கிடைக்காத தங்கம்	— 46
கொடி மலர் (பிறப்புச் சிறுகதை)	58
தூத்துக்குடி நிரும்பியது!	65
புகழ் போடும் போடு!	67
அடைவாளிகள்	— 71
வட்டமேளையு	— 80

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதை
கவிதைகள் பெரிதும் எல்லாம்
சுதந்திரம் பெற்றனவே; அப்படி
கனம் சுதந்திரம்.

சுதந்திரம்
இந்தியா
இலக்க (இலக்க நான்காம்)
இதா நான்காம்

சுதந்திரம்
ரூ. 20-00 ரூ. 10-00
ரூ. 21-00 ரூ. 10-00
ரூ. 40-00 ரூ. 20-00

தி குமரன் மில்ஸ் லிட்.

பிளமேடு போண்டு - கோயமுத்தூர்-4

மில்ஸ்: நரசிம்மசாயக்கன்பாளையம்

இயங்கும் கதிர்கள்: 27,000

நாங்கள் தயாரிப்பவை:

- 40s (Nf. 33.9) இந்தியன்
- 44s (Nf. 37.2) "
- 60s (Nf. 50.8) "
- 80s (Nf. 67.8) அந்நியப் பஞ்சு
- 100s (Nf. 84.7) "

மேலு நாங்கள் கோள்களிலும் கிடைக்கும்

தகதி: "குமரன்" • வெளிப்போன்: மில்ஸ்: 23296 • ஆபீஸ்: 23933

கோஷ்டி சேராக் கொள்ளை: புதிய பாணி

Vin

உங்களை கண்டிரோலர்கள்
எங்களுக்குப்
பிழைக்கவே
இல்லை!

சிறுவர் உங்களை
பணம் என்னு
வரம்பிப்பி
பிழைக்கிறார்!

கொழித்தல்

குற்றங்கள் திருத்தவதற்கான
சிறைக் காரணங்களை
நான் சமாளித்துத்
கொண்டு வருகிறேன்.

வருமுன் தடுப்பதா? வந்தபின் முடிப்பதா?

சமூக ஒழுங்குக்குத் தீங்கு ஏற்படக் கூடும் என்று எதிர்பார்த்து, முன்கூட்டியே ஒருவரைக் கைது செய்து வைப்பதற்குத் தடுப்புக் காவல் சட்டம் இடம் அளித்தது. இச்சட்டம் பல்லாண்டு களாக மீண்டும் மீண்டும் அகில இந்திய ரீதியில் உயிரளிக்கப்பட்டு, வழக்கில் இருந்து வந்தது. ஆனால் தேசத்தில் கம்யூனிஸ்ட் வன்செயல்கள் மிகவும் அதிகமாகி, இச்சட்டம் மிகவும் தேவைப்பட்ட சமயத்தில் இச்சட்டத்துக்குப் புதுத் தவினை தர இந்திய அரசாங்கம் தவறியிட்டது. அகில இந்திய அடிப்படையில் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தை நீடிக்காமல், ராஜ்ய அரசாங்கங்கள் உரிதப்படி தடுப்புக் காவலுக்கு உத்தரவு பிறப்பித்தாலே போதும் என்று புது ஏற்பாடு செய்துவிட்டது. ஆட்சியாளர்களின் நிர்வாகத் தகுதி வன்மைக்கும், முறையாக முடிவு காணும் விவேகம் இல்லாமைக்கும் இது ஓர் அழகிதமான எடுத்துக்காட்டாகும். ஏமாணிகளான மக்களும், சுயமுன் னேற்றத்தையே கருதும் அரசியல் வாதிகளும் நிறைந்த நம் நாட்டில் அரசாங்கத்தால் இப்படியெல்லாம் சர்வ சகஜமாகச் செய்ய முடிகிறது!

தடுப்புக்காவல் சட்டம் நீடிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதைக் கம்யூனிஸ்டுகளின் 'நிலப்பறி' இயக்கத்தில் நன்கு உணருகிறோம். இது கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களின் அரசியல் நோக்கம் காண்படத்தொகு திட்டம். இதை உடனடிக்குடல், வெகு கண்டிப்புடன் தடுத்த நிறுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்யவில்லை. இதனால் பிரச்சினைகள் பல மடங்காகப் பெருகி விட்டன.

ராஜஸ்தானமும், உத்தரப் பிரதேசமும் தடுப்புக்காவலுக்கு உத்தரவு பிறப்பித்தது பாராட்டுக்குரியது. ஆனால் ஆரம்பத்தில் தமிழ் நாட்டுச் சர்க்கார் இல்லாத உடனடியாகத் தடுப்பு நடவடிக்கை எடுக்காமல் கம்யூனிஸ்டு களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதிலும், சலுகை காட்டுவதினுமே முனைத் திருத்ததாகத் தோன்றியது. அப்

போதே அவசரச் சட்டம் பிறப்பித்துத் தடுப்பு நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், சர்க்காருக்கு இன்னயாக இன்னொரு கம்யூனிஸ்ட் சர்க்கார் ஏற்படுத்துவது போன்ற முயற்சியை முனியிலேயே கிள்ளியிருக்கலாம். சுமார் இருபத் தைத்து தலைவர்களைக் கைது செய்வதன் மூலமே இயக்கத்தைத் தோல்வியுறச் செய்திருக்கலாம். காவதாமதம் செய்த தன் விளைவாக இன்று ஆயிரக்கணக்கில் கைது செய்ய தேரிட்டிருக்கிறது. உண்மையில் தவறு புரிபவர்கள், சட்ட விரோதமான நடவடிக்கைகளைத் தூண்டியிருந்த ஒருசில தலைவர்கள் தாம். ஏமாந்து போய், அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்களை உண்மையில் குற்றவாளிகள் என்பதற்கில்லை. தமிழக அரசாங்கம் தவிர்ப்பறி இயக்கத்துக்கான பிரசாரம் வலுவடைவதற்கு அவகாசம் தந்து, தன் காரியத்தைத் தானே கடினமாக்கிக் கொண்டு விட்டது.

கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்வதில் அரசாங்கத்தார் அவசரம் காட்ட மாட்டார்கள் என எண்ணுகிறேன். அரசியலில் எந்தக் குற்றம் செய்தாலும் நண்டனை மிகக் குறைவாகவே இருக்கும் என்ற தெம்பில் இது போன்ற செய்கைகளில் யாரும் எளிதில் ஈடுபட இடமளிக்கக் கூடாது.

நான் முதன் முதலில் எற்ற ஆங்கிலப் பழமொழி: "குணப்படுத்துவதை விடத் தடுப்பது சிலாக்கியம்" (Prevention is better than cure) என்பது. ஆனால் அப்போது நான் மிகச் சிறுவனாக இருந்ததால், அதன் பொருள் எனக்குப் புரியவில்லை. பிறகுதான் "வியாதி வந்தபின் குணப்படுத்துவதை விட வியாதியே வராமல் தடுத்து நிறுத்துவது சிலாக்கியம்" என்று அதன் பொருள் உணர்ந்தேன். அதிகார பீடத்தில் உள்ளவர்கள் இந்தப் பழமொழியை இன்னும் கற்கவில்லை என்று தெரிகிறது. தமக்கு முன் ஆட்சி செலுத்தியவர்களின் உதாரணத்தைப் பார்த்தும்கூட அவர்களுக்கு இந்த உண்மை புரியக் காணோம்.

(அடிப்படை: 'ஸ்வராஜ்ய'யில் ராஜாஜி எழுதியது.)

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

ஏதேதோ விஷயங்களைப் பற்றிப் பிரதமரும், அவரது கட்சிக்காரர்களும் அபிப்பிராயம் சொல்கிறார்கள். அவற்றில் அபிவிருத்தி காண்போம் என்று வாக்குறுதி தருகிறார்கள். ஆனால் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் அவர்கள் பேசவே விரும்புவதில்லை. அதுதான், பெர்மிட்-ஹெசன்ஸ் வழங்கும் அதிகாரத்தை சர்க்காரின் சார்பற்ற ஒரு சுதந்திரக் குழுவிடம் ஒப்புவிப்பது. தேச நலனை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு தொழிலகங்கள் குறித்து முடிவெடுக்கும் போக்கியதாம்சம் வாய்ந்த வர்க்கமிடமே பெர்மிட்-ஹெசன்ஸ் வழங்கும் பொறுப்பை ஒப்படைக்க வேண்டும்.

ஆனால் இது விஷயமாகப் பிரதமர் அக்கறை காட்டாததற்குக் காரணம்: பெர்மிட்-ஹெசன்ஸ் மூலம் தொழிலகங்களின் மீதெல்லாம் சூட்சியானர் ஆதிக்கம் செலுத்த முடியும்தான். ஆனால் கட்சிக்கு அமை தக்கச் சரங்கமாக இருக்கின்றன. இந்த அலகுகளின்மை விட்டுவிட்டுக் கூடாது என்று பிரதமர் உறுதியாக இருக்கிறார்.

கட்சிச் சார்புடைய அரசாங்கங்கள் இவ்வாறு ரகசியமாக திதி நிரட்ட இடமில்லாமல் செயல்படத் தகுந்திருக்க குழுவியிடம் பெர்மிட்-ஹெசன்ஸ் நிர்வாகப் பொறுப்பைத் தரவேண்டும் என்ற சீர்திருத்தக் கோரிக்கை தீவிரமாகவாகக் கவனிக்கப்படாமலே உள்ளது. ஸ்தாபன கால்கிரஸின் பார்மிமெண்ட் தலைவர் ஸ்ரீராம் ஸாங்க் சிங் அவர்களும், இவ்வுபாடு அரசியல் கட்சிகளுக்கும் பெர்மிட்-ஹெசன்ஸ் விதிவாகத்துக்கும் தொடர்பு இருக்கக்கூடாது என்று தம் கட்சியின் சார்பில் அறிவித்திருப்பதாக என்னுமிதேவ்.

எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருப்பினும் சரி, அக்கட்சி நிதியம் நிரட்டுவதற்கும், நாட்டிலுள்ள தொழிலகங்களின் நிர்வாகத்துக்கும் எய்விதச் சம்பந்தமும் இருக்கவாகாது. ஆனால் கட்சியினர் இந்த முக்கியமான விஷயத்தை விவாதங்களிலிருந்து அகற்றிவிட்டு, நடவடிக்கை எடுக்காமல் மெனமம் சரதிப்பது மிகவும் நேர்மைக் குறைவானது.

நிம்னி எர்க்காரை நான் எதற்காகக் குத்தம் காட்டுகிறேன். அதே காரணம் கருக்காகவும், அதே தொக்கங்களுக்காகவும், ராஜ்ய அரசாங்கங்களும் தங்களுக்குத் தொழிலகங்கள் மீது அதிகாரம் வேண்டும் என்ற விரும்புவது இயற்கை. ஆனால் இதற்கு இடமகித்தான் பெரிய விபரீதமாகுகிறது.

★

மேற்கு ஜெர்மனியும் குவியாகவும் செய்து கொண்டுள்ள அதாக்கிரமிப்பு ஒப்பந்தம் ஒரு மகத்தான சாதனையாகும். பயமும் சந்தேகமும் வலுத்துவிட்ட இன்னறைய உலகில் அரசியல்வாதிகள் எவ்வளவு ஐயப்பட்டுள்ளும் சரி இந்த உடன்பாடு ஒரு தல்ல முடிவாகும். மற்ற எத்த அரசின் தலையிடும் இன்றி இய்விரு நாடுகளும் தாமாக உடன்பாடு கண்டிருப்பது விசேஷமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. பனிப்போர் முடிந்து சமாதானம் நிலவுகிற திணைமையை தொக்கி ஓர் அடி எடுத்து வைத்து தம்பிக்கை காட்டியுள்ளனர்.

குவியாகவுடன் முரண்பாடு கொண்டுள்ள சீனத்தின் அதிகாரம் ஒங்கி வருவது. இந்த உடன்படிக்கை ஏற்பட உதவியிருக்கக்கூடும். காரணம் எதுவாயினும், ஹிட்லரின் ஆய்வை விட்டுவிட்டு ஓர் உடன்பாட்டை குவியாகவும் ஜெர்மனியும் செய்து கொண்டிருப்பது உலக நடவடிக்கைகளில் ஒரு தல்ல முக்கியேற்றமாகும்.

★

அமெரிக்காவுக்கு எர்க்காஜாட்டும் காநி லாண்டை இந்திய எர்க்காரின் வெளிநாட்டு இலாக்கை தொடர்த்து செய்கிறது. வட அமெரிக்காவில் உள்ள இந்திய தூதரகத்தின் அத்தலவகை ஓர் அவசியமுமின்றியே உயர்த்தி ஓர்கள். இப்போது கியூபாவில் ஒரு புதிய தூதரகமும் ஏற்படுத்தப் பெறுகிறது. 'இன்டர் காங்கிரஸின் முல்லான் தலைவர் ஒருவரின் பொறுப்பில் இந்த தூதரகம் கிடப்படுகிறது. இவதக் கய்யூனிடல் சார்பான இன்னொரு நடவடிக்கை என்று மக்கள் பொருள் கொள்வதெத்த தலர்க்க முடியாது.

காமேகவரீ கும்பாபிஷேகம்

பராசக்தியின் அருட்பெருக்குக்கு ஓர் ஊற்றுக் கண்ணாக விளங்கி, ஸ்ரீ காஞ்சி காமியோடி ஆசானியானில் விசேஷ கமோட்டைப் பெற்றிருப்பது சென்னை நிருவாகிக் கோவிலில் உள்ள ஸ்ரீ காமகலா காமேகவரீ ஆலயம். தெவ்வப் பணிகளில் சிறந்து விளங்கும் ஸ்ரீ எஸ். ஐ. ரத்தினம் அய்யர் அவர்களின் தலைமையில் பங் ரேழுகர்கள் அடங்கிய குழு அமைக்கப்பட்டு ஸ்ரீ காமேகவரீ ஆலய மகா கும்பாபிஷேகம் செப்டம்பர் ஆறாம் தேதி அதிகாலை யில் நிகழ்கிறது. பொதுமக்களிடம் திதி நிரட்டாமல், அன்பர்கள் ஒருசிலர் மட்டும் ஒவ்வொரு இனமாகத் தங்களுக்குள் வகுத்துக் கொண்டு இத்திருப்பணி நடத்திடுப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தற்போது கும்பாபிஷேகத்துக்குப் பொது மக்களில் அதிகப்பட்சமானவர்களின் பங்கினைப் பெற உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். அதாவது தலைக்கு ஒரே ஒரு ரூபாய் வீதம் தன்கொடை பெற்றுக் குடமுழுக்கு விழா நடத்த எண்ணி விருக்கிறார்கள். மாணேஜிங் டிரஸ்டி, ஸ்ரீ காமகலா காமேகவரீ தெவ்வாளாம், வெங்கடாசல தாயகன் தெரு, நிருவாகிக் கோவில், சென்னை-5 என்ற முகவரிக்கு அன்பர் ஒவ்வொருவரும் போஸ்டல் ஆர்ட் ராக்கிவா, மணியார்ட்ராகவிலா ஒரு ரூபாய் அனுப்ப வேணும்.

ஐசங்க மகாநாடு

தமிழ்நாட்டு ஐசங்கத்தில் நான்காவது மகாநாடு சென்னை அப்டஸ்பரியில் சென்ற 9, 10 தேதிகளில் வெகு நிறப்பாக நடைபெற்றது. ஐசங்கத்தில் தேர்தல் சின்னமான கீபத்தைத் தமிழக ஐசங்கத் தலைவர் திரு வாகதேவன் ஏற்றித் தொடங்கி வைத்தார். மகாநாட்டுக்குத் தமிழகத்தில் பல பகுதிகளிலிருந்து பஸ்களிலும், ரயில்களிலும் வானிகளிலும் 5537 பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தனர். ஐசங்கத்தில் முக்கியத் தலைவர்

திரு அதுல்பிதாரி வாகுபாய் வருவதான இருந்தது. அவருக்குத் தியேரென்று கட்சி நோயுற்றதால் வர இயலவில்லை. அவர் வராத குறையை ஐசங்கத்தில் மற்ற தலைவர் களான திரு இசுநாத் ராய் ஜோஷி, எம்.பி., திரு குப்தா எம். பி., திரு பரமேசுவரன் எம். பி., முதலியோர் உணர்த்தி பொங்கல் பேசி நிறைவு செய்தனர். பிரதிநிதிகள் தவிர பார்வைவாளரும் இரண்டு நான் மகாநாட்டுக்கும் ஏராளமாக வந்திருந்தனர்.

வருங்காலத்தை உருவாக்குவதற்காக சேமிக்கக் கற்றுக்கொடுங்கள் அவர்களுக்கு!

அவர்களுக்குக் கவனியில்லாத வாழ்வு. நாளைக்கோ?
வருங்கால உண்டாவ அவர்கள் உள்லத்தில் புகட்டுங்கள்.
சேமிக்கக் கற்றுக் கொடுங்கள். ஆம், ஸ்டேட் பாங்கிலே.

**சேவை முடிவதற்கே
ஸ்டேட் பாங்க்**

Advars S. 221 199

ஆஸ்திக உலகுக்கோர் ஆஸ்திக்: எம்.எஸ்.எஸ். பக்திக் காணிக்கை

பாரத வுத்தம் முடிந்தது. என்னவர் தர்ம புத்திரன் அங்குத்து. “அவனையும் அகலி போல் பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் இருக்கிறார். அவர் மறைந்தால் அவரேடனும் ஞானம் செய்வம் அளித்தும் அந்தமீதும் போகும். எனவே, நீ இப்போதே அவரை அடுத்துக் கை தர்மங்களைவும் அறித்து கொள்ளாயாக” எனக் கூறினான். அந்தமீதே தர்மன் பீஷ்மரிடம் தர்மத்தின் மர்மங்களை பெல்லாங்கேட்டறிஞன். பிரதமன் திறந்த மனத்தோடு ராஜ தர்மம், ஆபத் தர்மம், கந்திர தர்மம், மோக தர்மம் முதலிய ஸந்தை விளக்குகிறார். ஆவிலும் தர்ம புத்திரனுக்குத் திருப்பி உடைபட விட்டான். சிலிய முயற்சியிலேயே பெரும் பலன் அளித்ததை மகத்தானதொரு உபாயத்தை தனக்குப் போதிக்க வேண்டுமென்ப பிரார்த்திக்கிறான். அந்த மகத்தான உபாயத்தை உடனே அருளுகிறார் பீஷ்மர். அதுதான் **ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸதஸ்ரநாமம்** - திருமாவின் திருநாமங்கள் ஆவிரத்தைத் தொகுத்துக் கூறும் புனிதத் துதி. “புண்டரீகாக்ஷணப் பக்தி யுடன் இந்தத் துதியால் அர்தசிப்பிரத ஸர்வ தர்மங்களுக்கும் மேலாக தர்மம்” என்று குருகுலச் செல்மய எடுத்தியம்புகிறார்.

விஷ்ணு ஸதஸ்ரநாமத்தில் என்னவாகும் பகவன் தாமரிகள் நல்கொன்றும் பரமமது ஒரு சிதம்பிரயணப் பேசுபவன். (எனக்கி கொணுகி என்று இதை பீஷ்மர் குறிப்பிடுகிறார்.) அவன் பீஷ்மருக்கு முன்னரே ரீஷி களால் மொழியப்பெற்றவை. பீஷ்மருக்குப் பின்னரும் மலான்களால் ஆசாரிய புருஷன் விஷ்ணு ஸதஸ்ரநாமத்துக்கு சரவம் அருளினார். இவர்களில் ஸ்ரீமத் சக்கர பவத் பாதர்கள், பீஷ்மி முறை முதலிய மற்ற சாதனங்களின் விட பகவந்தாம் துபத்தை விசேஷமாகப் போற்றுகிறார். ஏனெனில் இவிய (வேள்களில் போல்) துமினா முதலியன இவிய; பிறர் எவர் உதவினும், வெளிப் பொருள் எதன் தேவையும வேண்டியதில்லை; பகவந்தாமத்தின் மொழியக் காணம், இடம் முதலிய உட்குப்பாடுகளும் இக்கூட எவ்விதும் இல்லாது தர்ம சாதனங்களின் தனித்த தாக, அதேபோதில் வேரு எவ்விதம் அப்பில சிக்கக் கூடியதாக இருப்பது ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸதஸ்ரநாம பாராயணம். ‘தினந்தோறும் இந்த ஸதஸ்ரநாமத்தைச் சொல்பவனும் கேட்பவனும் இம்மைவிலும் மறுமையிலும் சிறிதும் இன்னல் அடைவதில்லை. அவர் நோய், பத்தம், பயம், ஆபத்து முதலியவற்றி னின்றும் விடுபடுகிறான். அவனுக்கு ஆன்ம சகம், பொதுமை, செல்வம், ததர்மம், புகழ் சக்தி, புதல் அளித்தும் கிட்டு

புகழ் என்ன என்பதெல்லாம் ‘பவ சுகுதி’ அகி

கிக்கொண்டே போகிறது. விஷ்ணு ஸதஸ்ர நாம பாராயணத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த தகவிலை எனப் பொருள்படும் முகமாகப் புகத்தாழ்கார்.

சந்திரப் பக்திக்(து) அபஸ்ரீப் சரவத்து(து) எப்பெழுதம் சந்திர வுத்ததக் தவம் என்கிறார்.

பகவானின் அளந்த கலிவாண குணங்களை வும் குணங்கடந்த கைங்கல்ய நிலையையும், பக்தி ததும்புகின்ற-ஞானம் போக்குகின்ற- அகித்துவம் மிலிருகின்ற- ஓராயிரம் நாமக் களாக் விளக்கும் பரம பரித்திரமான் விஷ்ணு ஸதஸ்ரநாம நூல் ஆவிரமாயிரம் ஆண்டு காக தம் நாட்டில் ஒதப்பட்டு வருகிறது.

பரம்பொருளின் பவ ஸூத்திகளுக்கும் ஸதஸ்ரநாமம் இருப்பினும் விஷ்ணு ஸதஸ்ர நாமம் அவற்றுள் சிறப்பிடம் பெற்றிருக்கிறது. இதனாக்தான் மறைமோர் தினமும் ஒதவேண்டிய இந்த நூல்களில் அவரவருக்குரிய உபநீஷதம், சேத, ரத்தம், புகழ் ஸரத்தம் இவற்றிடுகு விஷ்ணு ஸதஸ்ரநாம பாராயணம் விதிக்கப்படுகிறது.

குணமற்ற பரம்பொருளுடன் ஐக்கியமடை வும் ஞானப் பாதையை வருத்து, அப்பரம் பொருள் கொண்ட சகை தெய்வ வடிவம் எனப்படும் துதி சென்று பக்திப் பாதையைச்

செய்ப்பளித்த ஸ்ரீ சங்கர பாகத்தபாதமும், பாவிடலின் கடவுடைய விநிக்மும்போது அவன் கைதையையும், விஷ்ணு ஸ்தவஸ்திரமாத் தையும் ஒதுவேண்டும் -- கோவம் தோ வாய் வந்தபடி -- என்பதிலும்.

இவ்வாறு அவர் கூறுவது, தமது 'பஞ் கோவித்' நூலின் ஆறாம், அறிவு வரத்ததால் பிறப்பைக் கண்ட முடியாது; கோவித்தின் பதிகப்பேத சடைத்தோர வழி என்று கூறி, மாயையவை, தனக்கும் கைமட்டியாக (மோதா முக்கரையாக) ஸ்ரீ சங்கரர் உருவ அற்புதத் துதி 'பஞ் கோவித்தம்'. இம் உருவ நினைவா இரையங்கையாம், அதே மாயை உருவின் கையாப் பேரின்பத்தையாம் அம் தொழுவும் அருபாய் வரவனங்களால் விளக்கும் பக்திப் பண்டம், கவித்துவப் பான்டம், ஞானம், சீவனம் 'பஞ் கோவித்தம்'. விஷ்ணு ஸ்தவஸ்திரமாத் தைப் பேரவையே பண்டிதர் பாபர் அகல் இரையங்கையும் சரத்துப் பவன் தருவது ஸ்ரீ ஆசாரிய சங்கரரின் 'பஞ் கோவித்தம்'.

இவ்விரண்டையும் இயற்கு சொத்து எழுதி விடுவதற்குக் காரணம் உண்டு, ஆங்கில உலகுக்கு எத்தகையோ விதங்களில் அந்த தொண்டைத் தீர்த்துக் கொடுக்க விரும்பினார் என்று எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி அவர்கள் பஞ் கோவித் தத்திலிருந்து பத்து கலோகங்கையாம், ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸ்தவஸ்திரமாத் தைப் பத்தொன்றும் முழு வந்ததும் ஒரு நீண்ட நேர இசைத்தட்டில் (Long Playing Record) பதிப்பித்துள்ளார். இதில் ஆங்கில உருவின் ஓர் ஒப்பற்ற ஆஸ்தி என்பேரே கூறலாம்.*

இசைத்தட்டில் முதலில் 'பஞ் கோவித்த'த் தைப் பற்றி ராஜாஜி ராஜாஜி அவர்கள் கூறும் மயோத்திர மோதிரனைக் கேட்கிறோம். "ஞான சமுத்திரத்தை உன்னதமாக நீராக ஆக்கிக் குடித்து சங்கரர் பக்தியை ஞானமும் ஒன்றே என்று உலகுக்கு உணர்த்திய கோவித்தன் மீது இனிமே இந்த துணியை அணித்தார்" என்று ராஜாஜி கூறுகிறார்.

பிறகு ஸ்ரீமத் பரமஹம்ச ராமகிருஷ்ண ஸ்ரீ மீது ஸ்வாமி விவகாந்தரர் இயற்றிய நியான கலோகத்தை ஸ்ரீமத் எம். எஸ். பக்தியில் நிறைந்த ஞானரத்தினம் கேட்டு, அந்த அளவு நிமிடமும் ஸ்பந்தமில்லாமல் அடைகிறோம். "ராமகிருஷ்ண கிருஷ்ண-கலோக எத்தகையோ இவ்வ ராமகிருஷ்ணரூப உத்தி உக விதேவ்" என்று ஸ்ரீ பரமஹம்சரே மொழித் திருப்பதால் இந்த இசைத்தட்டுத் தொடக்கத் தில் அம் அவதார மருவரின் துதி மிகவும் பொருத்தமாக அமைத்து நம்மை உலுக்கு கிறது. இதை மொட்டி, ஸ்ரீமதி எம். எஸ். அவர்கள் 'பஞ் கோவித்'த்திலிருந்து பத்து கலோகங்கையப் பத்து ராகங்களில் பக்தி புத்திமாயாகப் பாடுகிறார். கலோகங்கையின் போகுட் கிருபா, செய்கின்றமை இவ் ப்ரேரு எம். எஸ். பக்திப் பெருக்கும், சார வனமும், மேடடுக்களின் இசை விசைமையும் கேர்ந்து நம்மை அப்படியே பரவசப்படுத்தி விடுகின்றன.

சில விதங்கள் தம்புரா நாதம் மட்டுமே ஒலித்துக் காத்தி பரப்புகிறது. தொடர்ந்து,

கம்பீரமும் கனிகும் ஒடுங்கே இசைத்த ரசனில் ஸ்ரீமதி எம். எஸ். அவர்களும், ஸ்ரீமதி ராதா விவகாந்தரம் 'விஷ்ணு ஸ்தவஸ்திரமாத்'த்தை பரம சம்பீரதாய் சுத்தமாக ஒதுகின்றனர். இசைத்தட்டில் முதல் புறத்தில் உபேயத் தாதமும் நியான கலோகங்கையும் அடங்கு கின்றன. மறுபுறம் ஸ்ரீதோத்திரமும், பன கருதியும்.

'ஸ்வஷ்டாகாரம்' என்பது ஆரீரம் நாமங்களில் ஒன்று. ஸ்ரீமதி எம். எஸ். அகரவர்களை ஸ்டாண்டமாக உச்சரிப்பதைக் கேட்டு அந்த 'ஸ்வஷ்டாகாரம்' நிச்சயம் அதுக்கிரக மறை பொழிவாகும். அழிவாக உணர் 'ஸ்ரீதோத்திரம்' அவள்; எத்தகைய பிரிய முடம் செவிமடுக்கும் 'ஸ்தவஸ்திரம்'னும் அவளே-என்ற உண்மை எம். எஸ். அவர்கள் ஸ்தவஸ்திரமாத் தை நனிக் கேட்கவாய் நம் உன்னதில் நுழைப்பதிலிருந்து. பனகருதியில் கூறப்பட்ட உலக நலங்களும் அவருக்கு உண் டாகட்டும் என்று மனப்பர வர்த்தத்துகிலும்.

அவருக்குக் கிடைக்கும் பலம் இருக்கட்டும். இந்த இசைத்தட்டிலுள் ஆங்கில உலகுக்குப் பெரும் பலம் கிடைப்பதோடு, ஆங்கில நித வனங்களில் தங்கிறந்த ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத் துக்கும் நலம் கூடுகிறது. 'பஞ் கோவித்'த்தில் பொருளானவை விடுமாதும் தன் றுக்குக் கொடுத்ததை அளிக்கும்படியும் ஆசாரி யர் விடுக்கும் ஆகவே, ஸ்ரீமதி எம். எஸ். அவர்கள் வாழ்க்கைத் தத்துவமாக ஆகிவிட்டதல்லவா! அதற்கெற்ப இம் இசைத்தட்டில் அவருக் குரிய வசூலாய் (Royalty) முழுமையும் ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண மடத்துக்கே அளிக்கப்படுகிறது. இதன் முன்னிட்டே இந்த இசைத்தட்டில் தொடக்கத்தில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் நியான கலோகத்தை எம். எஸ். பாடியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்வாமி தினாநாமி. ஆகஸ்ட் 24 தேதி இந்த இசைத்தட்டு ஐந்து இடங் களில் வெளியிடப்படுகிறது. ஸ்தவஸ்திரமாத் தில் ராமகிருஷ்ண மடக்கிடர் வி. வி. கிரி அவர்கள் வெளியிடுவர்; திவ்யசங்கீத சங்கீத் தப் பேரறிஞராகிய செட்டிசென்ட் கவர்னர் மடக்கிடர் ஏ. எம். ஜா அவர்கள் வெளியிடுகிறார்; கங்கத்தாணில் பண்டிதோத் தாராகிய மடக்கிடர் கஜே குமார் சாட் பர்ஜி வெளியிடுகிறார்; பம்பாயில் ஆங்கிலக் செவ்வார் குகப்பதி மடக்கிடர் கே. எம். நம்ஸி அவர்கள் வெளியிடுகிறார்; சென்னைில் ஸ்ரீ உருதி விஷ்ணுநாட்டய அறுக்கிர ஞாந்தியே போன்ற புதுவ ஸ்ரீமத் பேரவாள் மடாதிபதிகள் வெளியிடுகிறார்கள்.

நாடுபெரும் இனி பஞ் கோவித்தமும் விஷ்ணு ஸ்தவஸ்திர நாமமும் ஒலித்து, ப்ரீதான வனக்குண்டமாகட்டும்!

இதே அருதமான ஸ்தவஸ்திரமாத் தையும் பஞ் கோவித்தமாத் தையும் ஸ்ரீமதி எம். எஸ். அவர்கள் கலையிருவராக அளித்துள்ளதொட்டி, ஸ்தவஸ்திர நாம நாமகருண ஸ்ரீமத் நாராயணமயூர், பஞ் கோவித் தத்தையான ஸ்ரீ ஆதி ஸ்தவஸ்திரமாத் தையும் இவ்விதம் அடம்பில் வந்திரு கிறார் ஒலித்து.

ரீயப் பெட்டை

தென்காணியில் வழியே வந்தால் வாயில்ல சாணியின் முகப்பில் மாடி ஸ்டோன்று காணப்படும். 'வாயில் காணா' என்று அதற்குப் பெயர். இந்த விட்டில் தமிழகத்தில் சரித்திரத்தை மாற்றிய முக்கியத் தவம் வாய்ந்த சந்திப்பு ஒன்று நிகழ்ந்தது!

1859-ஆம் ஆண்டில், ஐதழிஞர் ராஜாஜி அவர்களும், மகாநாதர் பெரறிஞர் அண்ணாதுமையும் சந்தித்து, அவர் மணி நேரத்துக்கு அநிகமமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்த தாரிகள்.

வைக்குப் பதினெட்டு வயது காலிபர் மாதிரியே தோற்றமளிக்கும் இவர் எந்தாளில் உலாதார் - பொதி இயல் நியுணராகப் பதவி வகித்து ஓய்வு பெற்ற ஏ. வி. ராமனின் ஒரே மகன்.

ஜி. ஏ. பன். பரீட்சை எழுதிப் பெரிய அதிகாரியாக வர வேண்டும் என்று தாலார் விரும்ப, தந்தையோ, "தான் அடிமை வேலை பாசித்தது போதும், வாயை சுதந்திரமாக இருக்கட்டும்!" என்று கூறிவிட்டார்.

திரு வி. பி. ராமன் சட்டப் படிப்புக்கு வந்து சென்றார். முன்னாள் கப்ரீம் போர்ட் நீதிபதியான திரு டி. எம். வேல் உடராம துணைப் பேரவையே, பி. ஏம்., எம். எம். எம். வகுப்புத்

தலில் மாநிலத்திலேயே முதல் மாணவராக வந்து, தங்கப் பதக்கங்களைப் பெற்றார்.

கோவியத் அரசுக்கு எதிராக ஒரு பிரபல சென்னை கால்புராக்டருக்காக ஆஜராகி,

இலங்கைத் துருவத் தெரியும்

வியலின் வாசீக்கும் வழக்கறிஞர்

அதற்கு முன்பு அவ் விருவருள் இரண்டு மூன்று முறை பொது நிகழ்ச்சிகளில் பார்த்ததுப் பிசியதுண்டு. தனிப் பட்ட இடத்தில் பெரிய திவ்யை, ராஜாஜி - அண்ணா ரட்டிக்கு அங்கி வாரம் போடப்பட்டது. அந்த வாயில்ல சாணிய விட்டில்தான்!

இரு பெரும் அரசியல் தலைவர்களையும் சந்திக்க வைத்த பெருமை திரு வெஸ்கட்டராம பட்டாபி ராமையுக்கே சரியது.

சென்னைவின் மிகப் பெரிய வழக்கறிஞர்களான ஓதவரன் திரு வி. பி. ராமன் இ. மு. க. யில் சேர்ந்திருந்தார். 1938ல் துவிர அரசியலி லிருந்து விலகிவிட்டார்.

இன்று முப்பத்தி எட்டு வயது ஆனதும் பார்

ஒரு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள வழக்கை நடத்தி, ஒரு முக்கிய கட்டத் தில் கப்ரீம் கோர்ட் வரை சென்று வெற்றி பெற்றார்.

இந்திய அரசுடன் - பிஜு பட் தாயக்கு ஒரு ஏற்பட்ட ஒரு முக்கிய மத்தியத்த வழக்கையும் நடத்தி பிடுக்கினார்.

சர்வதேசக் கடத்தல் கொள்கைக் காரணம் இப்போது பம்மாய் சிறை யில் இடம்பவனான வாய்க்கட்டுக் குத் தண்டனை வாக்கித் தீர்த்தலும் இவரே!

தமிழ் நாட்டைத் தவிர, பிற மாநில உயர் நீதிமன்றம் எனக்கும் சென்று வாதம் செய்யும் மிகச் சில வழக்கறிஞர்களில் வி. பி. ராமனும் ஒருவர்.

இளம் வயதிலேயே வழக்கறிஞராகப் புறம் பெற்றுவிட்ட வி. பி. ராமன், ஓர் இளைக்கோருக்கும் கூட! ஆம், ராமன் வானின் வானில் முன்னறவாகப் பவியுறார். நன்கு வாசிக்கத் தெரிந்தவர்.

இபத்திரங்கலின் உதவி வின்றி முழுக்க முழுக்கக் கையா வேய செல்லப்பட்ட மிகச் சிறந்த வானின் இலரிடம் இருக் கிறது. இதைத்தான் ராமன் வாசிக்கினார்.

வி. பி. ராமனுக்கு இளைவின் எப்படி தூட்டம் பிறந்தது தெரிவுமர் அது ஒரு கலாசெய்யான நினைச்சி!

1941ம் ஆண்டில் ஒரு மூலம் வெளியூர் சென்றிருந்த திரு ஏ. வி. சாமஸ் திருப்பிக் வருவதில் அந்நேரம் மதுரைக் கிராமியர் பின்புலம் வாய்விட்டு வருவதாகக் கொள்கிறிருந்தார். ஆனால் வாய்விட்டு வரவில்லை. பதற்குள் டாக்டர், "வாய்விட்டுப் பொய்யைச் சொன்னார்களே?" என்று தள்ளியடித்து, கேட்ட சமயம் வீ. பி. சாமஸ் தூக்கு வயது ஏறும்.

வீட்டில் அப்போது யார் சுத்தம் ஆயர் இருந்தார். ராமனின் தாயார் இவ்வளவு தங்கு பேதர்ச்சி பெற்றவர். வீட்டை வாசிக்கத் தந்து கொண்டு, கொத்தினைத் திரு சுத்தம் ஆயர் மூலம் வாசிப்பார்.

“பொய்யை எவ்வளவு ஏன் வாங்கி வர வில்லை?” என்று ராமன் தந்தையிடம் திருமதுக்கு திருமதுக் கேட்டதைப் பார்த்து கத்திரம் துயர் மறுதலில் “விவரம் பற்றி எவ்வளவு எதற்கு? இதோ நியு எவ்வளவு கொண்டு வந்திருக்கேன்!” என்று சொல்லி, சிறிய பிடிச் சூள்ரை ராமனுக்குக் கொடுத்தார். அப்போது கத்திரம் கொண்டு தோடும்பினார்.

“சரிக் பரிக் கான்செஸ்ட்” படிப்படிசை
 ஸீட்டில் இனமும் வயதின் பாக்டும் நடந்தது.
 இருவரனர்தான் ஆர். கே. வேங்கடராம

காங்கிரி, டி. கே. துயராம் துயர், திருப்பாதி
கடல் சினிமா துயர்க்கார் ஆலியோரிடம்
தினாப் பத்திரி பெற்றார். கடைசியில் பிரபல
வித்வான் "பாபா" சேங்கடராமய்யாவிடமும்
சிவ நாடகக் கிணைப் பெற்றிருக்கிறார்.

1962-ல் சென்னை மாவட்ட நிர்வாகம் மாற்றுவதில் விழாக்கொண்டாடித்தல், அப்போது தமிழ்நாடு ஸ்டீல் பி. எம். வேங்கடராம லால் கச்சேரி செய்வ லுள்ளததான். பாண்டிச்சேரிக்கு என். பி. ராமசாமியும், பிடுகுதங்கத்துக்கு மதினேசுவரம் பழக்கிறார் திரு ஸ்ரீரத்தினம்மாள் சாமிநாயகம் அமைத்ததான். எட்டி பிழைக்கல் பழங்கிரி கங்குலம் பட்டிடத்தை ஆளத்தலை.

“நீங்கள் வேண்டக் கஷ்டங்கள் செய்திருக்கிறீர்களா?” என்று கேட்டேன்.

“இதுபோ, ‘தர்பா’ என்ற முறையில் தர்பா
வாசிக்கிறோம். ஆனால் தீவிர அடுபாட்
டுகள் பதின்மூன்றில், அடிக்கடி வயதின்
கொள்கைகள் போது இடங்களில் கொடுத்தால்,
‘வந்தே’ தொழில் வரும்போது இவ்வப்போ
திற்கு” என்று கூறினார்கள். அந்தப்
பெயர்க்கு இடம் கொடுப்பானா?” என்று
வெறுமையாகக் குறிப்பிட்டார் திரு. வி. வி.
ராமன். — பி.மே. : ஈ. சுவாமிநாதன்

தொழில் மேதைக்குச் சிலை

தமிழகத்திலும் அதற்கு அப்பாலும் தெலுங்கில் உலகில் புகழ் பிரபலமாகவுள்ள "டி. வி. எஸ்." எனத் தொடங்கியிருக்கிற கிராமம் டி. வி. எந்திரம் அங்கங்கட்கிள் உருவக் கிளைகள், சென்னை நகரம், கோட் கத்தரம் மேட்டூர்ஸ் கரையத்திலு் சென்ற ஜூன் 1 இல் தேதி சென்னைப் பிரதம தீதிபதி திரு மோ விரவாணி திறந்து வைத்து டி. வி. எஸ்கின் லாபக்காக பதவிதம் அவருடைய சிறப்புக் குளங்களைவிட தள்ளினாற். தலாபத உலாபப் பூதாபினைக் குறித்தும் விசேஷ விளக்கமாயி் பேசினார். தன்னை வந்தித் அவைக்கர் திரு தெந்திமேதிகள் டி. வி. எஸ். லாபக்காக ஏன்மேலாகுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறதென்றது புகழத்தி் பேசினார். சிறப்பு மலர் தள்ளுற வெளிகிட்டித் திரு டி. என். செலாமன். ஸ்ரீ கத்தரம் அங்கம் வகித் லாபக்களும் அவருடைய பெருமைக்குப் பெருமை கோர்க்கும்படிக்காக கத்தரத்தாத்தா டிவிசிட்டிதும் விசேஷபத்தியும் அவருடைய போதத்தத்தொடர் டி. வி. எஸ். கத்தரப்பள்ளக் ஆதலும் பங்கி் மேலும் சிறுக்கமாய்

உங்களுக்கு ஜலதோஷம் வரும்போலிருந்தால்
ரபெக்ஸ் பாதுகாப்பளிக்கும்

ரபெக்ஸ்

ஜலதோஷத்திற்கு தீவிரமாகச்
செயல்புரியும், எரிச்சலற்ற நியாறன்

குளிரும், ஒதமும் நிறைந்த சீதோஷண
நிலையில் பாதுகாப்பளிக்கிறது. உங்களுக்கு
ஜலதோஷம் உள்ளபோது மார்பில்
அடைசை அகற்றி, மூக்கடைப்பைப்
பொக்கி இதமான நிவாரணமளிக்கிறது.

• 45 மிரம் மற்றும் 20 மிரம் ஐக்கனிலும்,
6 மிரம் ஐக்கனிலும் விடைக்கிறது.
ரபெக்ஸ் எப்பொழுதும் எவ்வளவு இருக்கட்டும்,

அமெலிக்கின்
மேசம், பிரை
பிரினை நயாரிப்பு

ஜலதோஷத்திலிருந்து
நிவாரணமளிக்கிறது
ரபெக்ஸ்

ராமாயணம்

ராஜாஜி

லக்ஷ்மணன் கோபம் தணித்து உள்ளே சென்றான்.

கோபம் தணித்த நிலையில் வந்த லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து கக்ரீவன் மிகச் சத்தோஷப்பட்டு ஆசனத்தி லிருந்து இறங்கி வணங்கினான்.

"நான் எந்தக் கூற்றம் செய்திருந் தாலும் மன்னிக்க வேண்டும். ராகவ னுடைய நெகத்தாலும் வீரத்தாலும் அல்லலா நான் ராஜ்ய பதவியை அடைந்தேன். ராமன் செய்த உப ஞரத்தை நான் மறப்பினா? ராம னுடைய பராக்ரீரமத்தை நான் அறித் தவன் அல்லவா? என் துணியே இங் லாமல் படைவர்களை நாசம் செய்யும் பாலம் அலனுக்கு உண்டு என்பது எனக் குத் தெரியும். நான் என் வேண்டுகு டன் அவரைப் பின்பற்றிச்செல் வேன்; அல்லளவே. நிச்சயமாக ராவணன் அழிவான். சிதைவாத் தேருதைற்கு ஏற்பாடுகள் உடனே செய்யப்படும். நான் செய்த தாமதத்தை மன்னிப்பீர்களாக" என்று கக்ரீவன் லக்ஷ்மணனிடம் சொன்னான்.

இதைக் கேட்ட லக்ஷ்மணன் மகிழ்ச்சி அடைந் தான்.

"உங்களைப் போன்ற தீரன் ராமனைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. சிச்வரூபம் வந்து ராமனைக் கண்டு அவன் துயரத் தைத் தணிக்கும் வார்த்தைகளைச் சொல்வாயாக" என்றான்.

ஒரே வினாசையில் கக்ரீவனும் லக்ஷ்மணனும் ஏறிச் சென்றார்கள். ஏற் கெனவே செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் ராமனுக்குச் சொக்னி அவ னைத் திருப்திப்படுத்தினார்கள்.

ராமன் சத்தோஷமாகப் பேசினான்:

"உங்களைப் போன்ற தன்பன் உலகத்தில் வேறொரு வனில்லை. மெய்க்கள் மறை பெய்வதைப் போதும், ரூபியன் இருளை நீக்குவதைப் போதும், சத்திரன் மக்கள் உள்ளத்தைக் குவிரச் செய்வது போதும், யாருடைய ஏவுதலு மில்லாமல் உதவுவது உண்மை தன்பனுடைய கபா

வம். உன் நட்பை நான் சம்பாதித்தது என் பாக்ஸியம். இனி ராவணன் அவன் குலத்துடன் நிர்மலையாவது நிச்சயம்."

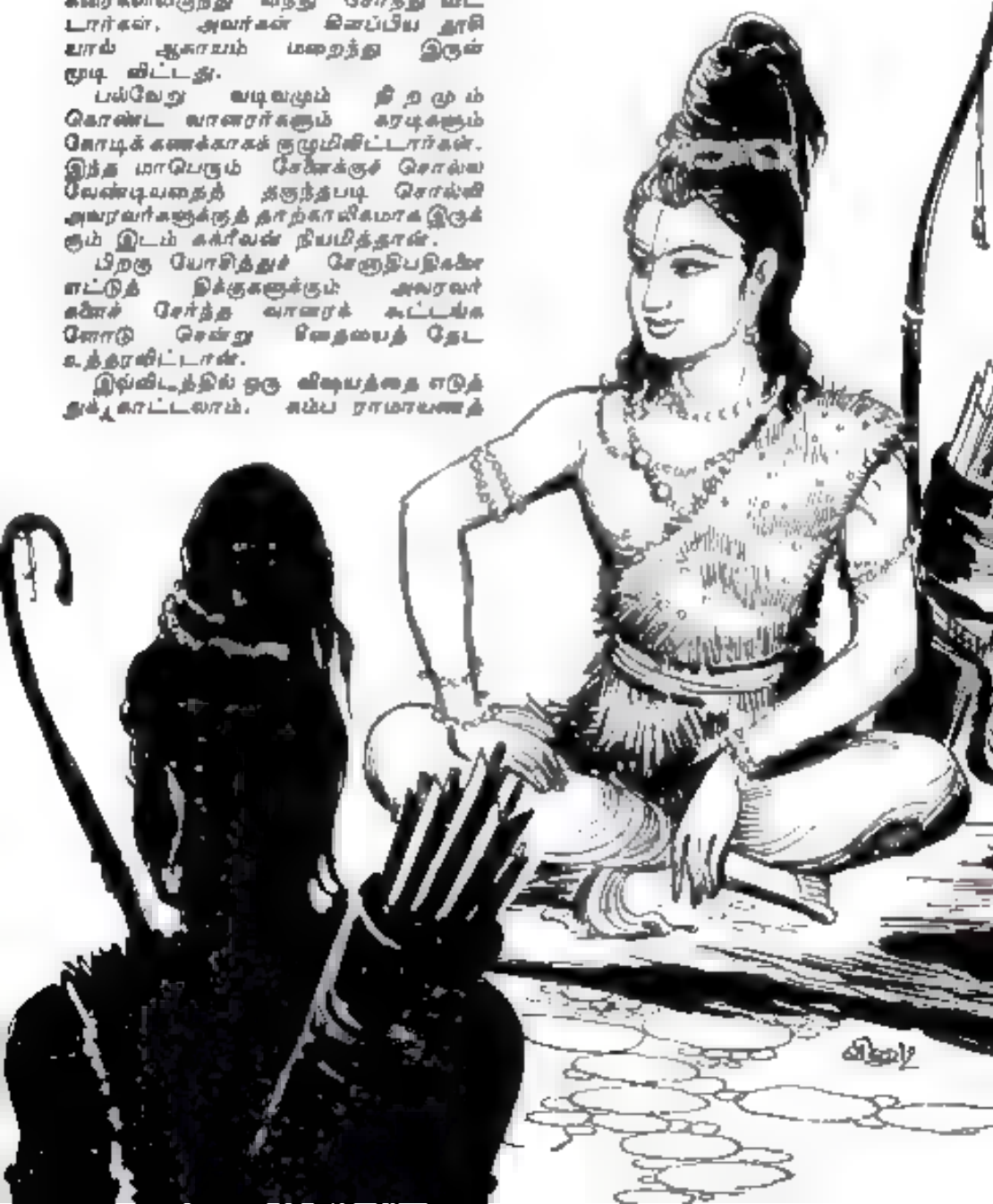
இவ்வாறு ராமன் தன் நன்றியை யையும் மகிழ்ச்சியையும் கக்ரீவனிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே, பெரும் கூட்டமாக வானர வீரர்கள் தத்தம் சேனைகளுடன் கக்ரீவன் அனுப்பி விடுத்த உத்தரவின்படி பல் வேறு காடுகள், மலைகள், சமூத்திரக் கரைகளிலிருந்து வந்து சேர்ந்து விட்டார்கள். அவர்கள் மிஷப்பிய தாமிராய ஆகாயம் மறைத்து இருள் மூடி விட்டது.

பல்வேறு வடிவமும் நிறமும் கொண்ட வானரர்களும் கரடிகளும் கொடிக் கணக்காகக் குழுமிவிட்டார்கள். இந்த மாபெரும் சேனைக்குச் சொல்ல வேண்டியதைத் தகுந்தபடி சொல்லி அவரவர்களுக்குத் தாற்காலிகமாக இருக்கும் இடம் கக்ரீவன் நியமித்தான்.

பிறகு யோசித்துச் சேனாதிபதிகளை எட்டுத் திக்குகளுக்கும் அவரவர் களைச் சேர்ந்த வானரக் கூட்டங்க ளோடு சென்று வேதையைத் தேட உத்தரவிட்டான்.

இவ்விடத்தில் ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக் காட்டலாம். சம்ப ராமாயணத்

தில் தானரவின் குணத்துக்குக் களங்கமோ, குறையோ ஏதுமில்லாமல், வாலி இறந்த பின் அவளை விரதம் காத்த கற்பரசியாகச் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாய்மீறி ராமாயணத்தில் அப்படி இல்லை. வாலி இறந்த பின் கக்ரீவன் வசத்திற் ராஜ்யாதிக்காரத் துடன் தானை உட்பட அந்தப்புரம்

கைப்பாடு முடிவாகியது

முடிவாகியது கைப்பாடுதான் முடிவாகியது
உதி அழைக்கிற கைப்பாடு பிது முடிவாகியது
தான் முடிவாகியது உதி அழைக்கிற.

தூக்கத்திற்குடைய தனி போதுமான கைப்பாடு
கைப்பாடு கைப்பாடு.

தூக்கம் பிடிப்பதற்குத் தேவையான போதுமான
கைப்பாடு கைப்பாடு.

தூக்கத்திற்குத் தான் மனதாற்றுகின்ற கைப்பாடு
கைப்பாடு கைப்பாடு. அந்த தூக்கத்திற்குத் தான்
தூக்கம் கைப்பாடு.

—சுமந்தம்—

முழுமையும் சேர்ந்து விட்டதாக வைத்துக் கொண்டு விஷயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. கக்கிவன் பிராமியிய கைப்பாடுகளையும் போல் மதுபானத்திலும், மூழ்த்த ராம காரியத்தை மறந்து விட்டதாக போது தாரர் தேவியையும் அதில் சேர்த்தே குறிப்பிடப்படுகின்றது.

பழைய ராஜ குல சம்பிரதாயத்திலும், வேறு குலங்களிலும் அண்ணன் இறந்த பின் பருஷன் இறந்த அண்ணன் மனைவியைக் குலத்துக்கு எழுமானான தம்பி தன் மனைவியைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் வழக்கம் இருந்தவந்தது. அது அந்தக் காலத்து ஆசாரம். ஒரு காலத்து வழக்கத்தின் தன்மை இல்லாமல் இன் தொகு புத்தத்தில் ஆராய்ந்து உணர்வது கடினம். அதற்கு விசுவ நோக்கமும் கற்பனா சக்தியும் வேண்டும்.

இந்தக் காலத்துச் சூழ்நிலைகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்தாலும் ஒன்று வெளிப்படை. பருஷனின் கை ஒரு கந்திரி எழுமானிடம் நெருங்கிப் பழகும் அவசியம் ஏற்பட்டால், அந்த கந்திரியைப் பற்றி மக்களின் கவனம் அடக்குவது கஷ்டம். விவாகம் செய்து கொண்டு விட்டால் இந்த அபாயம் இல்லை.

தவிர, வாங்கிய மூலிகருடைய சித்திரத்தை வைத்துக் கொண்டாலும் தாம் தானே பேசிய சூற்றம் சாட்ட முடியுமா? அவன் மகா சாமர்த்தியாளர்; ராஜா இறியும், உலகப் போக்கும் தன்ருய் அறிந்தவன்; வரப்போகும் கை துக்கங்களை முந்தியே தெரிந்து கொள்ளும் சக்தியைப் பெற்றவன். வாலி இறந்த பின் அங்கதனைப் பற்றியே அவருடைய பொருள் கவலை. இந்தக் காரணத்தாலேயே தான் அவன் கக்கிவனுக்கு அடம்பிப் போனான் என்று வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தம்பிமுடைய இக்காலத்து நடவடிக்கைகள்தான் பார்ப்போமே. மனைவியை இறந்த அழகு புறங்கு அந்த தரக்க சக்தியுடன் துக்கப்பட்டு அவன்

மக்கள் எத்தனையோ பேர் மதுபானம் விவாகம் செய்து கொண்டதைப் பார்த்திருமே! மூன் காதலித்த மனைவியின் நினைவை தன்ருக்க குறைவின்றிக் கெளரவித்தே இப்படிச் செல்விறைவும் பார்த்திருமே! போக்கியமாக இருப்பதையும் பார்த்திருமே! அதில் வாதொரு தவறும் காண்பதில்லை. ஆன் மக்களின் நடவடிக்கைக்கு ஒரு தருமம், கந்திரிகளுக்கு வேறு தருமமா? தானையை ஏன் சூற்றம் சொல்ல வேண்டும்? கற்பு என்பது இரு பானாக்கும் ஒன்றே.

வாலி இறந்த பின் தானே அந்தப் புரத்துக்கு வஜ்ஜானித் தாயாக விளங்கி கக்கிவனையும் அங்கதனையும் தன்னுடைய துட்பமான புத்தியும் அறிவும் கொண்டு தன்ருக்க கார்ப்பாற்றி வந்தான். இது வாங்கிய ராமாயணத்தில் காணும் தகை. கம்பருடைய தானையோ விரதம் காத்து வந்த கைக்கமற்ற விதவைவாகவும் ராஜா தாயாகவும் விளங்குகிறான். இது தம்பிமுடைய மனத்துக்கு மிகப் பிடித்தமான புனிதச் சித்திரமாக இருக்கிறது. ஆனால் மற்ருேன்றும் உலகாணுபவர்க்குப் பொருத்தியதாகத்தான் இருக்கிறது.

வாங்கிய ராமாயணத்திலும் பின்னால் ஓடித்திட்டு எப்பருடைய சித்திரத்துக்கு ரொம்ப இடம் தரும் வாலிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. (கத்தர 13:28) இவ்வுகையிற் கர்த்து தேடித் தேடிச் சேதையைக் காணவில்லை என்று துக்கத்தின் மூழ்கி, இனி என்ன செய்யலாம்; கிஷ்கிந்தைக்குத் திரும்பிப் போய் மூலநி எல்லாம் வினாவிற்று என்ன தெரியப்படுத்தினால் என்ன வேங்கைம் தெரிடுமோ என்று துணுமாள் ஆராய்வினாள். அங்கே சொல்லப் படுகிறது வாங்கிய ராமாயணத்திற் கையோ "சேதையைக் காணாமல் திரும்பி நோக்கினால் கக்கிவன் இறப்பான். பருஷன் இறந்த பின் குணம் உயிர் வைத்திருக்க மாட்டான். வாலி கொல்லப்பட்ட காலத்தினிருந்து துக்கத்தின் மூழ்கித் துரும்பாக இளைத்துப் போய் உயிரைத் துறக்கவே விரும்பி வரும் வானர அரசி தானையும் உயிரை நீப்பான்." இவ்வாறு வாங்கிய ராமாயணத்தில் சொல்லப் பட்டிருப்பது கம்பருடைய சித்திரத்துக்குச் சரியாக இருக்கிறது. இதை வைத்தே கம்பர்தம் ஒப்பந்த கற்பனா சக்தியைச் செலுத்தி முழுச் சித்திரத்தையும் அதற்குத் தகுந்தவாறு உண்டாக்கிக்கொண்டு சை விஷயங்களை மாற்றிச் சரிப்படுத்திப் பார்ப்பதாக எண்ணுகிறேன். (19:100)

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர்
கல்கி

பதினாறாம் அத்தியாயம்

“மலையமானின் கவலை”

மீனாட்சிக்கும் மதின் கைக்கும் இடையிலிருந்த திரை முற்றப் பகுதியில் சுத்தமாகத் துழைந்து காட்டிக் கொண்டு செல்ல, கரிகாலன் சுற்று முற்றும் பார்த்துக் கொண்டு நடத்தான். மற்ற நாய்களும் பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள்.

குரவைக் கூத்துக்காக மெடையும், கொட்டகையும் போட்டிருந்த இடத்தை அடைத்ததும் கரிகாலன் நின்றான்.

“ஓகோ! இது என்ன? இங்கே என்ன நடக்கப் போகிறது?” என்று கேட்டான்.

“கொமகனே! தங்களுக்கு விருப்பமாக இருந்தாய், இங்கே குரவைக் கூத்து வைக்கலாம் என்று உத்தேசம்....”

“ஆகா! ரொம்ப நல்லது! குரவைக் கூத்து வைப்புகள், வித்துப் பாட்டு வைப்புகள், கரிகால் வளவர் நாடகம் விஜயாவலிசொழி நாடகம் எல்லாம் வைப்புகள். பகலெல்லாம் காட்டில் வேட்டையாடு வதில் கழிப்போம். இரவெல்லாம் பாட்டிலும் கூத்திலும் கழிப்போம். சம்பவவரையே! என் பாட்டன் மலையமான் எனக்கு என்ன சொல்லி அனுப்பினான், தெரியுமா? கடம்பூர் சம்பவவரையன் மானியலில் இருக்கும்போது, ‘இரவில் தூங்காதே!’ என்று எச்சரிக்கை செய்தான். நான் என் பாட்டனுக்கு என்ன மறுமொழி சொன்னேன், தெரியுமா? ‘பாட்டா! நான் பகலிலும் தூங்குவதில்லை; இரவிலும் தூங்குவதில்லை. நான் தூங்கி மூன்று வருஷம் ஆகிறது. ஆகையால் நான் தூங்கும்போது விரோதிகள் எனக்கு ஏதேனும் தீங்கு செய்து விடுவார்கள் என்று பயப்பட வேண்டாம். நான் விழித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே யாராவது தீங்கு செய்தால்தான் செய்வோம். அவ்

கோவதூர் கிழவனாரின் வீண்
கவலையைப் பற்றி உங்களுக்கு
ஞ்சு சொன்னேன். வயதான
லிட்டதல்லவா? நில் பேருக்கு
வயதானால் மனோதரியம்

வளவு துணிச்சலுள்ள ஆன்மான் யார் இருக்கிறான்? என்று மகிழ்வுமாளுக்குத் தைரியம் சொல்லி விட்டு வந்தேன்!" என்று கூறிவிட்டுக் கரிகாலன் கடகட வென்று சிரித்தான்.

சம்பவனையர் கோபத்தினால் நடுங்கிய குரலில், "ஐயா! தாங்கள் தூங்கிரு லும் சரி, விழித்துக் கொண்டிருந்தா லும் சரி... தங்களுக்கு எவனும்... இந்த மாலிகையில் இருக்குமோது... நீங்கு செய்யத் துணியமாட்டான்!" என்றார்.

"ஆம், ஆம்! கடம்பூர் சம்பவனையர் மாலிகைக்குள் எவ்வுக்குத் தீங்கு செய்யக் கூடியவன் யார் இருக்க முடியும்? அல் லது வெளியிலிருந்து இவ்வளவு பெரிய மதின் கவர்ச்சித் தாண்டி யார் வர முடியும்? யமன்கூட வர முடியாது.. கடம்பூர் சம்பவனையர் என்னால் யமன் கூடப் பயப்படுவானே? அந்தத் திருக்

குதைத்து விடுகிறது. அடுத்தாற்போல், என் பழுவூர்ப் பாட்டனைப் பாருங்கள்! எவ்வளவு மிடுக்காக நடந்து வருகிறார்! அறுபது பிராயத்தைக் கடந்தவர் என்று யாராலாவது சொல்லமுடியுமா?" என்று கூறிச் சிறுநகை செய்தான் கரிகாலன்.

பழுவேட்டனையர் இதற்கு மறு மொழி ஏதேனும் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணித் தமது தொண்டை சையக் களைத்துக் கொண்டார். அது சிங்க கர்ஜனையைப் போல் முழங்கியது.

"பாருங்கள்! பெரிய பழுவேட்டனையர் தொண்டையைக் களைத்தால் பாரெல்லாம் நடுங்கும் என்று சொல் வது எவ்வளவு சரியாக இருக்கிறது! சுந்தரமாமு! வந்தியத்தேவா! பார்த்தி பேந்திரா! நீங்கள் எல்லாம் பழுவூர்ப் பாட்டன் வயதில் இவ்வளவு திடமாக இருப்பீர்களா என்று யோசித்துப்

பாருங்கள். ஒருவேளை அவரைப் போல் தொண்டையைக் களைப்பார்கள். ஆனால் அவர் வயதில் அந்தப்புரத்துக்குப் புதிய பெண்ணைக் கொண்டுவர மாட்டார்கள். தாத்தா! தங்களுக்கு இளைய ராணியையும் அழைத்து வந்திருக்கிறீர்கள் போலிருக்கிறதே! முஸ்லாசல் மாடத்தில் பார்த்தேன்! இளைய ராணி எப்படிப் பிரயாணம் செய்து வந்தார்கள்? மூடு பல்லக்கிலா, ரதத்திலா? அல்லது வண்டியிலா?"

பழுவேட்டரையர் அப்போது குறுக்கிட்டு, "யானை மீது அம்பாரியில் வைத்து நாடு நகரமெல்லாம் அறிய அழைத்து வந்தேன்!" என்று பெருமிகத்துடன் கூறினார்.

"அப்படித்தான் செய்ய வேண்டும். தாத்தா! இனிமேல் எப்போதும் அப்படியே செய்குங்கள். மூடு பல்லக்கில் மட்டும் அழைத்து வர வேண்டாம். அதனால் பல விரஸமான வதந்திகள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு வேடிக்கையைக் கேளுங்கள். பழுவூர் இளைய ராணியின் மூடு பல்லக்கில் சில சமயம் என் கித்தப் பஸ் மதுராத்திகள் இரக்கியமாக ஏறிக் கொண்டு ஊர் ஊராகப் போய் வருகிறார்கள்! இப்படி ஒரு வதந்தி நாடு

எங்கும் பரவியிருக்கிறது!" என்று ஆதித்த கரிகாலன் கூறி இடி இடி என்று கிரித்தான்.

ஆனால் அங்கிருந்த மற்றவர்கள் யாரும் சிரிக்கவில்லை. ஒவ்வொருவர் மனத்திலும் ஒவ்வொரு விதக் கலக்கம் ஏற்பட்டது.

வந்தியத்தேவன் தன் மனத்துக்குள், "ஐயோ! எப்பேர்ப்பட்ட தவறு செய்து விட்டோம்! இந்த வெறுப்பிடித்த மனிதரிடம் எல்லாவற்றையும் சொல்லி விட்டோமே! ஒன்றையும் மிச்சம் வைத்துக்கொள்ளாமல் பகிரங்கப்படுத்திவிடுவார் போலிருக்கிறதே!" என்று எண்ணிக் கலங்கினான்.

பெரிய பழுவேட்டரையரின் உள்ளம் எரிமலையின் உட்பிரதேசத்தைப் போல தீயும் புகையுமாகக் குழம்பிக் கொடுத்துக் கலன்றது. தீயும் புகையும் எரிமலைவாயின் வழியாக வருவதற்கு முன்னால் உண்டாகும் பயங்கர உறுமலைப் போல் அவர் மீண்டும் தொண்டையைக் களைத்துக்கொண்டார்.

அவர் பேசுவதற்கு முன் பார்த்திபேந்தியன் ஓர் அடி முன்னால் பெயர்ந்து வந்து, "கோமகனே! பழுவூர் இளைய ராணியை நான் வெகு சிறிய காலந்தான் பார்த்துப் பழக நேர்ந்தது. அதற்குள்ளேயே அவர் எத்தகைய பத்தினித் தெய்வம் என்பதை அறிந்து கொண்டேன்"

டெம். பழுதுர ராணியைப் பற்றி யாரேனும் அவதூறு கூற முற்பட்டால் அவரை இந்தக் கணமே என் வாலுக்கு இரைவாக்குவேன்! இது சத்தியம்!" என்று சொன்னான்.

கந்தமாறன் பின்னால் ஓரடி வந்து நின்று, "என் கையில் கத்தி எடுக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. பழுதுர இளைவ ராணியைப் பற்றி அவதூறு கூற விரைவில் என் கையினாலேயே கழுத்தை நெரித்துக் கொண்டு விடுவேன். இது சத்தியம்!" என்றான்.

இதைக் கேட்ட வந்தியத்தேவனும் ஓரடி முன்வந்து, "நானும் அப்படித் தான்! பழுதுர ராணியைப் பற்றி யாரேனும் தவறாகப் பேசினால், என் கண் பார்வையினாலேயே அவனைச் சுட்டெரித்து விடுவேன்!" என்றான்.

"ஆதலால் கொஞ்சம் பொறுங்கள். தன்மரணம்! என்விடமே சண்டைக்கு வந்து விடுவீர்கள் போலிருக்கிறதே! பார்த்தீர்களா, தாத்தா! தமிழ்ப் பெண் குலத்தின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுவதில் இவர்கள் எவ்வளவு துடிப்புடன் இருக்கிறார்கள்! ஆனால் பழுதுர இளைவ ராணியைப் பற்றி யாரும் அவதூறு சொல்லவில்லை. சொன்னால் தானும் கேட்டுக் கொண்டு கம்மா இருக்க மாட்டேன். இந்த வீரநினைவுகள் வரும்வரைவிய் அப்படி அவதூறு சொன்னவனை நான் உயிரோடு வைத்திருக்க மாட்டேன். பழுதுர இளைவ ராணியின் மூடு பல்வகையைப் பற்றித்தான் குறை சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் கோழை மதுராத்தகன் பழுதுர ராணியின் மூடு பல்வகையில் ஊர் ஊராக இரகசியப் பிரயாணம் செய்கிறானும்! எப்போது ஆண் மகன் ஒருவன் மூடு பல்வகையில் இரண்டு பக்கத்திலும் திரை விட்டுக் கொண்டு பிரயாணம் செய்கிறானே அப்போது இளைவ ராணியும் அப்படிப் பிரயாணம் செய்வாள் சில அனாதைகள் விளையக்கூடும் அல்லவா?..."

"கோமகனே! பராத்தக சக்கரவர்த்தியின் பேரனும் கண்டராத்தித்தருடைய நிரும்பணுமான மதுராத்தகத் தேவரீர்தற்காக மூடு பல்வகையில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமாம்? எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லையே?" என்றான் பார்த்திபேந்திர பல்லவன்.

"அதன் காரணமும் ஒரு வேடிக்கையான காரணம்தான்! மதுராத்தகன் மூடு பல்வகையில் ஏதிக் கொண்டு ஊர் ஊராகப் போவதில் தன் கட்டிக்குப் பஸம் திரட்டிக் கொண்டு வருகிறானும்!...."

"எதற்காகப் பஸம் திரட்டுகிறது?"

"எதற்காகவா? என் தகப்பனுக்கு சூப் பிறகு சோழ ராஜ்ய சிம்மாசனத்தில் அவன் ஏறுவதற்காகத்தான்! எப்படி இருக்கிறது கதை! சில மாதம் களுக்கு முன்பு ஒருநாள் இந்தக் கடம்பூர் மானிக்கைக்குக் கூட அப்படி அவன் மூடு பல்வகையில் இரகசியமாக வந்திருந்தாலும்! தன்னிரைச் சதியாவோசனைக் கூட்டம் ஒன்று இங்கே நடந்ததாம். பார்த்திபேந்திரா! திருக்கோவலூரில் பிழவனார் நீயும் என்னுடன் இருந்தபோது தானே இதை பெய்லாம் சொன்னார்? மதுராத்தகனுக்குச் சிம்மாசனம் ஏறுவதற்கு உன்ன ஆர்வத்தினால் அவரைப் பட்டு என் தந்தையைக் கொஞ்சம் சிகிரமாகவே சொர்க்கத்துக்கு அனுப்பினாயா? அனுப்பினேனான் என்று சொன்னாயா? அதெல்லாம் உனக்கு நினைவில்லையா?"

"நினைவுக்கு வருகிறது. இவ்வரசோ! அனைபெய்லாம் அப்போதும் தான் தம்பலில்லை; இப்போதோ, சிறிதுகூட தம்பலில்லை. தஞ்சாவூருக்குப் போவதற்குள் தந்தையை நேரில் தரிசித்து விட்டு வந்த பிறகு...."

"நீ மட்டும் என்ன? நானுங்கூடத் தான் தம்பலிக்கே. தம்பலிருந்தால் இந்தக் கடம்பூர் மானிக்கைக்கு விருந்தாளியாக வந்திருப்போது!" என்று கூறிக் கரிகாலன் மீண்டும் எதையோ நினைத்துக் கொண்டவன் போல் சிரித்தான்.

கடம்பூர் சம்பவவரையர் தொண்டைவைப் விழுத்துக்கொண்டு "கோமகனே! திருக்கோவலூர் மலையமான் குலத்துக்கும் எங்கள் குலத்துக்கும் நீண்ட கால விவராதம் என்பது தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும்!" என்றார்.

"தெரியாமல் என்ன! அந்த விவராதத்தைப் பற்றிச் சேகப் புலவர்கள் பாடி விழுக்கிறார்களே? கொல்லிமலை வல்வில் ஓரியை மலையமான் திருமுடிக்காரி கண்டையிலே கொன்றான். வல்வில் ஓரியின் வயதத்தில் நீங்கள் வந்தவர்கள், ஆகையால் அந்த விவராதத்தை இன்னமும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்..."

"கோமகனே! வல்வில் ஓரியின் சாவுக்கு உடனே பழி வாங்கப்பட்டது. வல்வில் ஓரியின் உறவினரையே அதிகமான் நெடுமானாளுதி திருக்கோவலூர் பிழவனாடெடுத்துச் சென்று அந்த ஊரையும் அழித்தான்; மலையமானுடைய மூன்றாம் மகன் மகன் கோட்டையையும் தரைமட்டமாக்கினான்...."

"சம்பவவரையரே! அதிகமான் மட்டும் தனியாக அந்தக் காரியத்தைச் செய்து விடவில்லை. என் முகமேனாலைய

சோழன் கிஷ்கி வளவனுடைய உதவியைக் கொண்டுதான் மலையமான் மீது அதிகமான் வெற்றி அடைந்தான். அந்தப் பழைய கதை யெல்லாம் இப்போது எதற்கு?...."

"நாங்கள் மறந்துவிட்டாலும், மலையமான் மறப்பதில்லை. ஏதாவது எங்கள் பெரிய அவன் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டிருக்கிறான்....."

"நான்தான் சொன்னேனே? கிழவருக்கு வயதாகி விட்டது; ஆகையால் புத்தியும் தடுமாறுகிறது. நான் இங்கே இருக்கும்போது எனக்கு ஆபத்து ஒன்றும் வராமல் பாதுகாப்பதற்காக அவர் ஒரு பெரும் சைன்யத்தைத் திரட்டிக் கொண்டு வராமல் இருக்க வேண்டுமே என்றுகூட எனக்குக் கொஞ்சம் கவலை இருக்கிறது...."

"இளவரசோ அப்படி ஏதேனும் தங்களுக்குச் சந்தேகம் இருந்தால்...?" என்று சம்பவநாயகர் தடுமாறினார்.

"எனக்குச் சந்தேகமா? இல்லவே இல்லை. மலையமானோடு எங்கள் உறவு இரண்டு தனிமுறையாகத்தான். பழுவேட்டையாரோடு எங்கள் உறவு ஆறு தனிமுறையாகத் தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது. பழுவூர் அரசரே இங்கே வந்திருக்கிறார். அவர் சோழ குலத்துக்கு விரோதமாக ஏதும் செய்யார் என்று நினைக்க எனக்குப் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறதா?" என்று கரிகாலன் கூறிப் பைத்தியக் கிரிப்பு சிரித்தான்.

பழுவேட்டையார் கம்பீரமான குரலில், "இளவரசோ சோழ குலத்துக்கு விரோதமாக நான் எதுவும் செய்யமாட்டேன்; இது சத்தியம். தர்ம நியாயத்துக்கு விரோதமாகவும் எதுவும் எப்

பொழுதும் செய்ய மாட்டேன். இது இருமடங்கு சத்தியம்!" என்றார்.

"ஆமாம், ஆமாம்! தர்ம நியாயம் என்பதாக ஒன்று இருக்கத்தான் இருக்கிறது. அதைப் பற்றித் தங்கவிடம் பேசித் தெரிந்து கொள்ளத்தான் வந்தேன். வேட்டையாடும் நேரமும், கூத்துப் பார்க்கும் நேரமும் போக ஒழிந்த நேரத்தில் சற்று தர்ம நியாயத்தையும் பற்றிப் பேசலாம். சம்பவநாயகரே! இந்தப் பிரம்மாண்டமான அரசன்மகனில் நானும் என் நெருங்கிகளும் தங்கு வதற்கு எந்த இடத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்பான், கரிகாலன்.

"ஐயா! தங்களுக்குப் பழுவூர் மன்னருக்கும் பிள்கட்டில் கிருத்திவர் விடுதி முழுவதையும் ஒதுக்கி விட்டிருக்கிறோம். மற்றப்படி வரக்கூடிய நிறைந்தவர்களை யெல்லாம் எங்கோடு முன்கட்டிலேயே வைத்துக் கொள்வேன்...."

"ஓகோ! இன்னும் சித்தரசர்களும் வரப் போகிறார்களா?"

"ஆம்; இளவரசோ தங்களை இங்கே சத்திப்பதற்குச் சுற்றுப்புறமுள்ள குறுநில மன்னர்கள் எல்லாரும் ஆவலாக விரைகிறார்கள். பலரும் வகுவார்கள்."

"வரட்டும்; வரட்டும்! எல்லாரும் வரட்டும்! ரொம்ப நல்லது. யோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டியதை ஒரு வழியாக முடிவு செய்துவிடலாம். மதுராத் தகனுடைய சதியாலோசனை ஒருபுறம் இருக்கட்டும். நானே உங்களுடன் சேர்ந்து ஒரு சதியாலோசனை செய்ய விரும்புகிறேன். அதற்கு இந்த மானிக்கையைக் காட்டிலும் தகுந்த இடம் கிடைக்காது!" என்றான் கரிகாலன்.

பதினேழாம் அத்தியாயம் பூங்குழலியின் ஆசை

நீர் கைப்பட்டினத்திலிருந்துகொடிக் கரை வரையில் சென்ற ஓடையில் பூங்குழலியின் படகு போய்க் கொண்டிருந்தது. பூங்குழலியோடு சேர்தன் அமுதனும் அப்படில்ல இருந்தான். படகு கொடிக்கரையை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

ஓடைக் கரையில் தங்க நிறத் தாமழ் பூக்கள் மடல் விரித்து மணத்தை அள்ளி எங்கும் வீசிக் கொண்டிருந்தன.

ஒரு தாமழ்பூவின் மீது பச்சைக் கிளி ஒன்று பறந்து வந்து உட்கார்ந்தது. அது உட்கார்ந்த வேகத்தில் தாமழ்பூ ஊஞ்சல் ஆடுவது போல் ஆடியது. பச்சைக் கிளியும் அத்துடன் ஆடிவிட்டுப் பிறகு

அதன் தங்க நிற மடலைத் தன் பவன நிற மூக்கினால் கொத்தியது.

படகு நெருங்கியதும், பச்சைக் கிளி 'கிக்கி' 'கிக்கி' என்று கத்திக்கொண்டு பறந்தோடி விட்டது.

"பிறந்தால் பச்சைக் கிளியாகப் பிறக்க வேண்டும்!" என்றான் பூங்குழலி.

"நீ அல்லிதம் என்னுனிருயி! அதற்கு எத்தனை கவலைபோ, எவ்வளவு கஷ்டமோ, யார் கண்டது?" என்றான் சேந்தன் அமுதன்.

"என்ன கவலை, கஷ்டமிருந்தாலும் இஷ்டம்போல் எல்லாவற்ற யானத்தில் பறந்து செல்ல முடிகிறதல்லவா? அதைக் காட்டிலும் இன்பம் வேறு உண்டா?" என்றான் பூங்குழலி.

“அப்படிப் பறந்து திரியும் பச்சைக் கிளியைச் சிலர் பிடித்துக் கூண்டில் அடைத்து விடுகிறார்களே!” என்றான் சேந்தன் அமுதன்.

“ஆமாம், ஆமாம்! அரண்மனைகளில் வாழும் இராஜ குமாரிகள் பச்சைக் கிளிகளைக் கூண்டுக்குள் அடைத்து வைக்கிறார்கள்! குரூ ராட்சணிகள்! கிளிகளைக் கூண்டில் அடைத்துவிட்டு அவற்றைத் தொகுதி விவாயாடுகிறார்கள்! நான் மட்டும் ஏதேனும் ஏர் அரண்மனையில் சேடிப் பெண்ணாயிருந்தால், கூண்டில் அடைபட்ட கிளிகளுக்கு விஷம் வைத்துக் கொண்டு விடுவேன். கிளிகளைப் பிடித்துக் கூண்டில் அடைக்கும் இராஜ குமாரிகளுக்குள் விஷத்தைக் கொடுத்து விடுவேன்....”

“நீ இப்போது பேசுவதைக் கேட்டால், உன்னையும் குரூ ராட்சணி என்றுதான் சொல்லுவார்கள்..”

“சொன்னால் சொல்வட்டும்! தான் ராட்சணியா யிருந்தாலும் இருப்பேன்! இராஜகுமாரியா யிருக்க மாட்டேன்..”

“இராஜகுமாரிகளின் மீது உனக்கு ஏன் இத்தனை கோபம், பூங்குழல்! பார்க்கப்போனால், அவர்கள் பேரிலும் பரிதாபப்பட வேண்டியதுதானே? கூண்டில் அடைபட்ட பச்சைக் கிளிகளைப் போலத்தான் அவர்களும் அரண்மனைக்குள் அடைபட்டுக் காவல் கழிக்க வேண்டி யிருக்கிறது. தப்பித் தவறி அவர்கள் வெளியில் புறப்பட்டால், எத்தனை கட்டுக்காவல்? எத்தனை இரகசியம்? எத்தனை ஜாக்கிரதை? உன்னைப் போல் அவர்கள் படவிய ஏறிக் கொண்டு தன்வந்தனியாக ஒடைமீதும் கடலிலும் போக முடியுமா? இஷ்டப்படி தன்வித்திரியும் மாணப் போல் காட்டில் சுற்றி அலை முடியுமா?”

“அவர்களை யார் அடைந்து கிடக்கச் சொல்பவர்கள்? நான் சொல்ல வில்லையே! இஷ்டமிருந்தால் அவர்களும் காட்டில் அலைந்து திரிவதுதானே?”

“இஷ்டம் மட்டும் போதாது. அவரவர்களுடைய பிறப்பு வளர்ச்சியையும் பொறுத்தது, கிளியைப் போல் நீயும் வாழத்தில் பறக்க விரும்புகிறாய். அது முடியுமா காரியமா? கடற்கரையில் நீ பிறந்து வளர்ந்தாய். அதனால் இல்லறவு கியேசனாகவோ இரக்க முடியிறது. அரண்மனையில் பிறந்து வளர்ந்தவர் களால் அது முடியாது. இன்னும் ஒரு விஷத்திரத்தைக் கேள். சில நாள் கூண்டில் அடைபட்டு இராஜ குமாரிகளின் கையினால் உணவு அருந்திப் பழக்கப் பட்ட கிளிகள் பிறகு கூண்டைத் திறந்து விட்டாலும் ஒப்பு போகவே விரும்புவதில்லை. சிறிது தூரம் பறந்து வட்டமிட்டுவிட்டு, பிறகு

‘கிதீச்’ ‘கிதீச்’ என்று கத்திக் கொண்டு கூண்டுக்குத் திரும்பி வந்து விடும். தஞ்சையிலும் பழையாறையிலும் உள்ள அரண்மனைகளில் இதை நானே நேரில் பார்த்திருக்கிறேன்....”

“அவ்விதம் கூண்டில் அடைபடுவதற்கு நான் ஒரு நாளும் சம்மதிக்கமாட்டேன். நான் கிளியாயிருந்தால் சொல் கிறேன், என்னைக் கூண்டில் அடைத்து வைத்து அமுதாட்ட வரும் இராஜ குமாரியின் கையை வெடுக்கென்று சேத்து விடுவேன்....”

“கூண்டில் அடைபட்ட கிளியாயிருக்கவும் நீ விரும்ப மாட்டாய். அரண்மனையில் அடைபட்ட அரண்மனை குமாரியிருக்கவும் நீவிரும்பமாட்டாயல்லவா?”

“மாட்டேன் மாட்டேன். அதைக் காட்டிலும் விஷத் தின்று உயிரை விட்டு விடுவேன்!”

“அதுதான் சரி! அப்படியானால் அரண்மனையில் வாழும் இராஜகுமாரிகளைக் கவியாணம் செய்து கொள்ளவும் நீ ஆசைப்பட்ட கடாது!”

நேர்வானத்தில் கருமேகங்கள் திரண்டு கொண்டிருந்தன. அவ்வப்போது பறர் பறர் என்று மின்னல்கள் மின்னிக் கொண்டிருந்தன. இடியின் குமுறல் இலேசாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. சேத்தன் அமுதன் கடைசியாகச் சொன்னதைக் கேட்டதும் பூங்குழலின் மின் கண்களிலிருந்து பறர் என்று மின்னல் கற்றைகள் புறப்பட்டன.

“நான் இராஜ குமாரிகளைக் கவி பாளம் செய்கு கொள்ள ஆசைப்படுவதாக உனக்கு யார் சொன்னது?” என்று கோபமாகக் கேட்டான்.

“எனக்கு யாரும் சொல்லவில்லை. நானாகத்தான் சொன்னேன். உன் மனத்தில் அத்தகைய ஆசை இல்லாவிட்டால் நல்லதாய்ப் போயிற்று. நான் சொன்னதை மறந்துவிடு!” என்றான் சேத்தன் அமுதன்.

சற்று நேரம் அந்தப் படவிய மெளனம் குடிசொண்டிருந்தது. சேத்தன் அமுதன் அடுப்பினால் படகு தள்ளும் சத்தமும், வறட்டுத் தவளைகளின் குரலும், டட்டி பறவைகளின் ஒலியும், டட்டி அணுகலின் ஞாசியும், அவ்வப்போது கிழித் திசையில் இடிமுழக்கமும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன.

சேத்தன் அமுதன் தோண்டையைக் கைத்துக் கொண்டு மனத்தையும் எதிரியப்படுத்திக் கொண்டேன். “பூங்குழல்! என் அந்தரங்கத்தை வந்தியத் தேவன் உள்ளடம் வெளியிட்டதாகக் கூறினாய் அவ்வாறு அதைப் பற்றி உன் கருத்தைத் தெரிவித்தால் நல்லது. அதோ கோடிக்கறையின் கவல்கரை விளக்கம் தெரிகிறது. இவ் வுன்னோடு தனியாகப்

மணர்களை இருவரும் சொத்து நித்திர விசித்திரமான மாலைகளாகக் கட்டினாம். மாலைகளை நான் தஞ்சைத் தனிக் குளத் தார் ஆவயத்துக்கும் தூங்கா பரமேசுவரீயின் ஆவயத்துக்கும் கொண்டு போய்க் கொடுத்துவிட்டு வருவேன். அதற்குள் நீ எங்கள் தோட்டத்திலுள்ள தாமரைக் குளத்தில் குளித்து விட்டு என் அங்கைக்கு விட்டு வேலைகளில் உதவி செய்வாயாம். மாலை நேரங்களில் நாம் மூவரும் தாமரைக்குளத்தில் தண்ணீர் மொண்டு கொண்டு போய்ப் பூச்செடிகளுக்கு ஊற்றலாம். மாலை ஆனதும் நான் உனக்கு அழுதியும் இனிமேல் தெய்வத் தமிழ்ப் பதிகங்களைச் சொல்லிக் கொடுப்பேன். உன்னுடைய மதுரமான குரலில் அவற்றைப் பாடினால், பாடிய உன் தாலும் இலிக்கும்; கேட்கும் என் காதும் இனிக்கும். நமக்கு விருப்பம் இருந்தால் ஆவயங்களுக்குச் சென்று திரை வளைத் தரிசித்துவிட்டு அத் தெய்வப் பாடல்களைப் பாடிவிட்டு வருவாய். கோயிலுக்கு வரும் பந்தரிகளும் கேட்டு மகிழ்வார்கள். பூங்குழலி! இதைக் காட்டிலும் இனிமேல் வாழ்க்கை, மகிழ்ச்சி அளிக்கும் வாழ்க்கை உனவிய வேறு என்ன இருக்க முடியும்? யோசித்துப் பார்த்துச் சொல்லு!"

இவ்விதம் சொத்தன் அமுதன் கூறியதை யெவ்வாறு கேட்டுவிட்டுப் பூங்குழலி உலகமென்று சிந்தித்தான்.

"அமுதா! நீ இனிமேல் வரும் வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சொல்லு! ஆனால் நான் எத்தகைய வாழ்க்கை வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். தெரியுமா? வானுவகத்துக்குச் சென்று தேவேந்திரனை மணந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தேவேந்திரனுடன் இராயதத்தில் ஏறி வானத்தில் மேக மண்டலங்களுக்கு மத்தியில் பிரயாணம் செய்வ விருப்புகிறேன். தேவேந்திரனுடைய கைபிட்டுத்து வஜ்ராயுதத்தைப் பிடுங்கி மேகக் கூட்டங்களில் மீது பிரவேசிக்க ஆசைப்படுகிறேன். வஜ்ராயுதத்திலும் தாக்கப்படும்போது அந்தக் கரிய மேகங்களிலிருந்து ஆவிரம் பதினா விரம் மின்னல்கள் கத்தற கதறையாகக் கிளம்பி வான மண்டலத்தைச் சுற்றி தூண்கள் பிண்ப்பதைப் பார்க்க ஆசைப்படுகிறேன். இப்போதெல்லாம் வானத்திலிருந்து இடி விழுந்தால் எங்கேயோ கடலில் அல்லது காட்டில் விழுந்து மறைந்து விடுகிறதல்லவா? நான் அப்படி இடிவளை விளக்கமாட்டேன். அரசர்களும் அரசிகளும் இராஜகுமாரர்களும் இராஜ குமாரிகளும் வாரும் அரண்மனைகளாகப் பார்த்து அவற்றின் மேயே இடிவளைப் போடுவேன். அந்த அரண்மனைகள் இடித்து விழுந்து மண்

மேடு மண்மூலமாகப் பார்த்துக் கவிப்பேன். தேவேந்திரன் ஒரு வேளை என்னை மணந்து கொள்ள இஷ்டப்படாவிட்டால் வாய்நெய்விடம் செல்வேன். அவனுக்கு ஏற்கனவே பல மலைகளின் இருந்தாலும் பாதகம் இவ்விய பென்று என்னை மணந்து கொள்ளச் சொல்லுவேன். அங்ஙனமுதான்; பிறகு இந்த உலகத்தில் எப்போதும் புயற் காற்றும் கழிக் காற்றும் சண்டமாருதமும் அடித்துக்கொண்டேயிருக்கும். பெரிய பெரிய மரங்கள் பெயர்ந்து மாடமானிகளாகின்ற மீது விழுந்து அவற்றை அழிக்கும். கடலில் பிளாகும் மரக்கலங்கள் சண்ட மாருதத்தினால் தாக்குண்டு துகள் துகளாகச் சிதறிப் போகும். அந்தக் கப்பல்களில் பிரயாணம் செல்பவர்களை கொத்த கிக்கும் கடலில் விழுத்து தவிப்பார்கள். அவர்களில் இராஜகுமாரர்களும் இராஜ குமாரிகளும் இருந்தால் அவர்கள் ஆம் கடலின் அடிவாரத்துக்குப் போகட்டும் என்று விட்டு விட்டு, மற்றவர்களை மட்டும் போனாற்போகிறதென்று தப்பவைப்பேன். வாய்நெய்விடம் ஒரு வேளை என்னை மணந்து கொள்ள மறுத்தால் அக்கினி தேவனிடம் செல்வேன். அப்பறம் கேட்க வேண்டுமா? இந்த உலகமே நீப் பற்றி எரிய வேண்டியதுதான்!...."

"பூங்குழலி! போதும்! திரைந்து ஏதோ ஒரு மணக் கைப்பிதும் இவ்வித மெல்லாம் நீ பேசுகிறாய். மனமறித்து யோசித்துப் போனீர்கள். உன் மன நிலையை அறித்து கொண்டாமை உன் கிட்டம் தான் கையாணப் பேச்சை எடுத்தே என் தயறுதான். அதற்காக என்னை மனவித்து விடு! கடவுள்தான் உன்னுடைய மனக் கைப்பைப் போக்கி அமைதி அளித்து அருள் வேண்டும். அதற்காக நான் அல்லது மகனும் பிரார்த்தனை செய்து வருவேன்!" என்றான்.

உடனாந்திருத்த பூங்குழலி நிகரென்று எழுந்து நின்றான். ஓடைக் கரையில் இருந்த ஒரு பரத்தின் பக்கமாக உற்றுப் பார்த்தான். சொத்தன் அமுதனும் அந்தக் திசையை நோக்கினான். மரக் கிளைகளில் மத்தியில் ஒரு பெண்மணியின் முகம் தெரிந்தது. சொத்தன் அமுதன் ஒருவனும் அங்கே நின்றவனின் முகத்தில் தன் அங்கையின் முகம் சாயலைக் கண்டு நிகைத்துப் போனான்.

பின்னர், அவன் தன் அங்கை இங்கை எப்பதை அறிந்து கொண்டான். பூங்குழலியின் வசிப்பதாகப் பூங்குழலி கூறிய தல் பெரியம்மாவாக இருக்க வேண்டும் என்று ஊகித்துக் கொண்டான்.

பூங்குழலி படவிலிருந்து தானே ஓடைக் கரையில் குதித்து அந்தப் பெண்மணியை நோக்கி விவரத்து ஓடினான். (மேடலுக்)

நகுபதீராகவ

மகாத்மா காந்தி

தமிழகம்: ராஜாஜி

42

புத்தர் கடவுள் இருப்பதாக நம்ப வில்லை என்று பலர் சொல்வது கேட்டிருக்கிறோம். சில நூல்களிலும் அப்படியே எழுதியிருக்கிறார்கள். இது சத்தத்தவறு. பௌத்த மதத்தின் முக்கிய உபதேசத்துக்கு இது விரோதமாகும். கடவுள் இல்லை என்றால் புத்தருடைய உபதேசமெல்லாம் பயனற்றுப் போகும். புத்தர் நாய்திகள் என்று சொல்வது உண்மையல்ல. கடவுள் பெயரை வைத்து அந்தக் காலத்தில் உடைபெற்ற பல தவறான விஷயங்களை அவர் நிராகரித்தார். அவரை நாய்திகள் என்று எண்ணிக் குழப்பியதற்கு இதுவேதான் காரணம். யானையாவது சகவரன் துயேஷிப்பான் என்றால், அத்தகைய சகவரன் இல்லை என்று புத்தர் கண்டிப்பாகச் சொன்னார். பூமியை ஆளும் அரசர்களைப் போல் அக்கிரமம் செய்தும், பொருளுக்காக அறியாயமாகச் சிலரை விடுமீயும் சிலரை வெறுத்தும் வரும் ஒரு கடவுள் இல்லை என்றுதான் புத்தர் சொல்வார். ஜீவ ஜலிம்சை செய்து அதைப் பூதையாகச் சமர்ப்பித்தால் அதைப் பெற்றுக் கொண்டு சந்தோஷப்படுவார் என்று எண்ணிய அறியாமையை அவர் மிகவும் வெறுத்தார். ஆண்டவன் படைத்த சாதுப் பிராணிகளின் உயிரை மாய்த்துச் செய்யப்பட்ட யானைகளைக் கடவே கடாது என்று சொன்னார். ஆகவே புத்தர், கடவுளை அவனுக்கு உரிய அரியாசனத்தில் அமர்த்தினார். அவ்வளவேயொழிய, 'அவன் இல்லை' என்று சொன்னதில்லை. கருணை வள்ளலான சாக்க மூறந்து ஒரு குரூர அரசர்களை அவனுக்குப் பதிலாக வைத்துப் புகழை செய்ததை ஒழித்து, மறுபடியும் உண்மை ஆண்டவனுக்கு மக்கள் உள்ளத்தில் இடம் செய்தார். வாழ்க்கையில் இன்றியமையாதது சேவம், தருமமே பிரபஞ்சத்தின் ஆட்சி முறை. அது என்றும் மாறாமல் நிலையாக நிற்கும் என்று புத்தர் தீர்ந்து மதத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை ஊர்ஜிதப்படுத்திச் சொன்னார். தருமமே கடவுள் என்று சொன்னார்.

சசனுடைய செங்கோலும் சட்டமும் திரத்தரமானது. என்றும்மாறுபடாது.

அவன் வேறும், அவன் சட்டம் வேறும் அல்ல. அவனுடைய பரிபூரண கபாவத்துக்கே தரும் என்று பெயர். பௌத்த மதத்தில் கடவுள் இல்லை, தருமம்தான் உண்டு என்று சிலர் அதைப் பற்றிக் குழப்பிக் கொள்வதற்கு இதவே காரணம். இதனுலேயே நிர்வாணம் என்றும் இன்னது பொருள் என்று சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் வாதித்து வருவதும், நிர்வாணம் என்றால் சூன்யமாகப் போவது அல்ல. புத்தருடைய சரித் திரத்திலின்று நான் அறிந்து கொண்ட முக்கிய விஷயம் என்னவென்றால், நமக்குக் இருக்கும் குற்றங்கள் எல்லாம் அழிந்து முற்றிலும் நிர்மலமாவதுதான் நிர்வாணம். மானசக் தீர்த்து அழிந்து போகவேண்டியதெல்லாம் அழிந்து விட்டு பூரண சத்தப் பொருள் ஆவது தான் நிர்வாணம். நிர்வாணம் என்பது மயானமல்ல. ஆத்மா தனக்குரிய விடுதலை பெற்று விடு அடைந்து பெரும் பேரின்பமே நிர்வாணம். *

(ம-இதழை 26-11-37)

கூடவுளுக்குக் கற்பித்த குரூர மட்சணங்களை அகற்றிவிட்டு உரிய ஸ்தானத்தில் அமர்த்தியது போக, புத்தர் உலகத்துக்குச் செய்த பெரும் பணி ஜீவகாகுணிய உபதேசம். எத்தப் பிராணியின் உயிரையும் துன்புறுத்தவாகாது என்று புத்தர் போதித்த உபதேசமே அவருடைய சிறந்த பணி.

(ம-இதழை 30-1-37)

* நிர்வாணம் என்பது பௌத்த மதத்துக்கே உரிய தனி சொல் அல்ல. மனத்தினை இரண்டாக அந்நியமாக்கி உடைத்து விடுவதற்கு இதைச் சொல்லிக் காணலாம். அந்த அந்நியமாக்கலை உபதேசிக்கப்பட்டு, ஸ்தானத்தில் அமர்த்தி மனத்தை நாம் நிர்வாணமாக்குவது என்பது பட்டியலாகிறது. இன்னும் ஐந்தாவது அந்நியமாக்கலை 24, 25, 26-வது எண்களிலும் ஆறுவது அந்நியமாக்கலை 18-வது எண்களிலும் 'நிர்வாண' நிர்வாணக் குறிப்பிட்டுக்கிறது. நிர்வாணம் என்பது விடு அல்லது முக்தி.

கோட்ஸ் இலவசமாக அளிக்கும் பூத்தையல், பின்னல் வேலை, மற்றும் நீட்டிங் டிசைன்கள் கொண்ட வண்ணக் காட்வாக்.

பூத்தையல், டாட்டிங் மற்றும் பின்னல் வேலை பிரியர்களுக்கு எங்களுடைய அன்பளறப்பு; கவர்ச்சியான இந்த இலவச காட்வாக்கிற்கு எழுதுங்கள், எங்களிடம் கிடைக்கும் கோட்ஸ் 2 ஆங்கர் டிசைன் புத்தகங்கள் மற்றும் 2 ஆங்கர் நீட்டிங் காட்டன் விரைமடங்களின் பெயர்களை 12 ஸ்டாப் லாழப் பட்டியல் இதில் அடங்கியுள்ளன.

Coats Crochet, knitting, tatting
ANCHOR and embroidery books

இந்தப் புத்தகங்களை எங்களுக்கு
மனப்பலகை அனுப்பவும்.

பின்னல் வேலை, நீட்டிங், டாட்டிங், மற்றும் ஹோட் டிசைன்கள் போன்ற கைத்தொழில் கலைகளில் தனிப்பட்ட அல்லது குழுக்கள் கலந்து கொள்ளும் போதுகூடக் கலந்துகொள்ள ஏதாவது நேரம் ஒதுக்கி கொடுக்கப்படுகிறது.

மேலும் தகவல்களைப் பெறும்படி
ஒரு கடிதம் அனுப்பவும்.

தேவகி சி. கோட்ஸ் (இந்தியா)
பிளாஸ்டிக் லிமிடெட்,
என்.கே.எம். நகர்,
B1, லாபன் ராடு, மும்பை 400 001

கோட்ஸ்

தூய நியாயப்பரமர்கள்.

அமிர்தம் துணித்து
பாணர்ஜிவிட்டுப் பார்ட்
பிக்கு அன்று மாலை
போகவேண்டும் என்று
பொய் சொன்னான்.
தொகையும் அந்த திது
மென்று நம்பி அவ
நேரு எங்கேயாவது
வெளியே போகவேண்
டும் என்ற எண்
னத்தை மாற்றிக்
கொண்டான்.

"நிச்சயமா அடுத்த
நாழித்துக் கிழமை
போவோம்...." என்
றான் அமிர்தம்.

"அப்போ ஒன்று
செய்யறீர்களா?"

"என்ன?"

"சாணக் கெய்புரி
பெரு பார்ட் பக்கம்

இப்போ - போவோம். கார் விடக்கூதுக்
திருக்க. மிஸஸ் ஸுயர் என்ன தோரா
கார் ஓட்டறாங்க! "

"இதோ பாது. நீ எங்கே போ
றாமோ அங்கே நான் அழைச்சுக்கிட்டுப்
போறேன்.... உங்களுக்கு கார் விடற
தொடங்கியெல்லாம்....?"

"இந்த மாநிரிப் பிசியமாப் பேசற
மாநிரி பேசி ஏமாத்தாதீங்க. நான்
கார் விடத்தான் போறேன், தங்க
கூதுத் தரணும்!"

அவளிடம் வழக்காவதில் பய
லில்லை என்று உணர்ந்த அமிர்தம்,
சோபாவிலிருந்து எழுந்திருத்தான்.

"அத்தப் பொண்ணை ஒரு நாளைக்
குப் பார்த்துப் போவோமா....?"

"எத்தப் பொண்ணை?" அமிர்தம்
திருக்கிட்டான். தனரவில்லிழைந்த புந்த
கத்தைக் குவிந்து எடுத்தான்.

"பாணுவை.... கம்மாத்தான்... பாணு
தானே அவ பேரு?"

"எதுக்காகப் பார்க்கணும்?"

"அண்ணிக்குப் பார்க்கறப்போ விட்
டுக்குக் கூப்பிடவா? போய்ப் பார்த்
தால் என்ன?"

அன்று பாணு திலகத்தை விட்டுக்
தக் கூப்பிடவில்லை என்று அவளுக்கு
உறுதியாகத் தெரியும். ஆனால் திலகம்

இந்திராபரந்தகசாரதி

8

சொன்னதை அவன்
மறுக்க விரும்ப
வில்லை. பேசாமல்
இருத்தான்.

"என்ன போக
வாமா?" என்று
கேட்டான் திலகம்.

"ஒரு அர்த்தமு
மில்லாமெ திடீர்னு
போனம்?"

"தேத்து நீங்க
எப்படிப் போனீங்க?
கோலிச்சுக்கா
தீங்க!"

"விட்டுக்குக்
காரிலே கொண்டு
விட்டேன். அங்
வளவுதான். நானு
போகவே...."

"நீங்களை போனீங்
கன்று நான்கொய்ல
வியை...."

"அப்படிப் போனதுமே என்ன தப்பு?
அவ வயசிலே மூக்கு ஒரு பொண்ணு
இருக்காதா?...?" சே!.....தான் எப்
பேர்ப்பட்ட வேஷதாரி!

"அப்படின்னு போவோமே... ஒரு
வேளை நான் வரக் கூடாதா?"

அசட்டுத்தனமாகப் பேசி மாட்டிக்
கொண்டு விட்டோம் என்பதை அவன்
உணர்ந்தான்.

"ஆகட்டும்!... ஒரு நாளைக்குப்
போவோம்...."

"சரி... நான் இப்போ தூங்கப்
போறேன். தங்க போறப்போ என்னை
எழுப்புக."

திலகம் சோபாவில் அப்படியே
காலை தீட்டிக் கொண்டு படுத்தான்.

அமிர்தம் புல்தகத்தைக் கையில்
எடுத்துக் கொண்டு கட்டியில் சற்றுச்
சாய்த்த நிலையில் உட்கார்த்தான்.

திலகம் எதற்காகப் பாணுவைப்
பார்க்க விரும்புகிறான்? எப்பேர்ப்பட்ட
பெண் என்று அறியெடுக்கவா? அத்தப்
பெண் நிச்சயம் இதைக் கண்டு கொள்
வான். திலகத்துக்கு நானுக்காகப்பேசத்
தெரியாது. இந்தச் சூழ்நிலையிலிருந்து
எப்படித் தப்பித்துக் கொள்வது?

பாணுவிடம், தான் விட்டுக்கு விர
தாமா என்று கேட்ட போது, "ஏன்
வரக் கூடாது?" என்று அவ்வளவு

நிதான்மாகவும். அழுத்தமாகவும் அவன் கேட்டானே, ஏன்? - தான் மனத்தில் ஏதேதோ கற்பித்துக் கொண்ட அசட்டுத்தனமான அவதிகளுக்கெல்லாம் அவன் பொறுப்பானி அல்ல என்று கட்டிக்காட்டலா? அவ்வது அவனுக்குத் தன் அம்மாவிடம் எந்தவிதமான பயமோ அவ்வது மரியாதையோ இல்லை என்று விளக்குவதற்கா, எதற்காக அப்படிப் பேசினான்? -

அவனுக்குத் தன் அம்மாவைக் கண்டால் பிடிக்கவில்லை என்று வெளிப்படையாகவே நேற்று கூறினான். இதற்கு என்ன காரணம்? அப்பாவை விட்டு அம்மா வந்து விட்டாள் என்பதிலுமா? அல்லது அம்மாவின் நடவடிக்கைகளும் இதற்குக் காரணமாக இருக்குமோ? - அவள் அம்மாஸைப் பாரிக்கும்போது ஒரு சந்தர்ப்பவாதி யாகத்தான் தோன்றுகிறது. வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டால் அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தயங்கமாட்டாள் என்றுதான் தெரிகிறது....

பாஸுவின் அம்மாவுக்கும் நித்யாவின் அம்மாவுக்கும் என்ன வித்தியாகம்?

நித்யாவின் அம்மாவுக்குத் தனக்கும் நித்யாவுக்குமுள்ள சிநேகிதத்தைப் பற்றித் தெரியாமல்லை. இருவரும் சேர்ந்து பல இடங்களுக்குச் சென்றபோது கூட அவள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் நித்யா தன் தாய் அவர்களுடைய கல் டுரணத்துக்குச் சம்மதிக்க மாட்டாள் என்று ஏன் சொன்னாள்? இதைப் பற்றி அவளுடைய தாயிடம் தான் விவாதிக்காமல், ஓர் உணர்ச்சி வேகத்தில் நிலைத்தைச் சென்று மணந்தது. தான் செய்த தவறே? - ஒருவேளை நித்யாவே, தான் அவளுக்கேற்ற கணவன் இல்லை என்று நினைத்திருக்கலாம்; தாய்மீது பழியைப் போட்டு விட்டு விலகிக் கொண்டு விட்டாள்... அதோ, உறக் கத்தில் ஆழ்ந்து காலையில் பார்த்த சினி மாஸைக் களவு கண்டு கொண்டிருக்கிறாளே, அவள்தான் தனக்கேற்ற மனைவி... பாஸுவைப் பார்த்துப் போக வேண்டுமென்ற நினைவு அப்போழுது வந்தபோது, அவன் மனத்தில் இவ்வளவு ஒரு நிழல் படர்வது போலிருந்தது... போலியோ அல்லது உண்மையோ பன்னிரண்டு வருஷ அளவறி வயத் தன் 'கனோ'வைச் சீராட்ட வேண்டுமென்பதற்காக விற்றுத்தான் கூலவேண்டுமா? வேண்டாம். பாஸுவைக் குப்போன் செய்து விடு

வோம். வரவில்லையென்று... அட, கடவுளே! அவளுக்கு ஸீபோன் ஏது?

"மணி என்ன?"
பாதித் தூக்கத்தில் புரண்டு கொண்டே திகைக் கேட்டான்.
"நாலு..."
"புறப்படலிவா?"
"இதோ புறப்பட்டுக்கிட்டே யிருக்கேன்..." அமிர்தம் கட்டிலை விட்டு இறங்கினான்.

சோம்பல் முறித்துக் கொண்டே திகைக் எழுந்திருக்க முயன்றபோது, அமிர்தம் சொன்னான்: "நீ எழுந்திருக்க வேண்டாம். வெளியிலே காப்பி சாப்பிட்டுக்கொடுங்கள்..."

"காப்பி போட எத்தனை நேரமாகப் போகுது?...'' என்று எழுந்திருந்தான் திகைம்.

அமிர்தம் டிரன் செய்து கொண்டு புறப்படத் தயாராக இருத்தபோது, காப்பியைக் கொண்டு வந்து மேஜையில் வைத்தான் திகைம்.

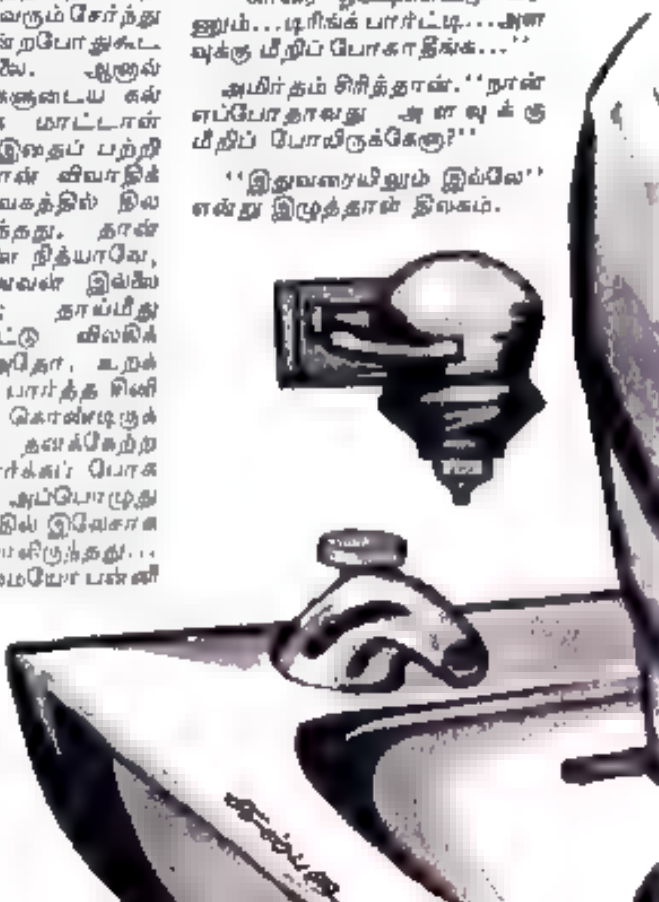
"ராதிரி நேரமாகுமா?"

"சொல்ல முடியாது. சிக் கிரம் வரப் பார்க்கிறேன்."

"காரை ஒட்டிக்கிட்டு வரணும்... டிரிங்க் பார்ட்டி... அளவுக்கு மீறிப் போகாதீங்க..."

அமிர்தம் சிரித்தான். "நான் எப்போதாவது அளவுக்கு மீறிப் போயிருக்கேனா?"

"இதுவரையிலும் இல்லை" என்று இழுத்தான் திகைம்.

“நானே போக வேண்டாமென்று
யோசிச்சுக்கிட்டிருக்கேன்” என்று காப்பி
சாப்பிட்ட பிறகு வாயைக் கைக்
குட்டையினால் துடைத்துக் கொண்டே
சொன்னான் அமிர்தம்.

“வரேன்னு சொல்விட்டுப் போகா
மல் இருந்தா நல்லா இருக்காதுன்
னீங்க...”

அமிர்தம் ‘வாஷ் பேஸி’ விடத்துள்
சென்று வாயைக் கொப்புளித்தான்.

ஆங்காட்டி வீரலினும் பற்களை நன்றாகத்
தேய்த்தான். திவகம் அவனையே பாரித்
துக் கொண்டிருந்தான்.

“இதென்ன புதுப் பழக்கம், காப்பி
சாப்பிட்டப்புறம் வாயைக் கழுவித்
கிட்டு எங்கே போகப் போறீங்க?”

“தீவும் வரலா, பானர்ஜி விட்டுக்கு,
சந்தேகம் தெனிகுக்கும்...”

“ஆமாம், அது ஒண்ணுதான் பாக்கி
எனக்கு...வாயைக் கழுவிக்கிட்டுப் புறப்
படற ஆயத்தத்துக்காகச் சொன்னேன்,
நீங்க நல்லா போயிட்டு வரங்க, சிக்
கிரம் வந்துடுங்க...”

அமிர்தம் லட்சுமிபாய் நகர் சென்ற
தும், பானுலின் விட்டு வாசலில் காலை
சிறுத்தி ‘தனாரிங்’ அடித்தான். ஐந்து

இந்த விநிதிக் கட்டுப்பாடுகள் மூலம் மேலாண்மை 17.32% அதிகத்தில் உள்ளது.

[illegible]

நிதிஷங்கனாரியும் பாஸு வரணிலும், திரும்பி விடலாமா? திரும்பிவிட்டால் எந்த விதமான பிரச்சனையும் இல்லை. ஏதேனும் ஒரு முடிவுக்கு வரத்தான் இந்த அவகாசம் தனக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருப்பிக் கொண்டு, தீவகத்தை அழைத்துக் கொண்டு போய், நேரு பார்ச்சில் அவனுக்குக் கார் ஸ்டிக் கற்றுக் கொடுக்கலாம். அவளும் மிஸஸ் ஐயரை நேருக்கு நேர் பார்த்து, 'எங்க ஸ்டீடிக் காரரும் எங்குக் கார் ஸ்டிக் கற்றுக் கொடுத்தார்' என்பார், நான் 'ரிண்டயரா'கிப் 'பென்ஷன்' வாங்கும் போது தனக்குக் கீழ்ப், ஏற்பட்டால் திஸகம் கார் ஒட்டிக் கொண்டு போகலாம்... என்னை சுவைமற்ற வாழ்க்கை! அமைதி... சமாதியின் அமைதி...

அமிர்தம் மறுபடியும் 'தொள்ளி' செய்தான். பாதுகாந்த அம்மாவைக் கட்டித் தன் சரியில்லையோ? - அவன் அன்றப் பூட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டான்.

பாஸுனில் ஸீட்டு வாசற்கதவு சாத்தி
 ஸீருந்தது. உள்ளே போவதா, வெண்
 டாமா?...

“**உய** மெய்யா?”

அவன் திரும்பிய பார்த்தான். நடேசன். இவர் சம்பந்தப்பட்டாத தேவனீந்திய எங்கட்கள் ஒன்றும் இல்லை. ஒன்றில் காரியதரிசி, மற்றொன்றில் துணைக் காரியதரிசி, இன்னொன்றில் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர், வேதாந்த தேசிகள் வைபவமாக இருந்தாலும் சரி, வள்ளலார் எதிர்ப்புச்சமாக இருந்தாலும் சரி, எல்லாவற்றிலும் கவந்துகொண்டு பம்பாயாக வேலை செய்வார்.

“எங்கே இந்தப் பக்கம்?” என்று கேட்டார் நடேசன்.

“நீங்க இங்கேயுர இருக்கங்க?”

“ஆமாம். ‘இ’ பிளாக், வரங்க
கோள்!”

“இப்போது?”

“இங்கே யானையாலும் பார்க்க
ஊம்மா, பார்க்குதுட்டு வாங்க...யானைப்
பார்க்கணும்”

“உங்க லீடு பக்கத்தோடா?”

“இதோ இந்தப் பக்கம் திரும்பினால்
நாலாவது வீடு.”

“அப்போ கங்க னீட்டுக்குப் போக லாம். வரங்க...”

“தாராளமாக... நீங்கள் தேடிவீடு வந்த மனுவரை இல்வியேயா?”

"அஞ்சொகார்தான் ஆலது. என்ன செய்யும்..." என்றான் அமிர்தம்.

“ஆமாம். அசாதாரண வெய்யில்... இந்த வெய்யிலில் மானரத் தேடிண்டு வந்தேன்?”

‘அதோ வாசலிலே இரண்டு மூன்று குழந்தைங்க விளையாடிக்கிட்டிருக்கே. அந்த வீடா?’

“உமாம்..”

“கறுகறுப்புள்ள குழந்தைகள்! எய்யாமல் உய்க குழந்தைமக்களே?”

“இல்லை, இல்லை. அதோ அழுதுண்டிருக்கே, அதுதான் என் குழந்தை... அளத இப்படிப் பல் தாரமில்லே விட்டுட்டு, அவ உள்ளே என்ன பண்ணுது?”

தம்மைத் தாமே கேட்டுக் கொண்டு அவர் குற்றத்தைத் தூக்கியவாறு விட்டில் முழுந்தார். "மீறும்பி... மீறும்பி..."

“என்ன சூழலுமூலப் போக்க, எதுக் கரதக் கத்தினாலே வரேன்...?”

இவ்வாறு கேட்டுக் கொண்டே வந்த அவர் மனைவி, அமிர்தத்தைக் கவசட தும் திடுக்கிட்டு திண்டாள்.

“ஆமந்ததை ஏன் வெளியிலே நிறுத்தினாங்க? அமரன்?”

‘அவனுக்கு என்ன வேலை?’

அவள் முகத்தில் இப்போழுது செயற்
பாடையான புன்னகை.

“இவர்தான் மிஸ்டர் அமிர்தம்...
பெயர் செகரடரி. நெருங்கிப் பிணியிடுகிறீர்.”

அவன் அப்பதவி வகைப்பதில் தனக்கு ஆட்சேபகரமான இல்லை என்பது போல் அவர் மனைவி தலைவியை அபிமானிப்பார்.

“இப்படி உட்காருங்கோ...” என்று எல்லம்புக் கூடாய் இருந்த ஒரு நாற் காலையை அவர் கட்டிக் கட்டியார்.

இவ்வளவு வெளி விவகாரங்களில் ஒரு படுபவர், தம் விட்டையும் கொஞ்சம் வலித்துக் கொள்ளக் கூடாதிதோ? உட்காருவதற்கு ஒரு நல்ல மோடா வாவது வாங்கிப் போட்டிருக்கலாம்.

"காப்பி கொண்டா, போ" என்றார் அவர் தம் மனைவியைப் பார்த்து.

"நோ ப்ளீஸ்... இப்போ வேண்டாம். உங்க விட்டைப் பார்த்துக்கிட்டேன். இன்னொரு நாளைக்கு வரேன்..."

"என்ன இப்படி வந்துட்டு, சாப் பிடாமே போயிங்க..."

"பரவாயில்லை, இன்னொரு நாளைக் குக் கட்டாயமா வரேன்..."

"காப்பி ஒரு நிமிஷத்திலே கொண்டு வரேன்..." என்றான் அவர் மனைவி.

"இதோ பாரு, கொண்டா நீ... அவர் சாப்பிட்டு விட்டுப் போவார்." ஒரு 'டெப்டி செகரடரி'யைக் காப்பி சாப்பிடாமல் அனுப்புவதில்லை என்று அவர் நினைவாக இருந்தார்.

நேற்றே போட்டு வைத்த 'டிகாக் ஷன்' போனும்! அமிர்தம் கஷ்டப் பட்டுக் காப்பியைக் குடித்தான்.

சே... இதென்ன வைத்தியக்காரத் தனம்!... மனைவியிடம் போல் சொல்லி விட்டுக் கிளம்பி, யானையோ பார்க்க வந்து, பிறகு அதிகமாகப் பழக்கமில்லாத இருவர் விட்டில், அவர் மனைவி தயா ரித்த மிகவும் மோசமான காப்பியைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பானேன்? - தான் ஒரு கோஷம்... பாணுவின் விட் டுக்குச் சென்று கதவைத் தட்டித் தயங் கிவதற்குப் பரிசு, இந்த மோசமான காப்பி...

"சரி, வரட்டுமா?"

அவன் திரும்பிப்பென்று எழுந்திருந்தது நடுசனங்குச் சற்று ஆச்சரியத்தை அளித்தது.

"இங்கே யானைப் பார்க்கணும்பிறகு ஞாபகத்துக்கு வந்துடுத்தா?"

மனுஷன் விடமாட்டார் போலிருக் கிறது!... மற்றவர்கள் விஷயங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதில் என்ன ஆர்வம்!

"வரட்டுமா?... இன்னொரு நாளைக்கு வரேன்..." அவர் பதிலுக்குக் கூடக் காத்திராமல் அவன் வேகமாகச் சென்றான்.

பாணுவின் விட்டுக்குச் சென்று 'காவிங் பெக்'லை அழுத்தினான்.

தூண்டல் கதவு சாத்தியிருப்பதைக் கண்டதும் அவனுக்குச் சந்தேகம் வந் தது. வாசற் கதவைப் பார்த்தான்.

பூட்டியிருந்தது! தான் முதலில் வந்தபோது பூட்டி யிருக்கவில்லையே! ஒருவேளை தான் வல விக்கவில்லையோ?... இல்லை, நிச்சயமாகப் பூட்டி யிருக்கவில்லை... அப்படியானால் தான் நடுசன் விட்டுக்குப் போய் வரு வதற்குள் பூட்டிக் கொண்டு சென் றிருக்க வேண்டும்! அவர்கள் எங்கே போயிருப்பார்கள்?... அவனுக்கு ஒன் றுமே புரியவில்லை.

காரை நோக்கிச் சென்றான்...

காரில் போய் உட்கார்ந்ததும் அமிர்தம் யோசித்தான். எங்கே போவது? விட்டுக்கா? அர்த்தமில்லை.

தான் அவன் விட்டு வாசலில் தின்ற போது பாணு பார்க்காமலா இருந்திருப் பான்? அப்படிப் பார்த்ததும் அவன் விட்டைப் பூட்டிக் கொண்டு போனான் என்றால்... சே... தான் வந்திருக்கக் கூடாது...

திடீரெனவிடம் சொல்லி விட்டு வந்த மாநிலி பாணர்ஜியைப் பார்க்கப் போக னாமா? அவன் விட்டில் இருப்பானோ? முப்பத்தைந்து வயதானவன் கல்யா

"நேற்று இரவு தான் கண்ட கனடாவின் மாதந்தான்! பெருமை தருகின்ற கனடா விட்டை!"

"அப்படியா? என்ன கனடா கனடாவின்!"

"அமெரிக்கா, ரஷ்யா, ஐரோப்பா முதலான நாடுகளிலிருந்து வர எந்தெந்த நம் நாட்டுக்கு வந்து, பொருளாதாரத்தைச் சீக் குண்டாக்கு எப்படி? எந்தெந்த கனடாவை எப்படி? விரிக்கும்போது தன்மையில் கவிழ்ப்பது எப்படி? எப்படி புத்தகத்தில் அருகிலேக் கண்பது எப்படி? பிறந்த நாக் விழா கொண்டாடிக் கொள்ளு எப்படி? அந்நாடுகளை அகலிதான் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது எப்படி? - எப்போது போன்ற விஷயங்களைக் கற்றுக்கொண்டு போனது போல் கனடா கனடாவின்!"

செப்டம்பர் 9-க் தேதி 'கய்கி' அவர்கள் பிரத்தினம். 25-8-70ல் ரசிகமணி டி. கே. சி. ரிஷிவு விழா குதருலத்தில் ஈடைபெறவிருக்கிறது இந்த இரு பெரியார் களுக்கும் அஞ்சலி செலுத்தும் விதமாக 'கய்கி' அவர்களின் 'மருடபதி' என்ற னாலுக்கு ரசிகமணி டி. கே. சி. எழுதிய முகவுரைபய இங்கு பிரசுரிக்கிறோம்.

'கய்கி'யின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுவது மட்டுமல்ல இந்த முகவுரை இலக் கியம் என்பதற்கு இலக்கணம் வகுத்துத் தருகிறது ரசிகமணியைத் தவிர வேறு யாரால் இத்தனை தெளிவாகவும் சுலுகமராகவும் அந்த இலக்கணத்தை எடுத்த இயைபு முடியும்?

தமிழ் இலக்கியப் பயிர்

டாக்டர் சிதம்பரநாத முதலியார்

“கய்கி” ஆசிரியருக்குச் சொந்தமான மாயவரம் பக்கத்தி லுள்ள கிராமம். நானும் அங்கே போய்த்தான் இருக்கிறேன். “மருடபதி” என வரித்த பிறகு, ஆசிரியர் பிறந்து வளர்ந்து சுலுகமராக அற்புதத்த இடம் கோயமுத்தூர் ஜில்லாதான் என்று சொல்வதே தோன்றுகிறது.

ஆசிரியர் ஏதோ சொற்பு காலத்தான் கவுண்டர்கள் நாடாசிய கொங்கு நாட்டில் வாழ்ந்திருக்கிறார். ஆனாலும், அங்குள்ள மக்களோடு இதயம் கலந்தவராக வாழ்ந்திருக்கிறார். மக்களோடு மாத்திரமல்ல கொங்கு நாட்டு நிலத்திலும் புழுதி யாடத் திறந்திருக்கிறார்.

இந்த அபூர்வமான இதயப் பண்பு காரணமாக, கதைகள் வரும் பாத்திரங்களும், மரங்களும் செடிகளும் வீடுகளும் கொங்கு நாட்டு மண்ணிலிருந்தே முளைந்துச் செழித்து வளர்கின்றன.

எந்த விதத்திலும் பாத்திரங்களையும் களங்களையும் கொங்கு நாட்டை விட்டுப் பெயர்த்து எடுக்க முடியாது. வேறொரு ஜில்லா யில் நட்டு வைக்க முயன்றால் புயல் இராது.

உண்ணாமான இலக்கியத்துக்கு இறுதான் லகவுணம். தாமஸ் தாராடி என்ற பேர் பெற்ற நாவலாசிரியர் டனும் கணக்கில் நாவலர்கள் எழுதி எழுதிக்கொள்ளும். எல்லாவற்றுக்கும்

எனம் இக்கிலாத்திலுள்ள ஒரு ஜில்லாதான். அவை உழைப்பில் அவர், ஆழ உழைப்பார், தங்க யோனி கண்டது.

சம்பரும் இந்த வர்க் கத்தைச் சேர்ந்தவர் தான். இமயமலையையும் போய்த் தோட்டுவிட்டு வந்தவர் சம்பர். ஆன லும் அவருக்குக் கனம் தரிந்தாருதான். பாத் திரங்களும் தமிழர் அனே, நம்முடைய “கய்கி”

ஆசிரியர் வட நாட்டில் லாம் எந்தத் திரிந்தவர். யம்பர், பஞ்சாப், வங்காளம் எல்லாம் அவ ருக்குத் தெரியும். அங் குள்ள மக்களையும் இப் பேர் ப்பட்டவர்கள் என்று தெரியும். ஆனால் உணர்ச்சியோடு ஈட்டு வது தமிழ் நாட்டு மண் தான். அந்திலுந்துதான் சண்மயாலை தமிழ் இலக்கியப் பயிர் என்பதா க் கூடும். அற்புதமான நல்ல பயிரும் உண்டாகி விடுகிறது.

சம்பவங்கள் கோய முத்தூர் நகரத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றன. ஆன லும் நாட்டுப்புறத்திலும் பட்டிக்காடுகளிலும் நீல கிரிப் பிரதேசங்களிலும் மூக்கிலமான நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்கின்றன. இந்தக் களங்களோடு சம்ப வங்கள் ஒட்டிக் கொள் கின்றன.

பல சந்தர்ப்பங்களில் கோரமான சம்பவங்கள் நேரித்துவிடப் பார்க்கின் றன. பரிதாப நிலையில்

இருக்கும் பாத்நிரம்சனுக்கு மாத்திரமே யல்லாமல் நமக்குமே இதயத் துடிப்பு அப் பாடியே நின்றதுமே என்பதாக இருக் கும். ஆனாலும் இதயத்துக்கு ஹிதமும் இயக்கமும் ஏற்படும்படியாக, நிலர்த்தி சம்பவங்கள் வந்து கூடினிடும்; பாத்நிரம் சனுக்கும் நமக்கும் மன எழுச்சி உண்டாய் விடும். படுத்துக் கொண்டு படிக்க தோந்தால் அப்படிப் படிக்கிறதை விட்டுவிட்டு, உட் காரத்தே படிக்கத் துண்டிவிடும்.

எதிர்பாராத சம்பவங்களால் இருக்கின்ற னவே எல்லாம், என்று நினைக்கத் தோன்றும். எதிர்பார்க்கின்ற சம்பவங்களே கதைவிய் நிகழ்கின்றன என்றாய்ப்புந்தகத்தை அப்படியே மூடிவைத்துவிட வேண்டியதுதானே. காலை ஆறு மணிக்கு நுரியன் உதித்தது. ஆறு மணி நேரம் கழித்ததோ இல்லைபோ உச்சிக்குப் போய்விட்டது. இன்னும் ஆறு மணி நேரம் கழித்துப் பாருங்கள். அட்டா, நேரத்தினை யில் அப்படியே விழுந்துவிட்டது. இது எதிர் பார்க்கிற காரியத்தானே?

அதே மாதிரி ஓர் அதானைப் பெண்ணை எகர்த்தமான இடத்தில் சிறை வைத்தால் விட்டது. அவளுடைய கதி திரிக்கதி. சிறை வைத்தவரென கொடுமை செய்து காரியத் தைச் சாதிப்பதில் ராவணனையே முதுகுக்கு மணிகாட்டி விடுவான். தப்பிக்கும் வழி இராது. கொடுமைக்கு அதானைப் பெண் உள்ளாகிவிடவேண்டியதுதான். ராவணனுக் கும் காரியம் சித்தியாக்விட வேண்டும். இப்

படி யெல்லாம் இருந்தால்தான், கதைமய தான் ரசியப்பேன் என்று இலக்கிய ரஸிகர்கள் சொல்லுவர். அவர்களது இலக்கண விதிப் படி கதை எழுதியிருந்தால், அந்தக் கதைகளை வாசிப்பதற்குக் கூன் ஆள் தேட வேண்டியது தான்.

உண்ணை என்னவென்றுலோ எதிர்பாராத சம்பவங்கள் நம் வாழ்க்கையில் அடிக்கடி நடந்து கொண்டே வருகின்றன. அவைகளைக் கவிதாச் செய்யாமல் அப்படியே நாம் மறந்து விடுகிறோம். மறந்து போகாதபடி ஒரு டைரி யில் குறித்து வைப்போமானால் விசித்திரமா யிருக்கும். மூடிவில் நண்பர் யாரிடமாவது டைரியைக் கொடுப்போமானால், அதைப் பார்த்துவிட்டு, "இப்படியெல்லாமா நடந் திருக்கும்?" என்று ஆச்சரியப்படுவார்.

"கூலி" தமிழுக்கு நல்ல சேவை செய் கிறார் என்று எல்லாரும் சொல்கிறார்கள். மருடபதியை வாசிக்கதும் என்ன தோன்று கிறது என்றால், தமிழ்தான் அமருக்குச் சேவை செய்கிறது என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. தம்முடைய கண்ணுக்குத் தோன்றக்கூடிய காட்சிகள் அலுடலுக்கக் கூடிய காட்சிகள் எல்லாம் தெள்ளத் தெளிந்த தமிழ் மூலமாக நம்முன் வந்து நிற்கின்றன. சாமான்யமாகத் தெருவில், நீண்டியலில், அருக்காவில் வழங் கும் சொல்லுக்கு என்னென்ன சக்தி யெல்லா மிருக்கிறது என்று விவரிக்கத் தோன்றுகிறது. மனசில் திகழும் அபூர்வமான திகழ்க்கினைப் பளிங்குக் கூட்டில் வைத்துக் காட்டிய மாதிரி காட்டுகிறது ஆசிரியரது தமிழ்.

தமிழருக்கு நல்ல விருந்து மருடபதி.

உறவு

கள்ளன் உடுபிக் குவ்வன் அந்த வேண்ணப் பாரவை புள்ளே கொன்றை ந!தேன் எல்லாம்! — எந்தன் உன் னாழர்!து விட்டான்!

நந்த கோபன் பரமன் — இந்த நாள் வத்தின் நாதன். முந்தாதத் தோத்தம் ஏதோ — னீன மொத்த மாகக் கொண்டான்!

*சாளத்தின் ஊடே — எந்தன் சகலமும்க வந்ததன்! ஆளுகின்றான் ஐயன் — மீனா அடிமைமயாகக் கொண்டான்!

உறவே ஆவான் என்றும் — எங்கள் உடுப் பரவ கிருஷ்ணன் பிறவி பிறவி தோடரும் — இந்த உறவு பேரிய உறவே!

—தம்பி சேனாசன்

*"உடுபிக் கண்ணன்" தலக்கோ காவியம்"

வந்தியத்தேவராயர்.

அழகுக் கண்களுக்கும்,
கவர்ச்சிப் பார்வைக்கும்

Advert-82-74

சிங்கார்

கண்மை

தூய பசு வெயிலிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டது.

ஆம், "சிங்கார் கண்மை" கண்களுக்கு இருவழியில் பயனுள்ளது—மயக்கும் மோகனக் கண்களுக்கும், சிறந்த பார்வைக்கும். இது அவன் அன்னைக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவன், தான் சிங்கார் கண்மை உபயோகிப்பது மட்டுமன்றி, தன் குழந்தைகளுக்கும் உபயோகிக்கும்படி பவவந்தப் படுத்துகிறான். தூய பசு வெயிலிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் சிங்கார் கண்மை உங்கள் மதிப்பு வாய்ந்த கண்களுக்கு நம்பகமானது.

Shingara product

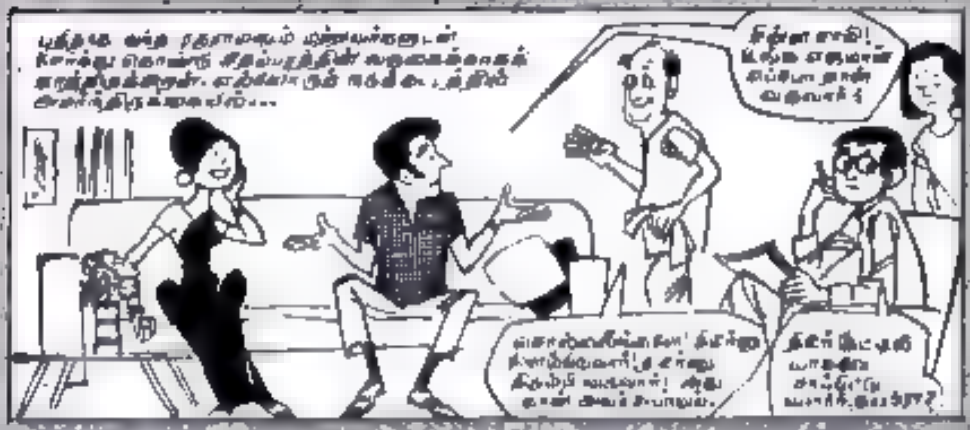

சீதம்பர ரகசியம்

கதை: கதாநாயகி-வாழ்ந்தவர்

சீத்திரம்: டாட்டி

4

அருமையான சுவை என்பது ஒரு விஷயம், சக்திமிக்க பேரஷாக்கு

என்பது மற்றொரு முக்கியமான விஷயம்

அந்தப் போஷாக்கைப் பெறுவதற்குதான்
எவ்வளவு கரகரப்பான, சுவைமிக்க வழி
பார்லே க்ளூகோ பிஸ்கெட்டுகளில் பால்,
கொதுமை மற்றும் சர்க்கரையின் நல்ல
அம்சங்கள் எல்லாம் நிரம்பியுள்ளன--
புரதங்களும் வைட்டமின்களும்
அபரிமிதமாக அடங்கியுள்ளன.

எனவே

பார்லே க்ளூகோ
பிஸ்கெட்டுகள்

இந்தியாவின்
மிக அதிகமாக
விற்பனை வாரும்
பிஸ்கெட்டுகள்

குழந்தைகளுக்கு விசேஷமாக சிறந்து விளங்குவதில் விவரப்பெற்ற

4. சொல்ல முடியாத ஒன்று!

வே தலூர்த்தியின் சொற்பொழிவு ஒரு மணி நேரத்துக்குப் பிறகு ஒத்தது. ஒரு சிறுக்கி நடிக்கக் குடிக்கும் உணர்ச்சி வாய்ந்த ஒரு சிவியாப் பட்ட எதக்கண்கொட்டாமல் பார்த்துவிட்டுப் பெருமூச்சுடன் எழுந்திருப்பவர்களைப் போல் பக்கள் மைதாபத்தில் தலையிட்டு விழுந்து எழுந்தார்கள்.

சிவராமனின் பேச்சுக்கும் வேதபூர்த்தியின் பேச்சுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்! வேதபூர்த்தியின் பேச்சு வான வேடிக்கையைப் போல் பூப்போக்களைச் சொல்கிறது மயக்கியது. அனுராதையிடம் போய் அதிர்ந்து உள்ளொலியை எல்லாம் அதிர வைத்தது. எல்லாத் திசைகளிலும் ஜோதி மயமான பொற்குள் தெறித்து விழுந்து பரவசப்படுத்தின. ஆனால் சிவராமனுடைய பேச்சு, மந்தரப்பி மாதிரி அடக்கமாக ஜோலித்தது. பய வர்ண ஒளியை விசிறுவும், அகில குலமே இருந்தது.

சாரதாவும், முரளியும் பல் நிதரம் இடத்தை நோக்கி நடந்தார்கள்.

"பேச்சு எப்படி...?" என்று சாரதா கேட்டாள்.

"பேச்சில் அவலகாரம் இருந்தது" என்றும் முரளி அசிரத்தையுடன்.

"உம்... அது மட்டுத்தானா...?"

"அவ்வளவுதான்."

"என்ன...?"

"ஆமாம்... உனக்கு அது எங்கே பரிசாய் போகிறது. பேச்சில் அவல காரத்திலும், ஆரவாரத்திலும் பவலம்

விருந்தாய். சிந்திக்கச் சக்தி ஏது...? இப்படி இந்தப் பேச்சை வைத்துக் கொண்டுதான் இவர்கள் எல்லாரும் அரசியலில் விளையாடுகிறார்கள்."

"என்ன தவற்றைக் கண்டுவிட்டீர்கள்?"

"சொன்ன புள்ளி விவரங்கள் எதுவுமே சரிவீங்க. அதையெல்லாம் யார் சொன்னதுப் பார்க்கப் போகிறார்கள் என்ற தைரியத்தில் துணிந்து பேசுகிறார்கள். சொற்களைக் கொண்டு அழகாகக் கொடும் போடத் தெரிந்திருக்கிறார்கள்."

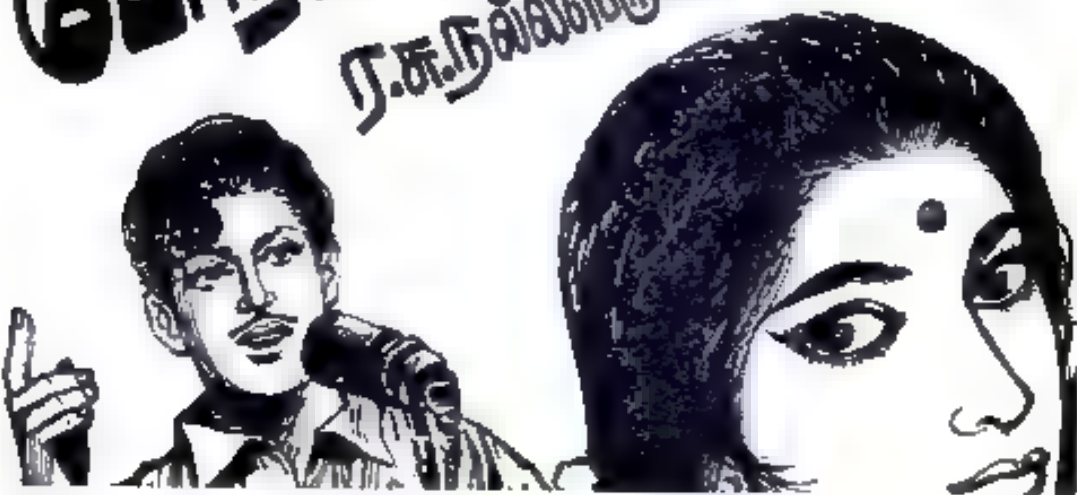
"உங்களைப் போன்றவர்களுக்காக அவர்கள் போலாவீங்க."

"தெரிந்ததுதான். இன்று சொற்பொழிவுகளில் மயங்குபவர்கள், பாட்டாளிகளும், மாணவர்களுத்தாம்.... அவர்களுடைய கட்டம்தான் அங்கு தைரத்திற்குத்தது. பாட்டாளியும் சிந்திப்பதில்லை. மாணவர்களும் சிந்திப்பதில்லை. சித்திக்க விடாமல் பாட்டாளியைத் தடுப்பது, முதலாளிகள் மீதுள்ள பொருமை, மாணவர்களைத் தடுப்பது, அவர்களுடைய வயது."

"உங்களுக்குப் பொதுவுடைமைக் கட்சி என்.பி.வெ. அனெஜி" என்றும் சாரதா வெருக்கேன்று.

போராட்டங்கள்

ர.சு.நல்லபெருமாள்

தூரத்தில் பஸ் வருவது தெரியவே, இருவரும் விளையாட நடந்தார்கள். பஸ்ஸில் செல்லும்போது சாரதாவின் மனத்தில் கிவராமன் பேசிய காட்சி வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. மேடையில் அவன் நின்ற காட்சியும், பேசிய பாணியும் நினைக்க நினைக்க இனிய உஷர்ஸை அள்ளி அங்கமெல்லாம் தெவித்துக் கொண்டிருந்தன. வேத மூர்த்தி சொன்னது, நினைவில் திட ரென்று மோதியது -

"இவர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது கல்லூரியும் அல்ல, வலிவதயரின் காதலும் அல்ல...."

உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது கட்சியாமே கட்டி, பெரிய கட்டி... சேச்சே! கத்தளைத்தியக்காரத்தனம். கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லாரும் இளைப்பே போவத்தான் சந்தியாசி மாதிரி இருக்கிறார்களே... காவம் பிடித்தவர்....

பஸ் நின்று. சாரதா சித்தனையி விருந்து விடுபட்டு எழுந்து மேலே இறங்கினாள். இருவரும் ஒன்றும் பேசாம வேலே நடந்து சென்றனர். தேரு வீளக்குகள் அழுது வழிந்தன.

இருவரும் வீட்டை அடைந்ததும் சமையல்காரர்தான் வரவேற்றான்.

"முத்து! அப்பா எங்கே? பத்து மணிக்குள்ளாகவா தூங்கி விட்டார்களா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வராததாய் படிக்களில் ஏறினாள் சாரதா.

"அவங்க வெளியிலே போயிருக்கிறாங்க" என்றாள் முத்து. சாரதா ஒரு கணம் திகைத்துப் போய் நின்று.

"தெப்பக் குளம் பக்கத்திலிருந்து வருவார்களே, ஓர் அம்மா... அவர்கள் தான்.... உயரமாக, கவகலவென்று பேசுவார்களே.... பியட் காரில் வருவார்களே...." என்று அடையாளம் சொன்னாள் முத்து.

"ஓ... தூக்கி அம்மாளை?"

"ஆமாம், அவர்களேதான். வந்து ஐயாவைக் காரிலே அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்" என்று கூறி விட்டு வேறு பிறமாய்த் திரும்பிச் சிரித்துக் கொண்டாள் முத்து. ஆனால் தான் சிரிப்பது அவளுக்கும் தெரிய வேண்டும் என்பது போல் நடந்து கொண்டாள்.

சாரதாவின் மூகம் கறுத்தது. ஓரக் கண்ணால் முரளியைக் கவனித்தாள். அவன் எல்லித உணர்ச்சியும் இயல்பும் நின்று கொண்டிருந்தான். சாரதா, ஏதோ தனக்குள்ளே முனிக்க கொண்டாள், பிறகு சமையல்காரனைப் பார்த்து, "எங்களுக்குச் சாப்பாட்டை இங்கேயே கொண்டு வா" என்று கூறி விட்டுச் சோபாவில் பொத்தென்று விழ்ந்தாள்.

"ஏன்...? நான் வீட்டுக்குப் போக வேண்டாமா?" எனக்குப் பதிலென மணி வரை பஸ் விடைக்கும், வீட்டில் போய்ச் சாப்பிட்டுக் கொள்வேன்" என்றாள் முரளி.

"தயவுசெய்து இன்று இங்கே தங்குங்களுங்கள்.... அப்பா வந்த பிறகு வேண்டுமானால் போங்கள்." - சாரதாவின் குரல் கெஞ்சியது. மறுக்க முடியாமல் அவளுடைய வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தாள் முரளி.

"அப்பா வரும் வரை இங்கேயே இருப்போம்" என்றாள் சாரதா.

"நீ ஏன் விழித்திருக்கிறாய்? சாப்பிட்டு விட்டுத் தூங்கப் போ, நான் இருக்கிறேன்" என்றாள் முரளி.

"ஊஹாம், அவர்கள் வரும்வரைக்கும் நானும் விழித்திருக்கத்தான் போகிறேன்."

"ஒருவரும் விழித்திருக்க வேண்டாம். நீ தூங்கப் போ, நான் இந்த

அறையில் தூங்குகிறேன். அவருக்காகக் காத்திருப்பா
னேன்? எப்போது வரப்போகிறாரோ...?"

"நீங்கள் வேண்டுமானால் தூங்கப் போங்கள்.
நான் விழித்திருக்கப் போகிறேன்" என்று பிடிவாத
மாக. அவள் குரலில் சிறிது கோபமும் தொலித்தது.
உள்ளுக்குள்ளே எதையோ நினைத்துப் பொருமுனிகள்
என்பதை அவள் மூகம் தெளிவாகக் காட்டி விட்டது.

முரளி, பேசாமல் ஒரு சோபாவில் சாய்ந்தான்.
அடிக்கடி ஒருக்கணங்கூட அவள் மூகத்தைப் பார்த்தான்.

மூத்து சாப்பாட்டை வராதா மேனஜரின் மீதே
பரிமாறினான். சாப்பிடும்போது சாரதாவைக் கவனித்
தான் முரளி. மிகுந்த மன வேதனைக்கு அவள் ஆளாகி
யிருப்பதை அறிந்து அவளும் உற்சாகம் இழந்
திருத்தான்.

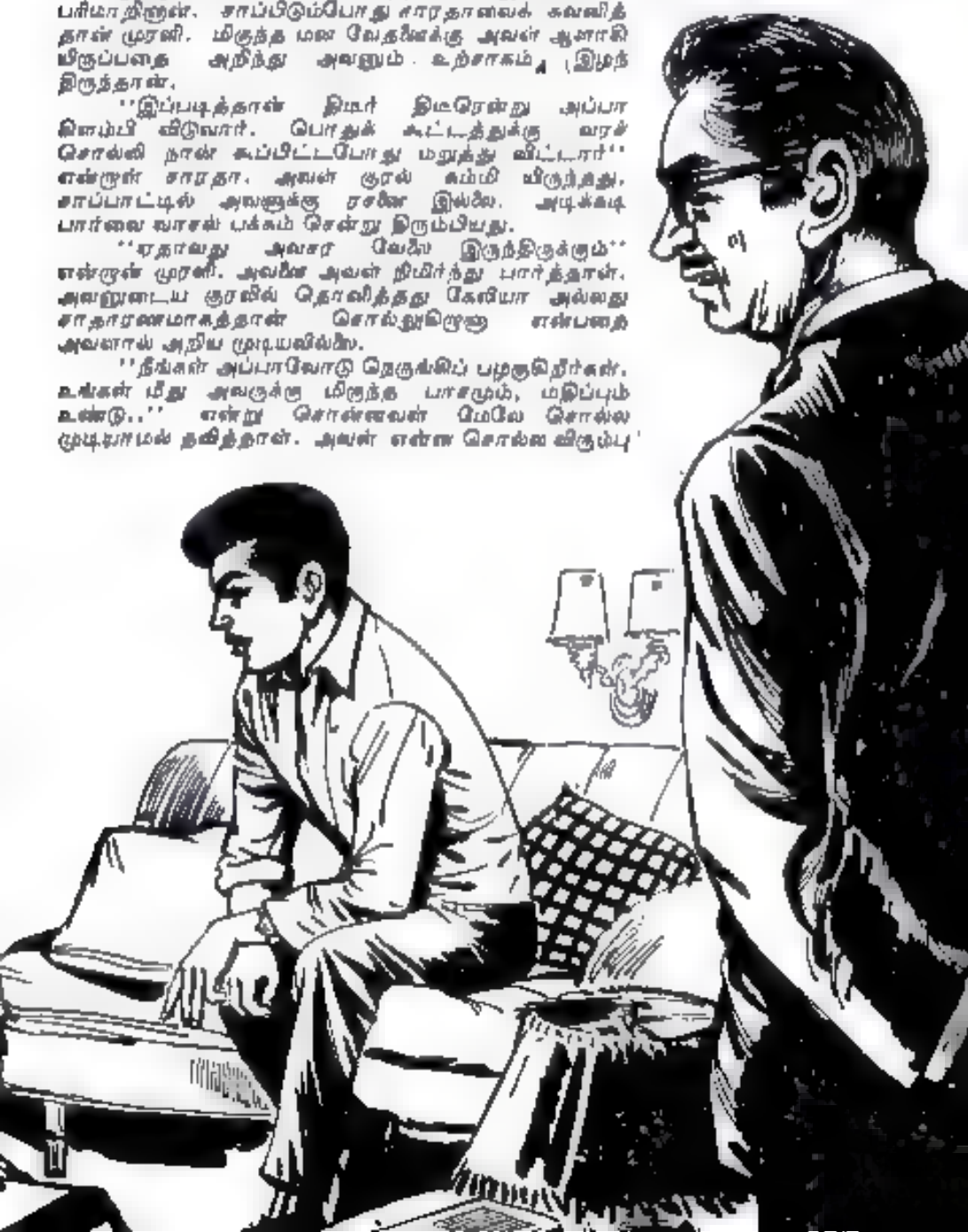
"இப்படித்தான் திடீர் திடீரென்று அப்பா
விளம்பி விடுவார். பொதுக் கூட்டத்துக்கு வரச்
சொல்லி நான் கூப்பிட்டபோது மறுத்து விட்டார்"
என்றான் சாரதா. அவள் குரல் உம்மி மிகுந்தது.
சாப்பாட்டில் அவளுக்கு ரசனை இல்லை. அடிக்கடி
பார்வை வராசல் பக்கம் சென்று திரும்பியது.

"ரதாவது அவரை வேலை இருந்திருக்கும்"
என்றான் முரளி. அவளை அவள் நிமிர்ந்து பார்த்தான்.
அவனுடைய குரலில் தொலித்தது கேயோ அல்லது
சாதாரணமாகத்தான் சொல்லுகிறானா என்பதை
அவளால் அறிய முடியவில்லை.

"நீங்கள் அப்பாவோடு நெருங்கிப் பழகுவீர்கள்.
உங்கள் மீது அவருக்கு மிகுந்த பாசமும், மதிப்பும்
உண்டு..." என்று சொன்னவன் மேலே சொல்ல
முடியாமல் தவித்தான். அவன் என்ன சொல்ல விரும்பு

கிறான் என்பதை அவனால்
புரிந்துகொள்ள முடிய
வில்லை. தயங்கியவன்
மீண்டும் சொன்னான் :

"நீங்கள் சொன்னால்
அவர் கேட்பார்....." -
அவளை உற்றுப் பார்த்
தான். ஓர் ஆணிடம் ஒரு
பெண் வெளிப்படையாகக்
சொல்ல முடியாத

ஒன்றை எப்படிச் சொல்வது என்று தெரியாமல் அவன் தவிப்பதைக் கண்டு முரளி துணுக்குற்றான்.

"தீ என்ன சொல்வ வேண்டும் என்பதும்...?" புரியாதவனாகப் போல் கேட்டான் முரளி. சாரதா, கொஞ்சம் தயங்கினாள். இரண்டு முறை ஏதோ சொல்வ வாயெடுத்தாள்.

அதை எப்படிச் சொல்வது? அதையும் தந்தையைப் பற்றி, அவருடைய வாழ்வின் அத்தரங்கத்தைப் பற்றி....

"இப்படி அகால வேளையில் வேண்டிய போவதைத்தான்..." என்று நட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டே, இதைச் சொல்வதற்குள் அவளுடைய தன்மைய உயர்வு கவித்த தனிப்பு..., தன்னுடைய தந்தையைப் பற்றிய விஷயத்தை மாற்றுவாடம் பேச வேண்டிய நினைப்பத்ததை நினைத்த போது, அவள் உள்ளம் கூசிக் குறுகியது. அவளை தயிர்த்து பார்க்கவே அவளுக்குத் தென்படுகிற.

ஆனால் முரளி அவனியை? எவ்வளவு நெருக்கத்தோடு அந்தக் குடும்பத்தில் பழகியவன்! பேராசிரியர் அவளை அவனியாகவே எண்ணவில்லை! அவள்தான் இன்னும் அவளைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை!

"தீ என்ன நிலையில் இருக்கிறபோது, அதே நிலையில்தான் நான் இருக்கிறேன், சாரதா! உனக்கு அவர் அப்பா; எனக்கு அவர் என்னைப் பெற்றோருக்காத தந்தை. எப்படி அவரிடம் இதைப் பற்றி எவ்வளவு தெரினாலாகப் பேச முடியாதோ, அதே போல்தான் எனது தாய் பேச முடியாது."

"முரளி, நீங்கள் ஆண்.."

"அது சரி, அத்தகைய ஒருவருடைய அத்தாய்க் வாழ்க்கையில் எப்படி நான் குறுக்கிட முடியும்?" என்று கேட்டான் முரளி தயக்கத்துடன்.

"உளரில் அவரைப் பற்றி...."

"என்னுடைய கூதிலும் விழுத்தான் செய்கிறது. ஆனால் அதே சார் அவரிடம் கொண்டிருக்கும் மரியாதையை யும், அவரை நினைத்துப் பதும் பெருமை யையும் மறந்துவிடக் கூடாது. சத்திர வில் கறுப்பு இருப்பதற்காக அதனுடைய பெருமையையோ, தன்மையையோ குறைத்து மதிப்பிடுவதில்லைபோ...?"

"ஆண்கள் இதை இவ்வாறு ஒதுக்கி விடலாம். ஆனால், அவருக்கும் நீங்கள் பேசப்படும் கேலிகளையும், அவதூறுகளையும் நான் கேட்கத்தேரிடும்போது..." சாரதாவால் மேலே பேச முடியவில்லை. துயரத்தினால் குரல் கம்மியது.

அவளுக்கு என்ன சொல்லிச் சமாதானப்படுத்துவது என்று தெரியாமல்

முரளி தவித்தான். ஓர் இக்கட்டான நிலை. ஒளிவு மறைவின்றி வெளிப்படை யாகவும் பேச முடியாமல், பேசாமலேயே ஒதுக்கவும் முடியாமல் திணறினான்.

வேளி வாசலுக்குப் பக்கத்தில் காரின் விளக்கொளி தெரிந்தது. இருவரும் திரும்பினார்கள், உள்ளே வந்த கார், போர்டுகோவில் நின்றதும் அதிர்ந்து பேராசிரியர் கமலசாமி மட்டும் இறங்கினார். காருக்குள்ளிருந்த பெண்மணி, கைகள் ஆட்டி விடைபெற்றுவிட்டு, காலைச் சேலுத்திக் கொண்டு சென் டன். வராததாய் படியில் ஏறிய கமல சாமி, வராததாயில் சாரதாவும், முரளியும் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டு துணுக்குற்றார். அவர் முகத்திலிருந்த மத்தகாசம் மறைத்து, கருமை படர்ந்தது.

"என்ன? நீங்கள் இன்னும் தூங்க விட்டீரா...? திடீரென்று ஓர் அவசர வேலை வந்து விட்டது.... எனக்காகவா காத்திருக்கிறீர்கள்...?" என்று மட மடவென்று பேசிக் கொண்டே அவர் களைத் தெருவிறார். அவருடைய பார்வை சாரதாவின்மீதே பதிந்திருந்தது. அவ ளுடைய முகத்தைச் சற்றுப் பயத் துடன் உற்று நோக்கினார். அவள், பதில் எதும் கூறாமல், வரவேற் தாளடிச் செல்லும் போது காலைநே ய வேதிகைப் பார்த்துக் கொண்டிருந் தாள். அவளது மௌனம் முரளியை உறுக்கியது.

"தாக்கம் வரவில்லை. இப்போது தான் வந்தோம். காப்பிட்டு விட்டுப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம்" என்று கூறி, நிலைமையைச் சமாளித்தான் முரளி.

"சொற்பொழிவு எப்படி இருந்தது சாரதா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே சோடாவில் அமர்ந்தார் கமலசாமி. அவரை நேருக்கு நேர் பார்க்கப் பயந்த வளர்ப்போல் பார்வையை வேறுபக்கம் திருப்பினார். அவன் கவனிக்காத போது அவள் முகத்தைத் திருட்டுத்தனமாகப் பார்த்தாள்.

"பரவாயில்லை" என்று ரசனையில் ஈடுபட்டு பதில் சொன்னான் சாரதா. அவன் முகம் வாடிவிருந்தது.

"உனக்குத் தூக்கம் வந்து விட்டது. நோய்ப் களைத்திருக்கியும். போய்ப் படுத்துக் கொள்ளு" என்று முரளி. அவனுடைய பார்வையும், பேச்சும் அவளை அந்த இடத்தை விட்டும் போகும்படி செலுதின. அவள் புரிந்து கொண்டாள்.

"துட விட்டு..." என்று கூறிவிட்டு எழுந்து விட்டுக்குள் சென்றுவிட்

4. 结论

1981년 10월 10일

புதியதில் கிழிந்தது. (தந்தையும், மகளும் மதுவும் புயிசாலை கிழிந்ததுகாலை) — என், மொன்றாத்தலை

“பாரதமணி” ஆய்வுக்குத்தால், காரைப் பதிப்புக்குள்ள தனியாகத் தனி விநியோகம் செய்ய “புத்தேட” செய்கிறது.

அவருக்கு வாயது அதுபதை நெருங்கிக்
கொண்டிருந்தது. அந்த வாயிலும் அன
தக்கிருந்த கவர்ச்சியைக் கண்டு பிர
மித்தான். அப்பலவா சுமபீரமம்

முகம் கவியும் அந்த வயதிற்குட
இருக்கும் போது, அவருடைய வானிய
வயதில் எப்படி இருந்திருப்பார் !

இப்போது தலை முடி நரைத்திருந்
தாலும், அதிலுள்ள கருமைகள் எவ்வளவு
அழகாயிருக்கின்றன ! நெற்றிக்கு மேல்
விறிது வழுக்கை விழுந்திருந்தது.
ஆனால், வயதைக் குறைத்துக் காட்டி,
பார்ப்பவர்களை ஏமாற்றும் சக்தி; அவ
ருடைய ஈரத்தக் கண்களுக்கும், எப்
போதும் இதழ்களில் தவறும் புன்
னைக்கும் இருந்தது. வெற்றிலைக் காலி
ஏறியிருக்கும் சிவந்த உதடுகளும், சிரித்
தும் போது சற்றே தெரியும் பல் வரிசை
யும் அவர் முகத்தைத் திரும்பத் திரும்
பப் பார்க்கும்படி தூண்டிக் கொண்டே
வருக்கும். எதிராளியுடைய இதயத்
தையே தன் பார்வைக்குள் பிடித்து
அடைத்து வைத்துக்கொள்வது போல்
அவ்வளவு கணிவுடன் அவர் நோக்கு
வார். அந்தப் பார்வையில் யாரும் அவ
ருக்குச் சலிப்பதில் ஈடுபட்டுப் பிடு
வார்கள.

எவ்வாறு நறையும்விட மற்றவர்களை
அவரிடம் ஒட்ட வைத்துக் கொண்
டிருந்தது. அவருடைய இனிமையான
பேச்சுத்தான், இதயத்தையே வருடித்
கொடுப்பது போல் அவ்வளவு அன்
யொன்மையாக இருக்கும் அவருடைய
பேச்சின் தன்மை. எந்த விருத்தியும்,
கூட்டத்தியும் அவர் பக்கத்திலிருந்து
அவிராடு உரையாடுவதில் ஆசை
கொண்டு அவரைச் சூழ்வார்களுக்கு
அளவே இருக்காது.

எவ்வளவு எளிதில் பிறரைக் கவர்ந்து
விடுகிறார் ! இதில் நடிப்போ அல்லது
மற்றவர்களைக் கவர் வேண்டும் என்
தும் எண்ணத்தில் வைப்பாளர்ப்பெரும்
செயற்கைப் பாணியோ ஏதும் இராது.
இயல்பாகவே அவரிடம் சமைந்து
விட்டவை.

இவ்வளவு கவர்க்கிக்கும் கெரமாக
ஒளிவிட்டுக் கொண்டிருந்தது. அவ
ருடைய அறிவுக் கர்மை !

அவருடைய செயல் திறனையும்,
அறிவின் விசாலத்தையும் உணர்ந்து
கொண்ட அரசாங்கம் பல குருக்களுக்கு
அவரைத் தலைவராக்கிப் பயன் பெற்
துக் கொண்டிருந்தது. மக்களிடையே
யும், அதிகாரிகளிடையேயும், மிகுந்த
மதிப்பையும் செய்வாக்கையும் பெற்
திருந்தார் பேராசிரியர்.

இத்தனை இருந்தும், இவரிடம் இந்த
ஒரே ஒரு குறை-அதுவும் எவ்வளவு
பெரிய குறை....?

முரளி தனக்குள்ளேயே சிந்தித்துக்
கொண்டான். திரும்பிப் படுத்துக்
கொண்டு பேராசிரியரைக் கவனித்
தான். சன்னல் வழியாக நிலவு அவர்
மீது விழுந்து கொண்டிருந்தது. நிம்மதி
யாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். நில
வொளியில் அவர் முகம் தெளிவாகத்
தெரிந்தது. தூக்கத்திற்குடைய அவ
ருடைய இதழ்களில் புன்னைகலிந்தது.

இந்த வயதிலும் இவரால் இதெல்
வாம் எப்படி முடிவிறது? சாரதாவுக்குக்
கோபம். (வேளை இருக்காதா? தந்தை
வைப் பற்றி கணில் வதந்தி உவவும்
போது.... அவர் மனத்திலும் முகத்தி
லும் எவ்வளவு வேதனை படலும்? ஒரு
மகன், தந்தையிடம் கூறத் திருக்கும்
விஷயமா இது? பண்புள்ள ஒரு பெண்,
வாய்விட்டு இதைப் பற்றி வேணிப்
படைப்பாகப் பேசத்தான் முடியுமா....?
முரளி, வெகு நேரம் பேராசிரியரைப்
பற்றிய நினைவிலேயே படுத்துக் கிடத்
தான். இரண்டு மணிக்குத்தான் தூக்கம்
அவனை ஆட்கொண்டது.

“பாரதமணி”ப் பத்திரிகையின்
காரியாலயத்துக்குள் வந்த சாமியாநாதன்,
மிகுந்த உற்சாகத்துடன் காணப்பட்டான்.
கையில் ஒரு திரைப் பத்திரிகையை
மடித்து வைத்திருந்தான். அவன்
வாசலில் நுழையும் போதே, அவனைக்
கவனித்துவிட்ட பிரேமர், அவன்
உள்ளே வந்ததும் அவனைக் கவனியாத
வன்போல் ‘டைப்’ அடிப்பதில் மும்முர
மாக இருந்தான். அவனைக் கடந்து
உதவி ஆளியர்களின் அறை வாசலை
அடைந்தவன், அங்கு நின்று சற்றுத்
திரும்பி, பிரேமாவைப் பார்த்தான்.
“நீ நியூஸ் தர் வேண்டாம். நானே
சேகரித்துக் கொண்டேன்” என்றான்,
அவன் சிவப்புடன் நிமிர்ந்து பார்த்
தான் பிரேமர்.

“எந்த நியூஸ்?” என்று ஆவலோடு
கேட்டான்.

“எடிட்டர் - சாரதா நியூஸ் !”

“ஓ.....! எப்படி....?”

“பாரதமணி”ப் பத்திரிகையின்
நியூஸ் நான். எனக்குத் தெரியாத
நியூஸா?” என்று கூறிவிட்டு அதைக்குள்
நுழைந்து விட்டான்.

இன்னும் மற்ற உதவி ஆளியர்கள்
வரவில்லை. டெவிபிரின்டரில் வரத்
தொடங்கிய செய்திகளைப் பிரேமர் நேச
கிக்க ஆரம்பித்தான். சாமியாநாதன்,
நாதகாரியில் நன்றாகச் சாய்ந்தவாறு
கையில் மடித்து வைத்திருந்த பத்திரிகை
வைப் பிரித்தான். (நேடவுக்)

இன்றும்
என்றும்
அணிய
விரும்பும்

CCM-ன் ஸ்டீலோங்கர்

'ஆண்டிகிரிஸ்' பாப்ளின் ஷர்டிங்குகள்

CCM-ன் ஸ்ட்ரேஞ்சர்

சிறப்பான பாப்ளின் ஷர்டிங்குகள்

இவை உங்களுக்கு உற்ரதோழன்.
இவை அணியுதற்கு ஏற்றவை.
காங்காதவை மெர்ஸெடிஸ்
செய்யப்பட்டவை இவை உயர்தர
எகிப்திய பருத்தியால்
தயாரிக்கப்பட்டவை

தி கோயம்பத்தூர்
காட்டன் மில்ஸ் லிமிடெட்
கோயம்பத்தூர்-15

CCM ஈடுதல் கோருங்கள்:
17/93, ஒப்பனகாரத் தெரு, கோயம்பத்தூர்-1
387, ரெயின் ரோடு, கோயம்பத்தூர்

விநியோகிப்பவர்கள்
வேங்கடேஷ்
வஸ்திராலயா
கோயம்பத்தூர்-2 &
சென்னை-1

காணிக் கிடைக்காத

அத்யாயம் இருபது

தங்கம்

அருணகிரி அன்று அப்படிப் பேசிய பின் சொர்ணத்தம்மாள் அவன் பேச்சைக் கேட்டுப் போவதில்லை. தனக்கு இவ்வாறே போவதும் அவனுக்கு நல்ல உணவு சமைத்துப் போடலானாள். வீட்டுக்குக் கட்டி நில்வரம் எதையுமே அவன் தெரிந்து கொள்ள விடாமல் மூடி மூடி மறைத்து வைத்தாள். விளக்குக்கு எண்ணெய் வாங்கக் காசு இவ்வாறே போடலும், அதைச் சொல்லாமல், 'கடைகளிலே எங்கும் கெரோசின் கிடைக்கலே; ஊரெல்லாம் பற்றுகுண்டு' என்று கூறி மழுப்பி விடுவாள். அவ்வளவு பயமும் திடுக்கிடாமல் போன அவளுக்கு! பெற்ற மனம் பித்து என்று கம்மாவா சொல்வியிருப்பார்களா? ஆனால் அருணகிரி வேளாவேளைக்குச் சரியாகச் சாப்பிடுவதில்லை. உற்சாகமாகவோ கவகலப்பாகவோ இருப்பதில்லை. எத்தேரமும் எதையோ பறி கொடுத்தவன் போல் துயரத்திலும் சித்தையிலும் ஆழ்ந்திருப்பான். இரவில் சரியாகத் தூங்குவதில்லை. ஏயாமல் படித்துக் கொண்டே யிருந்தான்.

மாதங்கள் பல உருண்டு. ஒடின. அருணகிரியின் போக்கில் மாறுதல் ஏதோ நிகழ்வதாகத் தோன்றியது. ஆமாம்; கடந்த ஒரு வாரமாக அவரைப் பார்ப்பதற்கென்று இரண்டு மூன்று வாலிபர்கள் அடிக்கடி வீட்டுக்கு வந்து போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். இதைச் சொர்ணத்தம்மாளும் கவனித்தாள். வராவது சிதேவிதக்காரர்களாக இருக்கும் என்று எண்ணி முதலில் அசட்டையாக இருந்து விட்டாள். பிறகுதான் அவளுக்குக் கொஞ்சம் விறிப்பு ஏற்பட்டது. அந்த வாலிபர்கள் பக்கத்துத் தெருவில் வசிப்பவர்கள் என்றும், வேலைவெட்டி எதுவுமில்லாமல் கம்மா இருப்பவர்கள் என்றும் ஆனால் ஏதேதோ சங்கம், மன்றம் என வைத்து நடத்துபவர்கள் என்றும் அக்கம் பக்கத்தார் வாயிலாக அறிந்து கொண்டாள். அவ்வாலிபர்களோடு அப்பாவிதான் தன் பிள்ளைக்கு என்ன தோடர்ப்பு இருக்கும். அவர்களுடன் இவன் எப்படிச் சேர்ந்தான், எதற்காக அவர்கள் அடிக்கடி இவனைத் தேடிச்

கொண்டு இங்கே வருகிறார்கள் என்றெல்லாம் எண்ணிக் குழம்பி விவரம் ஏதும் புரியாமல் தவிந்தாள்.

ஒரு நாள் -

அன்று அருணகிரி எங்கும் வெளியில் செல்லவில்லை. எவருடைய சைக்கிளோ ஒன்று வாங்கி வந்து வீட்டுவாசலில் நிறுத்தி அதை அக்கு வேறு ஆணி வேறுபடப் பிரித்துப் போட்டு மீண்டும் பூட்டுவதில் முனைந்திருந்தான். எல்லாம் பூட்டி உருவாக்கியபின் அந்தச் சைக்கிளைப் பார்த்த சொர்ணத்தம்மாளுக்கு அதில் ஏதோ சில மாற்றங்கள் தென்பட்டன.

ஆமாம்; அந்தச் சைக்கிளுக்கு மட்காட்டுகள் இல்லை. மணி இல்லை. விளக்கு இல்லை. வேறுசில பாகங்களும் இல்லை.

இது பற்றித் தன் பிள்ளையிடம் விசாரிக்க அவளுக்குப் பயம். அவன் வீட்டில்லாத சமயம் அவனைப் பார்த்த வந்த அந்த மூன்று வாலிபர்களில் ஒருவனிடம் மெல்லப் பேச்சுக் கொடுத்து உசாரிதான் சொர்ணத்தம்மாள்.

அந்த வாலிபன் அவளை வியப்புடன் பார்த்து விட்டுச் சொன்னான்: "என்னெம்மா இப்படிச் கேட்கிறீங்க? உங்களுக்கு விஷயம் தெரியாதா? உங்க பிள்ளை அருணகிரி நாளையிலிருந்து ஐந்து நாள் - அதாவது நூற்றி இருபது மணி தேரம் - இடைவிடாமல் சைக்கிள் விடப் போறார்! நாங்கதான் அதுக்கு ஏற்பாடு பண்ணி யிருக்கிறோம்."

"ஐந்து நாள் இடைவிடாமல் சைக்கிள் விடறதா? அது எப்படி முடியும் தம்பீ?"

"எல்லாராலும் முடியுதுதான்மமா! அது ஒரு வீர விசயாட்டு! அதுக்கு ரொம்பப் பவிர்சியும், நெஞ்சத் துணிவும் வேண்டும்."

"சைக்கிளை விட்டு இறங்காமல் எப்படிச் சாப்பிடறது, தூங்கறது, மிதம் மற்ற காரியங்கள் செய்யறது?"

"சைக்கிளை ஒட்டிக்கிட்டே இவ்வளவையும் செய்து கொள்ளணும். சிறேகால் பட்டாலோ, எதையாவது பிடிச்சுக்கிட்டு திண்ணலோ பந்தயம் தோற்றுப் போச்சு."

ஜெகசிற்பியன்

"என் பிள்ளை இப்படிச் சைக்கிள் விருவான தம்பி?"

"விடறேன்னதானே முன்வந்திருக் கிருர்!" என்று சொல்லிச் சிரித்தான் வாலிபன்.

குலை நடுங்கிப்போன சொர்ணத் தம்மாள். "இது எவருக்கு ஆபத் தான விளையாடீர்ச்சே?" என்று குழ றிக் கேட்டாள்.

"ஆபத்துத்தான். அதையும் எஞ் ஞர்த்தே இதில் இறங்கலாம்."

"ஹயோ!" என்று அவரின்னக் கொ ளைத்தாராள். "எதுக்கப்பா இத்தப் பையன் இந்த அடாத காரியத்திலே இறங்கலாம்?"

"எல்லாம் பணத்துக்குத்தான்."

"பணத்துக்கா?"

"ஆமாம்மா! இறுபத்தைத்தான் ருபா கடனு வேணுன்னு எங்கிட்ட கேட் டார் சங்க பிள்ளை. நாங்க எங்கே போலோம்? அதுக்குத்தான் இப்படி

ஒரு யோசனை சொன்னோம். அவரும் உடனே ஒப்புத்துக்கிட்டார்."

"அவனுக்கு எதுக்கு இப்பப் பணம்?"

"எஸ்வம்மா ஒன்னும் தெரியாதது மாதிரி கேட்கறீங்க? பேரன் வருஷமே அளர் எஸ். எஸ். எம். கிட்டு சேர்பம் பர்வெ பர்ட்னா எழுதணுன்னு இருக் தாராம். அது முடியலியாம். இந்த வருஷம் - அதாவது அடுத்த பாதம் - எழுதப் போறார். அந்தப் பர்ட்னாக்குப் பணம் கட்டத்தான்."

"அடப் பாவி! என்மீடர் சொல்லி விடுத்தால் என்னா மாட்டை வித்தா வது அவனுக்குப் பணம் கொடுத்திருப் பெனோ...!"

"மாட்டை விற்றுவிட்டால் அப்பறம் எப்படிச் சாப்பிடுவீங்க?" என்று கேட்டு நகைத்தாள் வாலிபன். "நீங்க ஒன் னாம் பையம்மா திங்கப்பமா! சங்க சாள் சாதம்தான் ஆள் இவ்வெ. பவு விஷயங்க ளில் அவளை நினைச்ச நினைச்ச நாங்கம் ஆச்சரியப்படும. கடவுள் அவர் பக்

அருங்கு இனம்
காத்தவர் வாழ்வு
புகழம்!

ஸிகோவாவின் "பூலோன்கி பஹார்"
அணிந்துள்ள

நாக்கீ பிஸ்வாஸ்

மதுமொகு பின்பெட்டு ஸிகோவாவின்
"பூலோன்கி பஹார்" புத்தகம் சித்திரத் தாதுல்
புனைத் தொகுதி வண்ண வாயில் ஸிகோவா
புத்தி, ஸாட்டன். காவான் ஐர்தெட்
ஆய்வலத்திலும் கிடைக்கின்றன
ஸிகோவா எம்ப்ராய்டரி துணிகள்...
கிட்டாறிருக்கவாளுமே அந்த
கட்டிழைக் கிண உமக்கே!

 ஸிகோவா
எம்பிராய்டரி

தொடர்புக்கம்:

வாட்கலால் எம்பிராய்டரி யூனிட்

(குரு கிரேஜ் & கர்னல்ஸ் திதுவாஸ்)

மஹா ஆகாச ரோடு, கட்டோகம், மஹா-79

மொ: 501864

அறிவுரை:

171/79, கட்டோக ரோடு, மஹா-2 (BR).

மொ: 311243, 315984.

கம் இருப்பார். இந்த ஏற்காடு வெற்றி கரமாய் முடிந்ததால் தான் இவ்வுலகச் செவ்வெவ்வாய் போக அங்குக்கு பிரேமகமா ஓர் ஐம்பது ரூபாயாவது கிடைக்கும். அது தவிர, இவ்வூர் பெரிய மனிதர் ஒருவர் வெள்ளிக் கோப்பை ஒன்று பரிசளிப்பதாகவும் வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்."

பிரமை பிடித்தவன்போல் அப்படி ஒரு தலைமேல் மகைய வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டான் சொன்னதும் மாள். அன்று முழுவதும் அவர் எதுவும் சாப்பிடவில்லை. இரவெல்லாம் தூங்கவும் இல்லை. ஓரே புலம்பல், மனவாபம், ஒப்பாரி...

ஐந்தாம் நாள் மாலை ஆறு மணி இருக்கும். அந்த மைதானம் துளக் கூட்டத்தால் நீரம்பி வழிந்து கொண்டிருந்தது.

மைதானத்தின் தடுவே ஒரு பெரிய வட்டமாக மூலத்தில் சுழிகள் நட்டுக் கவிந்துத் தடுப்பு கட்டப்பெற்றிருந்தது. அவ்வட்டத்தின் மத்தியில் சிறு மேடையுடன் கூடிய பந்தம், பந்தைச் சுற்றி பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்குகள் ஒளி சித்திக்கொண்டிருந்தன. மைதானத்தின் நாலாபுறமும் ஒளிபெருக்கிகள் விலிமாப் பாட்டுக்களைப் போழிந்தன.

சைக்கிள் வீரர் அருண்மிகி விட்ட தட்ட நூற்றிருபது மணி நேரம் இடைவிடாது சைக்கிள் விட்டு, இன்னும் ஐந்து அல்லது பத்து நிமிடங்களில் - தான் குறிப்பிட்ட நேரப்படி - வெற்றி கரமாக இறங்கப் போகிறான்.

ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் கண்கள், சைக்கிளில் மெல்வச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருக்கும் அவனையே ஆச்சரியத்தோடு மொய்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

கடந்த ஐந்து தினங்களில் மக்களின் அன்பளிப்பாகச் சுமார் இருநூறு ரூபாய்க்கு மேல் உண்டியலில் சேர்த்திருக்கிறது. அதனால் அவ்வீர விக்ரமாட்டுப் பந்தயத்தை முன்னின்று நடத்தும் ஒரு மன்றத்தின் அங்கத்தினர்கள் வேரு கறுகறுப்போடும் உற்சாகத்துடனும் அங்குமிங்கும் ஓடியாடிச் காசியங்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இன்னும் சில நிமிடங்களில் இந்தச் சைக்கிள் பந்தய நிகழ்ச்சியை முடித்து வைத்துப் பாராட்டிப் பரிசளிப்பதற்காக ஒரு பெரிய மனிதர் தம் மகிழ்ச்சியோடு வரப்போகிறார். அவர் பெயர் சிவலிங்கம். சிறு தொழில் உதவி நிதிக்கார்ப்பரேஷனின் உடரக்டராகப் பணியாற்றுகிறவர். இயந்திரத் தொழில்

நுட்பத் துறைக்கென அபெலிகாவாரிஸ் துறையிலுள்ள டயின்ஸ் சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர். ஒரு புகழ் பெற்ற சமூக நலத் தொண்டரின் சூமாரர். அவருக்கு இம்மாதிரியான வீர விளையாட்டுக்களில் மிகுந்த ஆர்வம். அவற்றை ஊக்குவிப்பதில் நாட்டம் உள்வாய். ஏனென்றால் அவரே மாணவப் பருவத்தில் நீச்சல் வீரராக சிவம் சிவன்.

அதோ, அவர் தம் இவ்வத்தரவி போடு காலிருந்து இறங்குகிறார்...

நிகழ்ச்சி அமைப்பாளர்கள் மூடிப் போஸ் அவர்களை வரவேற்று மேடைக்கு அழைத்து வந்து அமர்த்தினர்.

சுலோக மணி ஆறு.

சைக்கிள் மெல்வ வட்டம் போட்டு ஒட்டிக் கொண்டிருந்த அருண்மிகியிடம் போய் ஒரு வாகிபன் ஏதோ கெடிகத்தான். அருண்மிகி மெதுவாகத் தன் சைக்கிள் மேடை அருகில் ஒட்டி வந்தான். அவனைப் பார்க்க மிகவும் பரிபாசாக இருந்தது. தனது சத்தியை எல்லாம் இழந்த நிலையில், வெறும் வாணதப் பட்டை போல் தொய்ந்து துவண்டு போயிருந்த அவன் தலையைக் கூட நிமிர்த்த முடியாமல் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

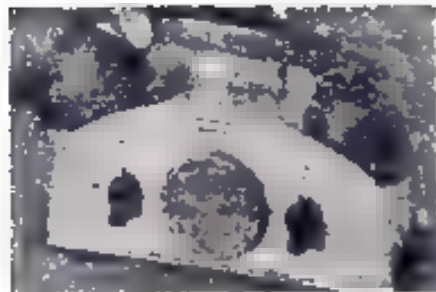
தலைவர் சிவலிங்கம் வந்து மேடையின் ஓரத்தில் நின்றார். அதே சமயம் அருண்மிகியும் தன் சைக்கிளைக் கொண்டு வந்து அவர் அருகில் நிறுத்தினார். சிவலிங்கம் குனிந்து அவனுடைய தொண்டிப் பற்றினார். மற்றவர்கள் அவனை அப்படியே சைக்கிளிலிருந்து அலாக்காகத் தூக்கி மேடை மேல் நிறுத்தினார்கள்.

சிவலிங்கம் அவனது கையைப் பற்றிக் குறுக்கி விட்டுப் பெரிய ரோஜாப்பூ மாலைகளை அணிவித்தார். பிறகு வெள்ளிக் கோப்பை ஒன்றையும் பரிசளித்தார். அவ்வளவுதான்; அருண்மிகியால் அதற்குமேல் நிற்க முடியவில்லை. மூச்சை இழந்து அப்படியே மேடை மேல் சாய்ந்துவிட்டான். நிகழ்ச்சி அமைப்பாளர்கள் அவன் முகத்தில் தண்ணீர் தெளித்து ஆகலாசப்படுத்தத் தொடங்கினர்.

மைதானத்தில் கூடி நின்ற மக்கள் கைதட்டி மழிச்சி ஆரவாரம் செய்தனர்.

தலைவர் ஒளிபெருக்கியில் பேசினார். அருண்மிகியை வேருவாகப் புகழ்ந்து பாராட்டினார். சுற்றைக்குப் பின் அவன் மூச்சை தெளித்து வெள்ளைக் கண் விழித்தான்.

உடனே ஒரு வாகிபன் ஆரஞ்சு ரசம் திறைத்த கண்ணாடித் தம்ளரைத் தலைவரிடம் கொடுத்து அதை அருண்

இந்த டெலிபோனில் (1666) எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட புகைப்படம் 35 அடி தொலைவிலிருந்து...
பார்க்கும் போது, புகை கொண்டு நேர் காணப்படும். இதுபோன்ற புகை கொண்டு காணப்படும்.

— 'என்னை தெரிவிக்கிறீர்கள்?'

கிரிக்குப் பருகித் தருமாறு வேண்டிக் கொண்டான்.

இவ்வளவு நேரம் மெடை மேல் ஒரு நாற்காலியில் தனி குவித்து அமர்ந்திருந்த தம் மனைவியிடம் அந்தப் பழரசத் தம்பளரைக் கொடுத்து அவருடைய கையால் அல்லி இடாளுகிறது புகட்டி மாறு கொள்ளுந் தலைவர் சிவசிககம்.

அவன் மெய்யை எழுந்து வந்தான். பிரக்ஞை திரும்பிய நிலையிலும் கோர்ந்து கண் மூடிப் பிடந்த அடங்கியில் அருகில் ஒற்றை முழந்தாளிட்டு உட்கார்ந்து அவன் முகத்தைக் குவித்து நோக்கினான். அவனும் தட்டுத் தடுமாறி எழுந்து அமர்ந்தான்.

அவனுடைய உலர்ந்த வாயில் பழரசத்தைப் பரிவுடன் புகட்டினான் அவன். ஒரு மிடறு பருகிய அவன் சற்றே தெய்வம் தெம்பும் பெற்றவனாகக் காண்கை மலர்ந்தி அவனைப் பார்த்தான். மறுகணம் ஏதோ மின்அதிர்ச்சியால் தாக்கப்பட்டவன் போல் வெகுக்கென்று பின்னால் நகர்ந்தான். அடுத்தவிநாடியே அவன் மீண்டும் பிரக்ஞை இழந்து சாய்ந்து விட்டான்.

அவன் - அந்தத் தலைவர் சிவசிககத் தன் மனைவி வேறு யாருமல்ல; தீர் மலாவேதான்!

இரண்டு மாதங்கள் ஓடிக்கடத்தியிருந்தான் -

"அம்மா! நான் என். என்.என்.சி.யில் பாஸ் பண்ணிவிட்டேன்!" என்று நீண்ட காவத்துக்குப் பிறகு மதல்முறை யாகத் தன் தாயாரை நோக்கிப் புன்முறுயல் புத்துக் கூறியவாறு கையில் ஒரு திரைப் பத்திரிகையுடன் உள்ளே வந்தான் அருணகிரி.

கொர்ணத்தம்மாளின் அகழும் முகமுய மலர்ந்தன. பரவசம் கவிவுடன்

தன் கைத்தலைப் பார்த்துவிட்டு மெய்க் கண் மூடி, "முருகா!" என முணுமுணுத்தான் அவன்.

பத்திரிகையில் தேர்வுப் பட்டியலினே வெளியாகியிருந்த தன் நம்பரைத் திரும்பத் திரும்பப் பார்த்துக்கொண்டே தன்னைப் போல் உட்கார்ந்தான் அருணகிரி. மகிழ்ச்சிக் குறுகுறுப்பால் கட்டவிழ்த்து கொண்ட அவன் மனம் எங்கெங்கோ பாய ஆரம்பித்தது.

சட்டென்று சித்தனை அறுந்தவரும் ஒருவிதப் பரபரப்புடன் கற்றுமுற்றும் பார்த்துக் கொண்டான் அருணகிரி.

'என்ன வித்தையான சந்திப்பு அது! அவன் - அந்த நிர்மலா - அவளுக்கு இவ்வளவு சீக்கிரம் திருமணம் ஆகுமென்று தான் கணவியிடம் நினைத்துப் பார்த்ததெல்லாம்! பெரிய இடத்தில் தான் மாப்பிள்ளை கிடைத்திருக்கிறார்; அதுகுடக்காரி! ஆனால்... ஆனால்... என் துரநிர்ஷ்டம் எந்த யாதிரி நினைமையில் இருந்துகொண்டு அவனைச் சந்திக்க வேண்டியதாவி விட்டது! என்னைப் பற்றி அவன் என்ன நினைத்திருப்பான்? சற்று முன்கூறிய துணை கிரித்துப் போட்டு விட்டு வாகாலைக்குடல் பெலிக் கூட்டிதைச் சேர்த்துக் கொண்டு பலவிதமான பங்கி, பங்கிகள் செய்து காட்டிக் காசு பண்ணும் மனிஷ ரக வித்தைக்காரன் போல் நானும் நூற்றிருபது மணிநேர இடைவிடாச் சைக்கிள் சவாரி என்ற பெயரில் என் உடம்பும் உயிரையும் இம்மித்துக் காட்டி ஜனங்களைப் பரிதாபப்பட வைத்து அதன் மூலம் காசு பறிக்கும் மட்டரகமான வழியில் இறங்கி விட்டேன் என்று என்னி யிருப்பான்? அல்லது என்னுமையேயே ஒரு வீர சாகசச் செயலை வெற்றிகரமாகச் சாதித்தவன் என்று என் மீது மதிப்பும் பரிவும் கொண்டிருப்பான்?'

சட்டென்று தன்னைப் கடித்துக்கொள் திரைப் போல் ஓர் அடைபிசை் கிரிப்பு சிந்தித்தான் அருணகிரி.

'என்னைப் பற்றி அவன் எப்படி வேண்டுமானாலும் நினைத்துக் கொள்ளட்டுமே! அதனால் என்னக்கென்ன லாபம்? அங்ஙன தட்டம்? நான் ஏன் அதற் காகக் கவலைப்பட வேண்டும்?'

மறுகணம் அவனையறிவாமலே அவன் மனம் கணகாலை நோக்கிப் பாய்ந்தது.

'பாவம், அந்தப் பெண்ணின் கதி என்ன ஆகியிருக்கும்? அவன் விட்டடை விட்டு எதுவோ ஓடிப் போய்விட்டா னாமே! அது நிஜமான தகவலாயிருக் குமா? அல்லது அந்தத் திரிப் பிடித்த தாசகாரி நீணாய்மான் கம்மா என்னைப் பழறறுந்தவோ, பழி வாகவியா அப் படி ஒரு பெயரிக் கதை கட்டிவிட்ட

அம்மா,
ஸாத் தே
குளுகோஸ்
பிஸ்கட்டுகள்
எவ்வளவு நன்றாக
இருக்கின்றன?

ஸாத் தே குளுகோஸ் பிஸ்கட்டுகளின்
தரம் அப்படி: தூய்மை, பொருள்
கொண்டிருக்கிற தயாரிப்பாளர்கள்.
புரத்தானது கொடுத்த கொடுமை மரவு,
பாண்டு மத்தும் கொடுத்த
குளுகோஸ். இவற்றை குளுகோஸ்
கொண்டு கொடுத்திருக்கிற
கொடுத்திருக்கிற. சிறப்பான பாக்கிப்பில்
வருவதால் எந்தெந்தும் புதுமை.
கொடுத்திருக்கிற.

ஸாத் தே பிஸ்கட்டுகள் இருப்பி அளிக்கின்றன.

டான்? இல்லை, நிஜமாகவே அவர் ஓடித்தான் போயிருப்பானோ? வயசுக்கு வந்த ஒரு பெண்ணை விட்டால் வலித்துக் கொண்டு ஒரு தாயார்க்காரி அத்தனை நீர்த்தனமாக நடத்தால் அவை யார்தான் சகிக்க முடியும்? அந்த நிலைமையானால் அது வாய்க்கைவான வழக்கம் என்றே தோன்றுகிறது. தனக்குத் தேவைப்படுமோதெவ்வளவு வாராவது ஒருவன் - அதிலும் என் போல் இருக்கிற இளம் வயசுக்குப் பார்த்து - ஏமாற்றி இருத்துக்கொண்டு வந்து விடுவான் போலும்! பாவம். அவளை நினைத்தால் எனக்குக் கோபமே வருவதில்லை; அறுதாபமே படுகிறேன்! சில சமயம் அவளின் வஞ்சிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை எண்ணிக் கண்ணீரும் வடித்திருக்கிறேன்!... அன்றிரவு அவளுடைய தீய நோக்கத்துக்கு என்னையே அழைத்து வந்து விட்டமதப் பார்த்து அத்தப் பெண் கண்கா பேரிதும் அதிர்ச்சி அடைந்து விட்டான் அவ்வா? அந்த அவமானத் துயரம் தானமட்டாமல் தான் அவன் விட்டை விட்டு ஓடிய போயிருப்பான்! ஒருகால் என் மீதும் அவனுக்குச் சந்தேகம் தோன்றி யிருக்குமோ?...."

அருண்மலியின் உடல் மெல்ல தடுக்க முற்றது. தான் முடியாத துயரத்தால் கண்கள் கவ்விக் கிடை வடித்தன.

"அப்படி ஓடிய போன அவன் என்ன ஆகி யிருப் பா ள்? வாழ்க்கையை வெறுத்துத் தற்கொடை பண்ணிக் கொண்டு விட்டிருப்பானோ?"

முட்டிக் கால்களுக்குடையே தலை யைப் புதைத்துக் கொண்டு உள் ளுறப் பொருகிக் குறுங்கினான் அவன்.

"சார்!"

நிரூக்குந்து நிமிர்ந்தான் அருண்மலி. வாசலில் வேண்டிச் சீருடை அணித் திருந்த பிழன் ஒருவன் கைக்கின் வந்து நிறங்கி நின்று.

"என்ன?" என்று கேட்டுக் கொண்டே எழுந்து வரவழைந்துப் போனான் அருண்மலி.

"நீங்கதானே அருண்மலி?"

"ஆமாம்...."

"உங்களை எங்க டைரக்டர் அழைக் க்கிட்டு வரச் சொன்னார் சார்!"

"எந்த டைரக்டர்?"

"ஸ்ரீமாய் கங்கேய் இண்டஸ்ட்ரீஸ்..."

"ஓ.... சிலகிங்கமா?"

"ஆமாம், சார்!"

"எங்கே?"

"ஆபீசுக்குத்தான்..."

சற்றே தயங்கிய அருண்மலி.

"எதற்கு?" என்று கேட்டான்.

"எனக்குத் தெரியாது சார்! உங்க ண உடனே வரச்சொன்னா."

"சரி; வரேனா சொல்லு!"

பிறகு மோர் விட்டார். அருண்மலி கிக்குறிகுழப்பமாகிவிட்டது. உள்ளூற ஒருவித பயமும் தோன்றி உலுக்கியது.

"என்னைப் பற்றி அத்தப் பெண் நிர்மலா தன் கணவரிடம் ஏதாவது தாறுமாறாகப் புகார் சொல்லியிருப் பானோ? அதனால் கோபமடைந்த அவர் என்னைக் கண்டிப்பதற்காக தேரீச வகுமாறு அழைக்கிறாரோ?"

இப்படிப் பல்வேறு சிந்தனைக் குழப் பங்களுடன் அந்தச் சிறுதொழில் நிதி உதவி கார்ப்பொரேஷன் காரியாலயத் துக்குப் புறப்பட்டான்.

"வணக்கம், சார்!"

"வாருங்கள், மிஸ்டர் அருண்மலி! இப்படி உட்காருங்கள்."

அத்தக் காரியாலயத்தின் ஓர் அழ வான தனி அறைமேல் அமர்ந்திருந்த டைரக்டர் சிலகிங்கம் அங்கும் கவிடி மாக அவனைப் பார்த்துப் புன்முறுவ ளுடன் வரவேற்று ஓர் இருக்கையைக் காட்டினார்.

பயத்தால் கால்கள் வெட வெடக்கப் பணிவுடன் ஒருங்கி அமர்ந்தான் அவன்.

சற்று தேரம் ஏதோ சித்திரவழி கிருந்த சிலகிங்கம் மெல்ல நிமிர்ந்து அவனைப் பட்டும் படாமலும் பார்த்து, "நீங்க எதுவரை படிச்சிருக்கிறீங்க?" என்று நிதானமாகக் கேட்டார்.

"இந்த செப்டம்பர் பரீட்சையில் தான் ஸ்கூல் கிபைஸ் தேறியிருக் கிறேன் சார்!"

"அப்படியா? ரொம்ப சந்தோஷம்."

ஒரு பொழுது மௌனமாயிருந்த சிலகிங்கம் மீண்டும் கேட்டார்: "உங் களுக்குத் தாய், தந்தை?..."

"அப்பா இல்லை, சார்! லாரி டிஸை வராயிருந்த அவர் ஒரு விவத்தினால் கால மாதி விட்டார். அம்மா இருக்கிறாங்க."

"ஜீவனம்?"

"ஒரு மாடு இருக்குது சார்! அது கறக்கிற பாலை வித்து...."

"சரி; உங்களுக்கு ஏதாவது தொழில் விற்றி உண்டா?"

"கொஞ்ச காலம் ஒரு ஸ்கைலிங் சிப்பேரீக் கடைமீய் வேலை கற்றுக்கிட் டேன், சார்!"

புன்முறுவலுடன் தலைவாட்டிக் கொண்ட சிலகிங்கம் தம் கொட்டி ஜெபியீசிருந்து நாயாக மடித்த ஒரு காகிதத்தை எடுத்து மேஸையின்மேல் விசித்து வைத்தார்.

என்ன ஆச்சரியம்! அது அருண்மலி வரைத்த மூன்று சக்கர கிணையாட்டு கைக்கின் படம்! அன்றோடு தான் இரவு கார் ஷெட்டிமேல் அவனோடு நின்று பேசிக் கொண்டிருந்த நிர்மலா அவளிடமிருந்து பிடுங்கிக் கொண்டு போன அதே படம்! (தொடரும்)

வேல்டிங் ஒரு மூன்றேழுத்து வார்த்தை

அதற்குச் சிறிது விளக்கம் தேவை

அந்த மூன்று எழுத்துக்கள் ஐந்தை எக்டு தெனியு. ஏனெனில் ஐந்தை (இந்தியன் ஆக்ஸிஜன் கம்பென்ட்) வெல்டிங் தொழில் துட்பத்தில் முக்கோற்றத்துக்கு எப்போதும் முன்னோடியாக இருந்த. இந்த ஈட்டில் புதிய வெல்டிங் உத்திகளை புருத்தியுள்ளது. அதே சமயத்தில் ஐந்தை எம் ஈட்டிலேயே பலவகை வெல்டிங் சாதனங்களையும் அதற்குச் சம்பந்த முன்ன வேறு பொருள்களையும் செய்துள்ளதோடு வேறு எங்கும் உள்செறிந்த தொழில் துட்பவாதிகளுக்குச் சமமான வெல்டிங் தொழில் துட்பவாதிகள் பலவையும் பரிந்துவித்துள்ளது.

இன்று ஈட்டில் ஒவ்வொரு பெரிய தொழில் பிரதேசத்திலும் 80-க்கும் அதிகமான தொழிற் கூடங்கள், அலுவலகங்கள், டிப்போக்கள், கம்பிரஸிங் நிலையங்கள் சிறுச் செயல்பட்டு வருகிறது. ஒரு விசுவாச விசியோடுபுப் பணியையும் அது செய்து வருகிறது. வெல்டிங் சம்பந்தமான எழக்கூடிய எந்த ஒரு பிரச்சினையையும் தீர்த்து வைக்க இந்தியா முழுதும் ஐந்தை தொழில் துட்ப விபுலர்களும், சர்வீஸ் இன்ஜினியர்களும் பணியாற்றுகின்றனர்.

வெல்டிங் துறையில் முதல்வர்கள்:

IOL

அதிபிப்பாளர் வரிசையாக

பெயர்களை அறிவித்துக் கொண்
புகுவீரார். அவரால் அவரமாக
ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் மேலிட
வில் ஏறவதும், "பரிசீ பரிசீ!"
என்றபுகைப்படத்தின் "கிளாவு"
மீண்டும் வதும், கைகூறுக்கல்
எனும் சரமாளியாக நடக்கின்றன.
மேலிடவிலிருந்து அனைவரும் கை
களைக் கட்டுடி கைகாட்டப்படுகிற
கிருதுகூடும் ஆற்றியல் மறக்க
முடியாத அதுபவத்தின் எட்டி
விட்ட மயிற்செயலையும் சிறி
இறங்கி வருகின்றனர்.

"திரு பாண்டிய, திறந்த
கதை வசனகர்த்தா, தமிழ்
நாடு" - அதிபிப்பாளர் அதிபி
கிருர், என்னுடைய பரிசு
கூண் பொருத்தப்பட்ட நாற்
காவியை விட்டுக் கம்பீரமாக
எழுதினார் நாள்.

எழுத்தடிப்போய் எங்கள்
கைநிப் பரிமாற எழுத்த கைநட்
டல், என் மேல் - என் நிறைம
யின் மேல் அவர்கள் எவ்வளவு
கடுபாடு கொண்டிருக்கிறார்கள்
என்பதைப் புலனுக்குகிறது. என்
னுடைய உன் முழுக்க அந்த
மனோரமாய் சூழிவிடும் கிரீக
விறகு.

மொனமாதத் தலைவக்
கூவிற்று கொண்டு, இப்போது
சைப முழுக்க, என், நாடு முழுக்க
என்றையெ லியப்புடன் தோக்கி
திறந்தது என்ற உணர்வு என்னை
உறுத்த, மேலையில் ஏறுகிறேன்.

பாரதக் குடியரசுத் தலைவரிட
மிருந்து இந்த ஆண்டில், நாட்
டில் திறந்த கதை வசனகர்த்தா
என்ற பரிசைப் பெற்றுவிட்டு,
அவரிடம் முதல் முறையாக
சேர்க்கு நேர் நின்று கைகூறுக்கும்
போது என் உணர்வு எந்த அள
வுக்குப் பெருகியது தெர
விறந்தா, அதே அளவுக்குச்
சொல்ல முடியாத வேதனையை
யும் அடைகிறது.

"பரிசீ!" என்று என் முகத்தின்
ஒரு "கிளாவு" சரமாளியாகக்
கைநட்டினால் நன்றாக வளரிக்
கிறேன். சைபில் கைநிப் பருதி
யில் இருத்தவர்களுக்காய்என
நன்றாகப் பாரிக்க முடியாததால்
எழுத்து நின்ற கொண்டு கை
நட்டி, ஆரவாரம் செய்கிறார்கள்.

சுருதிபி கைந்து கொள்ளும்
உடம்ப, இதில் கைந்து கொள்ள
வர்கள் எவ்வாறும் பெருந் தலைகள்
என்பதையும் மறந்து, பின்னும்
இடம் கிடைத்துவிட்ட பெருந்
தலைகள் மறைக்கிறதே என்று
எழுத்து நின்ற ஆரவாரம் செய்
கிறார்கள் என்றால் என்னுடைய
நிறைமயிது அவர்கள் எவ்வளவு

மதிப்பு வைத்திருப்பதாகத்தான் போகுமா? என்
மனம் உன் உடம்பை பருதி பருதியாகக் குத்திக்
கொடுகிறது. என்னுடைய உணர்வு பெய்ப்பத்தால்
பொங்க, இமைகள் அழுத்த முடுகின்றன. இவற்
றுக்கெல்லாம் காரணம் என்னுடைய எழுத்துத்
திறமைதானா? உண்மையாக இருக்கைய பரிசு
கூண் வேண்டியவன் தானேதானா?

சித்தித்துக் கொண்டுவிடுகிறேன், மனத்தின் ஓட்
டத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் நினை தமோதி,
என்னுடைய, ஆசைத்தின் நன்றி எய்து உட்கார்த்து
கொள்கிறேன்.

அடுத்த சுருதிபி போகிறார். கலைஞர்களைப்
பாராட்டி, அவர்களது நிறைமையை வாழ்த்துவார்

புகழ்கிறார். நடுவில் என்னுடைய நிறைமையை ஒரு
நடக்கிவந்துவம் கொடுத்துக் கூறி, இது போன்ற
திறந்த கருத்துப் படைப்பாளிகள் நிறைவு இனிமேல்
வரவேண்டும் என்று புகழும்போது, எழுத்து நின்ற,
"இவ்வம் இவ்வம் அந்தப் படத்துக்கு நான் கதை
வசனமே எழுதவில்லை" என்று கத்திவிட வேண்டும்
போகிறத்தது.

அத்தக்கட்டம் எத்தனாகக் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது.
வார் போகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து என்னை
நானே அடக்கிக் கொள்கிறேன்.

ஒரு வழியாகக் கூட்டம் முடிந்த, தலைவர் கிளம்பி
விட்டார். அதுவரையில் மொனமால் இருந்த கூட்டம்,
மேல்சுப் பிசு ஆரம்பித்துப் பிறகு பரிமாறப் போ
கிறது. ஸ்தலக்கு ஸ்தல, ஒருவருக்கொருவர் உதும்,
'உயிராறு-கேஷவன்!', 'எகனாம்பட்டி', 'ரெட் இட்
அப்' போன்ற சொற்கள் என் செவிசெவி அலை
மொதுகின்றன.

இத்தப் பாராட்டுதல்களைப் பெறும் ஒவ்வொரு
கலைஞரின் உள்ளமும்நான் எவ்வளவு பெரு
மிதத்தை அடைய முடியும்? ஏன் என்னால் இத்தப்
பாராட்டுதல்களைப் பெற இயலாமற் போகிறது? 'மன
செட்டி' என்ற ஒன்று மனிதனுக்குத் தோன்றாமலே
போய்விடுந்தால் எவ்வளவு சைபமாக உணர்ச்சிகளை
அடக்கி ஆண்டுவிட முடியும்? சே! என்னிடம் ஒரு
நான் ஏற்பட்ட ஓர் இழிவான ஆசையின் காரணமா
கத்தால் எவ்வளவு மனம் புழுக்க வேண்டியிருக்
கிறது. என்னைவெ நோந்து கொள்கிறேன்.

அனைவரும் என்னைக் கத்திக் கூறுத்து கொள்கின்றனர்,
சரிசரிசும், பத்திரிகை திருபரன் அனைவரும் பற்பசு
சென்றெனக் கிடுத்து என்னைப் பாராட்டுப்போது
எழுத்து போல் கிடவாமா என்று தோன்றுகிறது.
இவர்கள் நினைவம் போக கிடவாட்டார்கள் என்று
தேவீந்த பின்பும் ஸ்பந்தி சொப்பனம் பவன் இவ்வி
என்று மரம் போல் அமர்த்து கொள்கிறேன். பவனித
மான் பதிகனை என் உய் நாளுகவே, பழக்கத்தின்
காரணமாக, - செவ்வகையாக உதிர்த்துக் கொண்
புகுக்கிறது.

எவ்வாறும் முடிந்த, நான் வெளியே விரும்பும்போது, அதுவுமேயே வெளிப்படும் ஏதெனக் கொண்டிருக்க காரியமேனும் எவ்வாறுவந்தையும் ஸ்டீடா கட்டிக் கொண்டு விளம்புகிறார்.

வெளியே வந்த பிறகு கூட்டம் நடந்த இடத்தைப் பார்வையிடுகிறேன். வெளியேயிருந்தே, கூடம் மூலக்கக் காணி. பக்கம் பக்கவாச, சீட்டுக் கட்டுக்களை உழைப்பி விட்டது போல், காலியாக இருந்த குகை காந்தகாலிகளும், பெரிய மேனையும், பூத்தொட்டியும், கைக்குகளும் தெரிவித்தன. அவைகளைக் கண்டுநினைக்கிறேன்.

எங்களுக்குள்ள, பிரத்தியேகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த விருத்தினர் மூலிகையில் இடவாசி செய்து நான் பட்டிருந்ததால் அந்தப் பிரதேசம் நடைபயாசிட்டுக்கொண்டு, கொண்டு திரும்பினால், அதை அடைந்துவிடுகிறேன்.

பட்டினிகளின் தலைகளிலுள்ள எலக்ட்ரிக் ஏற்படுத்தும் மூலிகை, மாயம் படி ஏற்றுப்போது படிக்கிக் கிரிக்கப்பட்டிருந்த ரத்தினக் கம்பளம் ஏற்படுத்தும் அம்சம் கூட்டம் கொள்கை போன்றவையெல்லாம். உறுவாகக்கூட வரவில்லை. எனக்கு அவ்வ என்னு முன்னமேயே — அவைகளே வெளியேயிருந்து கொண்டிருந்தன, இப்போது எனக்கு எலக்ட்ரிக் மூலிகைகள் கொண்டுவரப்பட்டன.

பொது ஏதெனக் கொள்ள முடிவாகக் கிடைக்கிறேன்.

என் கைகளில் சாமிக்கொத்து ஏற்று கொண்டிருக்கிறது. அந்தரீக கதையைத் திறந்துவிட்டு, மறுபடியும் தன் ஸ்டீடா ஸ்டீடாவிட்டு, ஸ்டீடாவும் காக்கையையும் கழட்டும் வரை, பவ்வரமானதோர் அமைதி வந்த இரத்த நான், அமைவு முடிந்த பிறகு தடாலெனக் கட்டியில் விழுகிறேன்.

பரபரப்பென என் கைகளே இருந்த விருகைப் பிரித்துப் படிக்கிறேன். என் பெயர் — என் கால்களைக்கொண்டால் அழகாகப் பொறிக்கப்பட்டு என் தாங்கிக் கிடக்கும் உள்முனைர் கைத் தாண்டி கருவியை.

“சத்தியமாக அந்தக் கைகளைக் கை எழுதியது சேது மாதவன் தான், தான் இல்லை” என்று இனிமேல் நான் கத்திக் தான் என்ன பவன் ஏற்படப் போகிறது?

மெளனமாக அளந்த கற்றி கட்டுப் படுக்கையில் அமர்ந்து கொண்டு இரண்டு மக்களா தும் கொள் வடிவங்கக் கசக்கித் திறக்கிறேன். தேரத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். இன்னும் விமர்சனத்துக்கு முன்னு மணி தேரம் இருக்கிறது. என்ன செய்வது?

தாந்தகாலியில் தலைவன் தன் குகை சாத்திக் கொண்டு, எதிரே இருந்த மேசையில் இரண்டு கால்களையும் குறுக் காகப் போட்டுக் கொண்டு எல்லாவுடைய கிரக ஸ்டீடாவிடம் மேனையில் வேகமாக, பவ்வாக, நீளமாக தேரம் அந்த நிரம் நிரத் தட்டிக் கொண்டு இருந்த பிறகு, எல்லாவுடைய கைப் கைவந்த தூக்கிக் கொண்டு, கைகளை மாட்டிக் கொண்டு விளம்புகிறேன், விமர்சன நிலைத்துக்கு.

விமர்சனத்தில் ஏறுகிறேன். விமர்சனம் விளம்பி விட்டது. என் கைகளில் எங்கோ திறிந் தாட்டிக் புகு காலியில் இருக்கும் சேது மாதவன் நினைந்து இருக்கிறேன்.

சேதுமாதவன்..... சேது மாதவன் பவ்வரமானதெனக் கிட்டு அன் போடுகிறேன், கைகள் முடிவ நிலையிலே.

அன்று எங்கள் பட்டப் பீடியுக்கு நுழைவதற்கு முன்பாகக் காட்சிக்காகப் பவ்வப்பட்டது. அப்போது அந்தப் பட்டப்பீடிக்கு, கை, வச

வம், ஸ்டரக்ஷஸ் பொதுப்புக்களை ஏற்றித் தந்து நாடிதான். சொங்குமிட்டியே போய்க் காதல் காட்டிலையப் படர் பிடிப்பதற்குத் தேவையானவைகளைத் தயார் செய்து கொண்டிருக்கும் போதுதான் எனக்குப் புரிந்தது, படல் பதியச் செய்து வைத்திருந்த டெப் ரீக்கார்ட்டுடன் இன்னும் சொரா வந்து சேரவில்லை என்று. அவகையும், இன்னும் இரண்டு பேர்களையும் தனிக் காரில் வரச் சொன்னது எவ்வளவு தவறாகப் போயிற்று என்று சொந்து கொண்டேன்.

ஸெய்ரிலை கண்டபடி ஏறிக் கொண்டிருந்தது. இனிமேல் அவன் வந்து, ரீக்கார்ட்டி லிருந்து சமைக்கென்களைக் கொடுத்து, படப் பிடிப்பு நடக்கும் இடத்தில் பாட, துடிக்கிறபடி வதற்குத் தேவையானவைகளைத் தயார் செய்தவதற்குக் குறைந்தது இரண்டு மணி நேரமாவது ஆகும். நேரக்கூடு விழுந்து வானேன் என்று சொந்தப்பட்டு நகருக்குக் காணா ஏடுத்துக் கொண்டு கழிப்பேன்.

அப்போதுதான் சேதுமாதவன் என் கண் ணில் பட்டான். அவனும் நாலும் என், என், எல். வி. வரை ஒன்றுகூடப் படித்தவர்கள். அதன் பின்னர் நான் கல்லூரிக்குப் போய்

அவன் வழிகாட்டி, கார் ஒரு பெரிய பல் கனா றடினும் நின்றுது. "ஒருவேளை உனக்குக் காக்கக் கஷ்டப்பட்ட சேதுமாதவனுக்கா இய் வளவு பெரிய பங்குதா?" என்று விடத்து நின்ற எனக்கு விரைவில் பதில் கிடைத்துவிட்டது. அந்தப் பங்கானை ஒட்டிமிருந்த ஒரு மிகச் சிறிய கந்துக்குள் அவன் நுழைந்தபோது தான் காணப் பந்தனா வானில் நிற்க வயத்த காணும் புரிந்தது. அந்தக் குறுகிய கந்தில், ஒரு சிறிய கீட்டுக்குள் வாகஸ் நீண்டிடுக்காதவாறு இருவரும் உள்ளை குனிந்து நுழைந்தோம்.

ஒரு பழைய மர நாற்காலியை எனக்குப் போட்டு விட்டு ஒரு முக்களையில் அவன் அமர்ந்து கொண்டு, "ஸ்டீக்மி!" என்று உரக்கக் குரல் கொடுத்தான்.

கடனே ஒரு பெண் ஸெனியை வந்தான். அவளுடைய முகம் பொலிவுடன் டீட்டிமிக்க ராக்கி திகழ்ந்தாலும் அதில் மெருகேறு வதற்கு இன்னும் சிறிய இருக்கிறதா என்றும் காட்டியது. ப்பச்சிலிணை வளர்த்தது போன்ற வெறுமையான, திரட்சி இல்லாத அவளுடைய முகத்தைக் கண்டவுடனேயே சேது மாதவனின் நிதி நிலைமை புரிந்து விட்டது.

"என் மானில் ஸ்டீக்மி, உங்களுக்குக் கல் வானப் பத்திரிகை அனுப்ப முடியவில்லை. மவ்விச்சுக்கோ, ஏன்னு எங்க கல்யாணம் நாட்டத்தே வேறொரு திரி" என்று கூறிவிட்டுச் சிரித்தான் சேது.

ஸ்டீக்மி தல குனிந்தான். அதன் பிறகு நாங்கள் ஏதேனோ பேசினோம். பழைய பள்ளி வாழ்க்கை, ஒரு தடவை கட்டுச் சோற்றடம் திருக்கெழுந்தும் போனது என்று என்னெவ்வளவோ பேசினோம். முடிவில் அவளுடைய தற்போதைய நிலைமையைப் பற்றிப் பேசியவுடன் கண் கலங்கி விட்டேன். தன்னுடைய எழுத்துத் திறமை ஒன்றையே தொழிலாகக் கொண்டு, வயிறு வளர்க்கும் தொழில்முறை எழுத்தாளன் அவன் என் பதை உணர்ந்தவுடன் அவனைப் பற்றி அநிய ஆவல் ஏற்பட்டது.

அவன் என்னிடம் கொடுத்த அவனுடைய பிரகாரம்-ஆகாத கதைகளையும், நாவல்களையும் பார்வையிட்டேன். நான் பார்த்தவற்றில் ஒன்றுதான் அவன் தன் உளத்து உணர்ச்சி களைக் கொண்டியிருந்த பெரிய நாவலான "விதியெல்லாம் வினை". நாவலின் தம்பியே இளம்சேனிய்யாக ஒரு கிழமைப்பை என்னுள் ணட்டி, என்னைக் கவர்ந்து விட்டது. மெல்ல நாவலின்மேல் மேலோட்டமாகப் பார்வை வைச் செய்துதினேன்.

ஒரு பிரபல வினைக் கவிஞரின் நாயகனாகவும் உலகின் சிறந்த டென்னிஸ் ஆட்டக்காரியை நாயகியாகவும் கொண்டு, இருவருக்கிடையே எழும் மனப் போராட்டங்களை அருமைவாக, இயற்கையாகச் சித்திரித்திருந்தான். அந்த நாவலில் வந்த பாத்மிரப் படைப்புக்களும், அதில் அவன் வைத்திருந்த மையக் கருத்தும் பொருள் பொதிந்த உயிர் துடிப்பான வசனங்களும் அரை மணி நேரம் படித்தவுடனேயே என்னை சர்த்து விட்டன.

எனக்குத் தெரியாமலே அவனிடத்தில் வளர்ந்துவிட்ட திறமையைக் கண்டு, மகிழ்ச்சி

சேதுமாதவன் ஆசனத்தில் உலகின் மிகப் பெரும் சிறப்புச் சிறுவருடைய அளித்ததும் சிறந்த திறமைவாய்ந்த சிறந்ததெனியை நினைவாகவே உலகின் அபிப்பிராயமும் கோரியிருந்து, அப்பேய் திறந்த திறமைவாய் அல்லது திறந்த கதை அச்சுமையான பக்கங்களையே பத்திரிகை வைத்திருக்கவும்.

ஆசனியர், உலகின்

இந்த உலகின் நுழைந்த பிறகு அவனைக் கானவே முடியவில்லை. கெருவில் அவனைக் கண்டவுடன்தான் என் கவலையெல்லாம் எப்படி மறைந்து உள்ளம் புத்துணர்வு கொண்டு துள்ளியது!

காரை உடனே நிறுத்தினேன். "டேய்! சேது மாதவா!"

கடனே அவன் திரும்பினான். ஒரே விவப்பு! "டேய்! பாக்கர்... இங்கே எங்கே... ஸாரி... இங்கே எங்கே வந்தீங்க?"

அவன் தடுமாற்றம் எனக்குப் புரிந்தது. மிதித்தேன். "கீட்டுக்குப் போகலாம். வர்றியா?" முதலில் அவை பொங்க அழைத்த சேது மாதவனின் முகம் பின்னர் ஏடு கறுத்தது. பின்னால்தான் அதன் காரணம் எனக்குப் புரிந்தது.

"ஆகட்டும். காரிலே ஐயு. உங்க கீட்டுக்கு விட்டு. உங்க கீட்டு எங்கே?"

"உங்க காரிலேயே ஏறிக்விட்டு என் கீட்டுக்கு நான் உங்களை எப்படி அழைக்கக்கூட்டுப் போது...?"

"பரவாயில்லை. காப்பா, சேது மாதவா! நான் இன்னும் பழைய பாக்ஸ்தான்!"

இவற்றை இப்பொழுது அறித்துவிடாதீர்கள்!

இந்தக் காலகாலின் திபுணத்துவம் தான் ஜவுளித் தொழிலுக்குத் தேவையான, இறக்குமதியாகும், இன்னிபமைப்பாத தூற்றுக் கணக்கான கச்சாப் பருத்திவகைகளைத் தரம் பிரிக்க வல்லது.

திபுணர்கள்: இந்தியாவின் பருத்தி விவசாயிகள்.

அவர்களுடைய குறிக்கோள்: பருத்தி விவசாயம் ஏற்றுமதித் தடுத்தல், பருத்தி விவசாயத்தைத் தடுத்தல் நடவடிக்கை எடுத்ததைத் தடுப்பதும், அதன் பஞ்சாங்கத்தையும், அதன் பக்கத்தையும் செயல்படுத்தல்.

அதிலே உச்சம் பருத்தி இறக்குமதிக்கு ஒருபுறம் தடுத்தல்.

ஆபத்து: மேலும் அதுவும் அந்தரங்கமாக, இந்தியாவைத் தவிர்த்து பருத்தித் தேவை வேண்டுமென்று அறிதல். பருத்தியின் விலையில் திடீராக ஏற்றம், பஞ்சாங்கத்திற்கு பருத்தி சப்ளைக் தட்டுப்பாடு ஏற்றுமதி வாகைத்தின் அதிர்வு.

பலர்: இன்று, இந்தியாவிலுள்ள 650 பஞ்சாங்கம், 800, 900 ஏக்கராகும்.

பாதுகாப்பு: பருத்தி விவசாயமும், பருத்தி, உணவுத் தானியங்கள், எண்ணெய் விவசாயம் ஆகிய விவசாயப் பொருள்களின் விலையோசத்தில் கட்டுப்பாட்டுள்ள வானியத்துள்ள முழுமையான காலமாக்கப்பட இருக்கிறது. ஆனால் விலையோசத் துறையில் உள்ள அனைத்துருடைய ஒத்துழைப்பும் சக்தியில்கிறது. அவர்களுடைய துணைப்பதிகள் உட்பட, 650 ஏக்கர் வேளாங்குடன் பலம் கொண்ட ஒத்துழைப்பு துது!

விசேஷிக்கப்பட்டுள்ள ஆவ இத்திப் தட்டைகள்: மேலேயுள்ள ஆட்களாக கமிட்டி.

ஜனகலகலான வியாபாரத்தில் பாதுகாப்பான காலடிகள் காலுக்கள், எந்தெனவே 650 ஏக்கர் வேளாங்கு வாகைத்தின் இறக்குமதி!

டெலிபோன் பில் ஏதானாயான தொனகக்கு வராமல்
 இருக்க டெலிபோன்மீது ஒரு கண் இருக்கட்டும்.
 அன்லீயர்கள் உங்களுக்குத் தெரியாமலே நேரடி டிரங்க்
 டயலிங் செய்து பில் தொனகையை பெருக்காமல் பார்த்துக்
 கொள்ளுங்கள். ஒரு நுமிடம் நேரடி டிரங்க் டயலிங்கில்
 பேசுவதினால், இடத்தின் தூரத்தைப்
 பொருத்து, டெலிபோன் மீட்டரில் பல உள்ளூர்
 கால்கள் கூடுதலாகிவிடும்.

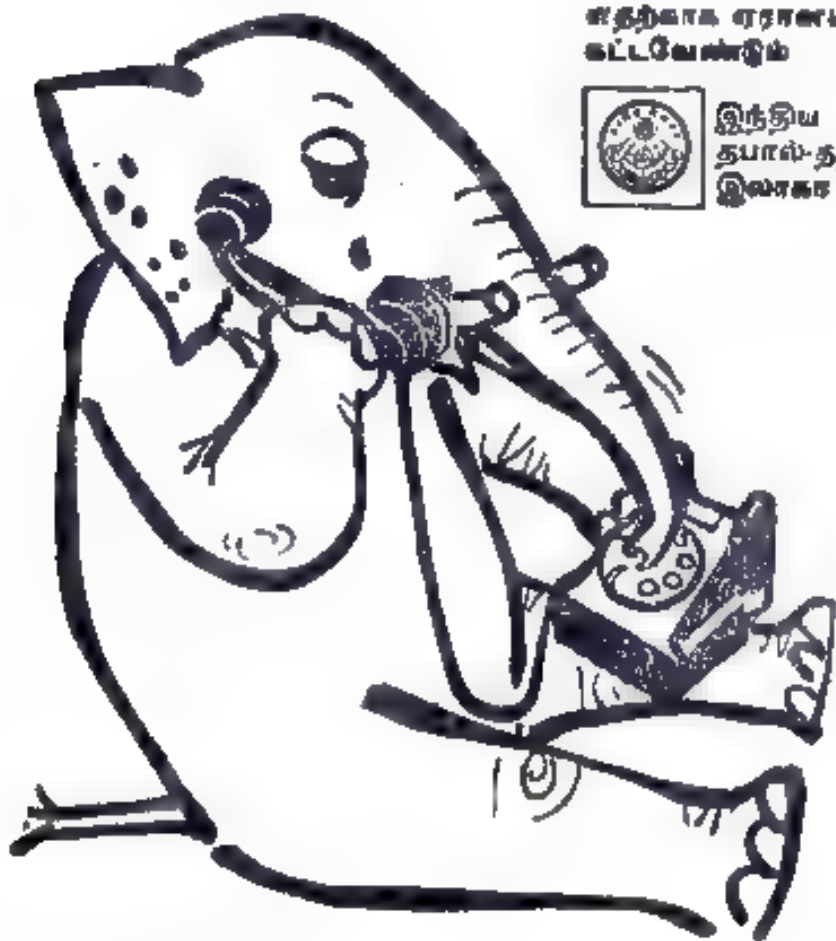

அவையியமாக உபயோகிக்காதீர்கள்

எத்தனாக ஏதானமாக
 கட்டவேண்டும்

இந்திய
 தபால்-தந்தி
 இலாகா

பொருள் அளிக்கும் அப்படியே எப்படிப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டோம்.

என்னுடைய உணர்வுகளில் அப்போதே அதைத் திரைப்படமாகக் கொண்டும் என்ற வெளி விளம்ப என் மனம் தொழில் நீதியைப் பால அப்பெயருமுறையான பேசும் வார்த்தை வளைத் தொடுத்து விட்டோம்.

அந்தக் கதைக்குப் பத்திரிகையர் ரூபாய் என் மானமாகக் கொடுத்து, திரைப்படமாகவும் உரிமையைப் பெறும் சமயத்தில் திரைத் திரைப்படங்கள் இருந்தன. தனபாயின் திசைமையுடைய பதித்துதான் நடந்து கொண்டோம். திரைப்படம் எப்படி என்விடம் உயரம் பெய் திசைதரக்கிறது, எப்படி தனபாயின் வலியை, குழ்ச்சியைச் சொல்லியும் என்னுடைய எண்களும் புரியவில்லை. அந்தக் கதைகள் என்னுடைய சொந்தக் கதைகளாகவே பெரிய புகழை பெண்டும் என்ற வேறியும், புது எண்கள் வந்து திரை களத்தில் மாரும் பெரிய நிலைக் கொண்டும் என்ற என்ன நினைத்தார்கள், ஓவர்க் கதை தொழிலாளர்கள் என்று கிண்பரப்படுத்த முடியாது என்றும் அவ்விடம் உரிமை வாங்கிக் கொண்டோம்.

இன்று அந்த கதையைச் செயற்க்காக, அதை என் சொந்தக் கதை என்று கிண்பரம் செய்கிறதாக மனம் புழங்குகிறோம்.

அவன் சகலம் பொய்யும், காழ்த் துடிக்கும் தன் மனவிலையைப் பார்த்தான். என்விடம் பார்த்தான், தனமையக் குறுக்கிக் கொண்டு திரைப்படம், அங்காகக் கையெழுத்தையும் போட்டான்.

அவ்வளவுதான். காரியம் முடித்துவிட்டு திரைத் திரைவிட்டு, எதிர்க்காலக் கதைகளையும் பட்டிப் பிடிப்புகள் திரைவிடோம். எவ்வளவு கிணரலில் முடிக்க முடியுமோ, அவ்வளவு கிணரலில் பழைய பிடித்து முடித்துவிட்டு, 'விடுவோம்' என்று ஆரம்பித்தோம்.

தேவன் குங்கொரு காரணம் மனிதனாய்விருந்தது. குங்குறக்கூட மரத்த வேண்டிய தேவை இல்லாமல் போக, அப்படியே தங்குறக்கூடக் கொடுத்துப் படிக்கச் சொல்லிப் பட்டமாகிவிட்டான்.

தான் எதிர்பார்த்த அநே வெத்திரதான். பட்டத்துக்கு பணம், புது இரண்டும் கிடைத்தன. பத்திரிகையாளரும், மக்களும் என் அரிய படைப்பையும் பற்றிப் பாராட்டியபொழுது தன் திரைத்து உயிர்ப்பாட நின்று.

ஆனால் தான் ஆக ஆக ஒவ்வொரு கதையைத் தையும், எப்போதே சிறப்பையும் தனித் தனிவாக எடுத்துக் கூறி அதன் தயக்கையும், ஆழக்கதையும் கூறி என்னை என்னாரும் பாராட்டத் தொடங்கியபொழுது எண்கள் 'சரி' என்று உணர்ச்சித் தொடங்கியது.

பொய் போக என்னை என்னாரும் பாராட்டும் சொந்தமென்றாயும் என்விடம் பண்பாடும் கிணரலாகக் குத்தின. என்னும் திசைதிரைகள், முழு மனத்துடன் அந்தப் பாராட்டுக்களைச் சார்த்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. தனித்தேன்.

இந்தச் சமயத்தில்தான் எண்களுக்குத் தன் கிடைத்த பரிசாகிய துருதிப்பதின் பரிசு-தாட்டி வேறே விடுத்த கதை, கண்கொத்தா என்ற பட்டம் - அளிக்கப்படுகிறது. வேதனை தானாகத் துடிக்கிறது.

உன் கை பாட காரண கரித்தானை - கொடிக்கு விடத்துண்டி, நீருத்தி, அதை பயிற் செய்கு அம்மையா எண்கள் அளித்த தேது மாதவன் திரைத் துடிக்கிறது.

தேது மாதவன்!... தேது மாதவன்!

இவ்விடம் சென்னை காரண திரைத்துறை அடைத்து விடுகிறது. கிணரல்களிலிருந்து இங்கும் எண்கள் மாண்கள், வரவேற்குங்கள் என்னும் சொல்லி மாணாதவை. தேது முழுக்க, மிகப் பெரிய சாதனமைய ஏதே படுத்திவிட்ட என்னை எதிர்போகக் குறைவான திரை. என்னுடைய காரிய ஏறி, எண்களும் ஏற்றுக் கொள்ளும் திரைகளின் என் பண்பாடைய அடைகிறோம்.

சிறித்த முகத்துடன் முகமென்றவன் மகிழ்ச்சி பால் மனந் என் மனம் என்னை ஆனம் துடிப்ப வரவேற்கிறோம். ஏதே எண்கள் கட்டியவன் முகம் திரைக்கு வருகிறது. என்னும் ஒன்றுமே தான் முடியவில்லை, திரை முழுக்கத் திரைகளாக என் பண்பாட்டில் இது வரையில் என் மனத்தில் சகலமாயும் பூட்டி வைத்திருந்த கிணரல்களை வெள்களம் திரைத் கொட்டி, தன்னுடைய அருகிறோம்.

அவ்வுடைய ஆதரவான பரிசு, இந்தக் கதன் பரிசிக் கொண்டுக்குத் மனத்துக்கு திசைதிரைக் கொடுக்கிறது. என்னுடைய துடிப்புகளை வெள்களம் ஒன்று விட்டாமல் கேட்டு, எண்கள் ஆதரம் தரும் அவனைக் காணத் தெரியும் போல் இருக்கிறது. என்னுடைய மனத்துக்கு எதிர்ப் அளிக்கக் கூடிய அருமைமானதொரு மாதத் துடிக்கைத் தருகிறோம் அவன்...

தேது மாதவன்! அவன் தன்னுடைய கண்ணியை ஒப்பவில்லை. தான் மதுபடியும் அவன் விடு திரைப் போகென் என்று அவன் திரைக்கே வந்தான்.

"திரைக்கா! மதுபடியும் இப்போது விடு மாதிட்டோமே, எப்படிக்கொண்டிருக்கிறோம்?"

அவன் விடு மாதிர்த்தான் இருந்தான். பெரிய புகழாரமாக இவ்வா விட்டாலும், ஏதேவுக்குச் சரிதெய்தான் விட்டிருந்தான் இருந்தான்.

"அக்கம் பக்கத்திலேயே சரிதெய்தான், சொக்கம் விடமா! விட்டேவுமே சொக்கம்விடமா!"

"சொக்கம்விடமா பார்த்துத் தெரியுமோ! இந்த அருமைதான் சரிதெய்தான் போல் இருக்கிறோம் அதுக்கு திசைதிரை காரணம்"

குத்திக் காட்டுகிறோம் தேதுமாதவன்! எண்களும் புரியவில்லை. அப்போது என்விடம் கார்ப்புடன் உன்னை துருதிப்போம். அவன் முன்பு பார்த்தது போல் எதிர்ப்புப் பார்த்தும் துருதி எண்களில்லை. குத்திக் திசை திரைமாய் இருக்கிறோம்.

"தேது!" மெல்ல ஆரம்பிக்கிறோம். 'விடுவோம்' என்று 'விடு' பட்டத்துக்கு எண்கள் 'அவார்ட்' கிடைத்திருக்கு. பட்டமும் தன்னுடைய கிணரல்களும்.

"சொக்கம்விட்டோம்." - தேது அமைதி யாகக் கூறுகிறது. அந்த அமைதி என்னை உறுக்குகிறது.

"அது உணர்ச்சிப் போகென்றது" - தான்.

அர்த்தமே வேறுதான்!

□ 'டாக்' என்னும் கதிரில் கொல்லி விருந்து டாக்டர் என்னும் போல் பிறந்தது. தேவரு துண்ணாறிய பனாத்தலை எவ்வு போதார். இது குதிரைப் பருத்துவர்களுக்கு யற்றுவது. தேரு இரக்கிய ஆரக்கியவாருக்கும் கழங்குவதாயிற்று.

□ சேது ரங்கநாதன் என்பதை இரங்க நாதன் என்று எழுதுபவர்கள். இது தவறு. இரங்கநாதன் என்றால் இரங்குங்குத தனவன் அநாவது ஐக்கத்துக்குத் தனவன் என்று பொருள். அரங்கநாதன் என்பதே சரி.

(மகாவித்துவான் மே. வி. வேறு கோயாலப் பிள்ளை சொன்னது)

தவயல் சி. வி. கித்

சென்னை: (வார்ப்புறம்) சென்னை: (வார்ப்புறம்) சென்னை: (வார்ப்புறம்) சென்னை: (வார்ப்புறம்) சென்னை: (வார்ப்புறம்)

"நீங்கதான் அநோட உரிமையை யாங் விடும்மகனோ. இனிமேல் எனக்கு எப்படிச் சொந்தம்?"

ஒன்றுமே நடவாததுபோல் அவன் நேப்பதைத் தாங்கும் சத்தி எனக்கு இல்லை.

"சேது!" உத்திவிட்டான் நான். "என் மனசைக் கொடு பண்ணுதே சேது. ஒய் பொரு திரியுறும் நான் வேதனை தாளாம யெத்துவிட்டு இருக்கேன்."

"வேதனைப்படற அளவுக்கு என்ன தப்பு நீங்க செஞ்சுட்டிங்கயன்றுதான் எனக்குப் புரியலை, பாஸ்கர்."

உரிமையுடன் பாஸ்கர் என்று அவன் அழைந்தவுடன் எனக்கு மெய்சிலிர்க்கிறது.

"தீயாயிரா அந்த 'அலார்ட்' உனக்குக் கிடைச்ச இருக்க வேண்டியது இல்லையா? சேது, நீ எப்படி உன் மனசை, உன்ஜோட உணர்ச்சியை அடக்கிவிட்டு இருக்கேன்னு எனக்கு ஆச்சரியமா யிருக்கு. உனக்குச் சேர வேண்டியபேரும் புகழறிய..."

"பாஸ்கர்! உங்களுக்கு நல்லாத தெரியும், நான் ஓர் எழுத்தாளன். எழுத்தாளன் என் கதையை எழுதறான்? முதியவைய அளவே ஆகும் திருப்திக்காகக் கதை எழுதறான். பணம் சம்பாதிக்கறனுமேய்லிற ஓரே குறிக் கொளர பிறுத்தாக்கு இந்த நிச்சயம் இல்லாத எழுத்தாளன் வாழ்வைய அவன் எத்துக்கணும் கிறது இன்னும். எய்வளவுவோ நலய தொழில் செய்வான்."

"தன்ஜோட மனக் உணர்ச்சிகளை எழுத டும், நான் எழுபவச்சலது, பார்த்ததை எல் கொட் உவருக்குக் சொகதுனுத்து அறகப்

பட்டு, அதை திண்டிவெத்திக்கறதுக்காகத் தான் எழுதறான். ஆறு அபித சமயத்திலே அந்த எழுத்து பணம் கொடுக்குதுன்னு அவை வேறும்னு யாருமே சொல்லப் போததுங்க.

"அந்தக் கணக்குப்படி பார்த்தா என்ஜோட ஆகமதிருப்பிக்காக, 'லிதினென்ஸும்லீசன்'களை எழுதினேன். அதுக்கு அளவுக்கு மேலே அதிக மான பணமும் நீங்க கொடுத்துட்டீங்க. ஓர் எழுத்தாளன் ஒரு நாவலுப் பிரசுரமாக றும், மத்தியங்க படிக்கறும். அதனுலே ஒரு துத்தானே அறுநானே யரலாமன்னுதான் எந்த குலே தவிர, கனத் சினிமா ஆகணும்னு எழுதறாயிங்க.

"நீங்க என்ஜோட கதையைச் சினிமா லாக்கி, அதுக்குப் பத்தாயிரம் கொடுத்தா அது என்ஜோட அநிர்ஷ்டம்தானே தவிர துன்பம் என்ன இருக்கு?"

"சேது! ஆகம் திருப்பிக்காக நீ எழுதி இருந்தாயும் ஒரளக் கனதுகூட என்ஜோட தன்னு நான் போட்டுக்கிட்டது எய்வளவு கயதலம். உனக்கு யாலேண்டிய புகழ் எய்வாம்..."

"பாஸ்கர்! மனிதனுக்குப் பண்ணைப் எய்வாறித்தியேயும் இருக்கு. நீங்க புகழக்கு அடிமை ஆயிட்டு, இப்போ மனச்சாப்பியாலே வேதனைப்படறீங்க. இப்போ உங்களை நிச்சைரா எனக்குப் பெருமையாததான் இருக்கு. மனச்சாப்பியை மறிக்கிறது மறுகணு உங்களைட உணர்வு உங்களை எழுப்பிக் கொண்டு சத்தொலும்தான்."

"எனக்குக்கூடத்தான் ஒரு பண்ணைக் கதுக்க. அந்தக் கதை ஸாண்டெய்லாம் என் ஜோடதாறன்னு கனரெய்லாம் பரப்பலாமா னுட்டுப் பார்த்தேன். ஆறு கடனே அந்தப் பண்ணைக்க அடக்கிவிட்டேன் நான். ஏன்? யனிப்போய் எழுத்தாளன் புகழக்கு அளகப் படக் கூடாதுன்னுதான். நான் இதுவரைக் கும் சத்தியமா யார்விட்டேயும் அது என் ஜோட கதைன்னு சொன்னதிங்க. சொக்க யும் மாட்டேன்."

"உண்மையினேயே ஒய்வொருத்தரும் அந்தக் கதையைப் புகழறுங்கன்னு கடனே சன்னுது அளக நினைச்ச நாளை சத்தொலுப் பட்டுப்பறம். ஒரு சிறுப்புக்கத்தாவுக்கு அதுதானே தேவை? என் கத்து படவே நானு யோ எய்னைத்தான் புகழறுங்கயன்னு தெரியாம புகழறப்போ நான் மனசுக்குப்பே எய் வளவு ஆனந்தப்படுவான் தெரியுமா?"

"நாங்கதான் இளை எழுதினென்னு பாராட்டுகம் எனக்கு வேறும், என் பணப்பு நல்லாயிருக்குன்னு அதுக்குப் பாராட்டுக் கிடைச்சா அதுதோ எனக்குப் போதும். அதே மாதிரி மனக் மாறிட்ட நீங்கலும் நினைக்கக்க கூடாதா பாஸ்கர்?"

"நிச்சயமா சேது! -ஆறு, எனக்கு, என்ஜோட அந்தப் பண்ணைக்கு ஒரு டீன் ஸீய்பு தேசியம் தேவை, கிடைக்குமா?"

"நிச்சயமா!"

"உங்கிட்டேயிருந்து?"

சேது கண் கலங்கி அவனையே யெறித்துப் பாரக்கும் என்னைப் பாரக்கிலுன் ஓருகைம்.

"நிச்சயம் எங்கிட்டேயிருந்து மய்னிப்புக் கிடைக்கும், பாஸ்கர்!"

காசிப் புகழ்கிறான்.

பாலுஸேரி பேனிபிட் சிட் பண்டு

பிளாஸ்டிக் விநியோகம்

பிளாஸ்டிக் விநியோகம்

சிங்கராச்சாரி தெரு. சி.ருவலிவித்தேவரி
தபுலுபெட்டி. பி.பெ. 41 மதுரை-5
தொலைபேசி: EVERMANS பேசு: 85834

மதராஸ் சிட் பண்டு 1961 ஆக்ட்டப்படி கீழ்க்கண்ட சீட்டுகள் நடத்தப்படுகின்றன
(மதராஸ் ஆக்ட்ட. நெ. 14 OF 1961)

நீண்ட காலச் சீட்டுகள்

50 மாதங்கள்

50 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
LTM	ரூ. 200/-	ரூ. 10,000/-
LTN	ரூ. 100/-	ரூ. 5,000/-
LTO	ரூ. 50/-	ரூ. 2,500/-
LTP	ரூ. 20/-	ரூ. 1,000/-

40 மாதங்கள்

40 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
LTA	ரூ. 500/-	ரூ. 20,000/-
LTB	ரூ. 250/-	ரூ. 10,000/-
LTC	ரூ. 125/-	ரூ. 5,000/-

குறுகிய காலச் சீட்டுகள்

25 மாதங்கள்

25 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
A	ரூ. 200/-	ரூ. 5,000/-	D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	E	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	F	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-

சேரும் குறுப்பை விவரித்து எங்கள் விதிகளுக்கு எழுதவும்

விலைகள் : புது டி.பி. - பம்பாய் - பெங்களூர் - கல்கத்தா

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

எடைக்கு எடை தங்கம் தான்.
நீங்கள் பயன்படுத்தும் ஒவ்வொரு
எஸ்ட்ரொலா பேட்டரியும்
அப்படியொரு நன்மதிப்பை
உங்கள் உள்ளத்தில் ஏற்படுத்தும்.

[illegible]

எஸ்டி.நெல்லை
பேட்டரிசா

2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796 2797 2798 2799 2800 2801 2802 2803 2804 2805 2806 2807 2808 2809 2810 2811 2812 2813 2814 2815 2816 2817 2818

www.pearsoned.com.au

தூத்துக்குடி தாது மரீனாவை கைப்பற்றும் போட்டிகளில் வெல்லித் தர சர்க்கார் மூலம் தயாராக நடை போடும் மரீனாவை வெற்றி பெற்றது. அதை விட வெல்ல வேறு விடையுமில்லை வெல்லாதது அது அநியாயமானது :

தூத்துக்குடி திரும்பியது!

இவ் தகவல் ஆட்டக்காரர்களையும் வெல்லித்திய ரவீசுவரன் கால்பந்தாட்டக் குழுவில் சேர்ந்து, தம் கோஷ்டியில் உள்ள ஆட்டக்காரர்களுக்கும் விடாது பயிற்சனத்ததாய் அக்குழு, தமிழ்நாடு கால்பந்தாட்டப் போட்டியில் இறுப்போட்டத்தை வந்தடைந்தது. முதல் ஆட்டம் 'சென்னை' வாக, இரண்டாவது இறுதி ஆட்டத்தில் கோவை சீமா குழுவினர் மீது முதல் கோஷ்டப் பேரட்டுக் கால்பந்து தக்கப்பன் ஆட்டத் தகவல் விருவிப்புக் கொடுத்தார். பகீர் அடித்த தோடிப் பந்து இரண்டாவது கோவைப் பரிசுமித் தது. பிறகு வெல்லித்திய ரவீசுவரன் ஆட்டக்காரர்கள் கூலத்தது கரிமாவாயிற்று. இறுதி ஆட்டம்வரையில் தம்முள் ஆய் தோவா சீமா குழுவினர் இறுதியாட்டத்தில் 'புகை' ஆடுப்போனது அநியாயக்குழுவை வருத்தம்!

அமைதாயகம் அருமைவாகப் பந்தைக் கமசோ லிட்டம் தர. அவரும் தப்பாமல் மூங்குலவது கோவை அடித்துப் புகை பார்ப்பேன். இறுதித்தகவல் அடித்த பந்தைச் சீமா கோவையினர் கோவையி் தழுவு லிட்டம் காவலது கோவ் வெல்லித்திய ரவீசுவரன்குக் கிட்டம் வெல்லார். சீமா ஆட்டக்காரர் பெணரர மட்டும் ரவீசுவரன் குழுவினர் மீது ஒரு கோல் போட்டு ரவீசுவரன்கு அடித்தல் அளித்தார். "தூத்துக்குடி சென்னைதும் திரும்பியிட்டது" என்று ஒரு கால்பந்தாட்ட ரவீசுவரன் விமரிசித்தது ரொம்பப் பொருத்தம்! உம் பந்தாட்டமேவாகும் "அடி, உதை" என்று மக்கள் உணர்ச்சிவாய்ப்பட்டுப் போகிறது வழக்கம். இம்மாதிரி அமைப்பானதும் தகவாட்டாமல் ஆட்டத்தை திரும்பித்த கால்பந்தாட்டக்கழகத்தினர் திரு கிட்டதும் அவரது களக்களம் பாராட்டுக் குழியினர். தகவார் திரு கிட்டம் 'கம்போர்ட்' லாட்டரிக் கிளப்' புகளும் ரூ. 2,500 நிதி வழங்கி தன்மொரு கைக்கலித்தைச் செல்திருக்கிறார்.

தாது ஆட்டம் தூத்துக்குடி கைமான தமிழ்நாடு கால்பந்தாட்ட கிள்குடப் போரில் கலிசுனர் திரு கிள்குடாமி ரவீசுவரன் குழுவினருக்கு வழங்கினார். கோவ் பூரங்காவா வெற்றிப் பெருமித்ததொடுதம் ரவீசுவரன் கோஷ்டி கிள்குடத் தூக்கி கோஷ்டி வர. கீர தடை கட்டினார்.

- குகம்குமர்

"**வெல்லித்திய ரவீசுவரன் கால்பந்தாட்டக்காரர்களுக்கு முதல் குழுவாக மாட்டம் தூத்துக்குடியில் திகழ்ந்த மரீனாவோடு போட்டி.** இதுதப் போட்டிக்குப் பிறகு எங்கள் கோஷ்டிக்கு ஒருவிழிப்பிவரப்பட்டுக்கொது. தாய்கள் கோவை சீமா குழுவினரை இறுதியாட்டத்தில் தாது கோல் போட்டு வென்றது எங்கள் குக்கு உதவோகத்தைக் கொடுத்தது!" என்று கூறினார் திரு பூரங்காவா, வெல்லித்திய ரவீசுவரன் கால்பந்தாட்டக் குழுவில் பயிற்சினார்.

"எங்கள் குழுவில் உள்ள கலிசுவரன் ஆட்டக்காரர்கள் வாரி வரவேண்டு கோல்வ குடியுமா?"

"அருமைதாயகமும் பங்கும் கலிசுவரன் கோவ் கால்பந்தாட்டப் போட்டி கலிசுவரன் கோவ் குக்குக்கிரகம். மாத்திர கோவப் இத்தியப் பந்தாட்டக்கலிசுவரன் ஆடி விடுகிறார். தாய்கள் ஒரு திமைவான ஆட்டக்காரரை மட்டுமே தமிழ்நாடுகலிசுவரன். எங்கள் குழு முதல் இதைத் தரும் கலிசுவரன் பெற்றிருப்பதால் எங்கள் குக்கு வெற்றி வந்தடைகிறது!" என்று பூரிப்புடன் கோவ் குக்கு 'கோவ் பூரங்காவா.

அண்டு வாழ்வோடு இணைந்தது சிமெண்ட்

தண்ணீர்த் தொட்டிகள்,
வடிகால்களுக்குத்
தேவையான குழாய்கள்,
நடைபாதைகள்,
கார்பவுண்டிங் சுவர்கள்
எல்லாம் சிமெண்டால்
கட்டப்படுகின்றன

உறுதிக்கும்
நிமித்தம்
உழைப்போடு
உணரத்தக்கது

செப்டிநாடு சிமெண்ட்

தயாரிப்பாளர்கள்:
செப்டிநாடு சிமெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் லிட்.
 6, அரண்மனைக்காரன் தெரு, சென்னை-1
 போன்: 27256
 தந்தி: "BESTCEMENT"
 தொழிற்சாலை: புலியூர் (கரூர்) திருச்சி ஜில்லா,
 போன்: 144. தந்தி: "CEMENT"

'தொடர்கதைத் திவ
கம்' என்ற அளவுக்குப்
புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்
ரயில்சாமி' தம் அதை
யில் அமர்ந்து தனிபாக
'ஆடு புலி' ஆட்டம்
ஆடிக்கொண் டிருக்கி
றார். வெளியேன் மணி
அடிக்கிறது.

ரயில்சாமி (வெளியே) :
எடுத்துக் குரங்கு மாற்றிக்
கொண்டு: ரயில்
சாமி திரை வீடு. யாரு
பேசுறது?

யோசுரஸ்: 'மலர் த்
தொட்டம்' எட்டார்
மாரிமுத்து போறேன்?
ஜயாவோட அடென்
டர்ஸ் பேசுறது மீது
சொல்றது?

ரயில்சாமி: இருங்க பார்த்
துட்டுச் சொல்றேன்.
(நினைவு இடைவெளி
கொடுத்துக் குரங்கு வந்தது
மாண பரணியில் மாற்றி)
வணக்கம் எட்டார்

சாரி! ரயில்சாமி பேசுறேன்! என்ன
விசேஷம்?

யோசுரஸ்: வணக்கம் சாரி! வர வரத்
துக்காவது தொடர்கதைப் பற்றி இன்னும்
வந்து சேரலை... ரொம்பத் காலதாமதம்
ஆயிடுத்து! படம் போட்டாகனும்!...

ரயில்சாமி: 'மலர் த் தொட்டம்'க்கு இப்
போது நான் என்ன கதை எழுதிக்கிட்டு
இருக்கேன்?

யோசுரஸ்: என்ன சார்! நமரன் பன்
திற்க? 'பயலாமல்'ங்கற உங்க கதைதானே
பரபரப்பா போயிட்டு இருக்கு! வசனங்கள்
விட்டே இருந்து நல்ல வசனெது சாரி!...
இந்த வாரம் கொதாலவியைச் சிவ்மாத்
திரையெட்டிவே விட்டிருக்கியே...

ரயில்சாமி: எட்டார் சாரி!... கொதாலவி
சிவ்மாத் திரையெட்டியேவிருந்து வெளியே
வரீனும்னு...

யோசுரஸ்: கொதாலவிகள் ஊட்டிவை இங்கே!
விவ்மாத் திரை விவ்மாத் திரை கொதால
வியை... அப்படித்தானே கொண்டு போய்
போதினே.

ரயில்சாமி: நான் கதைகளைச் சொன்னேன்.
என் கதைகளைச் சொன்னேன். நான் கதை
எழுதற பேரவாக்கு எப்போதிலும் கொடுக்க
ஜா ஆன் தெனவ.

யோசுரஸ்: அட்டேன்! இதை அப்பவே
சொல்லக் கூடாதோ ஆயிவினே குண
பையங்கள் வேறு இவ்மாமல் கத்திச் கத்தி
வாரியா! இப்பவே ஒரு பையனைச் சாக்கினை
அட்டேன் பையனிடேன்!

புகழ் போடும் போடு!

ரயில்சாமி: சாரி! அவன்
கூறுக்கெல்லாம் என் பேரவா
விவ்மாத் திரைவாது.
அது தெரிஞ்சு பையன்
இங்கே ஒருத்தன் இருக்
கான். அதைக் கழுவி
மை போட்டுக் கரேட்டாத்
திருவி...! அதுக்கு அவன்
வார்த்தைக்கு எழுப்பத்
திருந்து ருபாய் சம்பளம்
கேட்டு இருன். உங்க
பையங்கள் உதவிக்கெண்
டாம் நான் காத்துக்கிட்
படுத்துதான் என் 'மூட்'
கெட்டுப் போகும்! அத
னாலே இந்தப் பையனை
நான் வேலைக்கு அமர்த்
திக்கப் போறேன்! நீங்க
இனிமே என்ருச் சன்
மானம் அனுப்பறபோது
இந்தப் பேரவா பையன்
சம்பளத் தொகையையும்
சேர்த்துக்கொடு.

யோசுரஸ்: ரயில்சாமி
சாரி! உங்க வேண்டுகோள்
வந்து...

ரயில்சாமி: ஒரு திருத்தம்!
இது வேண்டுகோள்
இங்கே நிபந்தனை.

யோசுரஸ்: உங்க நிபத்
தனை ரொம்ப வேடிக்கை

வையா விடுக்கு! பத்திரிகை உலகத்திலே
இந்த மாதிரி ஒரு புதுமையை யாருமே நினைத்
திருப்பார்களாண்டு...

ரயில்சாமி: பத்திரிகை உலகத்தின் வட்
வெடிக் புதுமையைத் தேடிப் பிடிக்கிறது
தானே?... அதற்கு எழுத்தாளர்களாகிய
நாங்கள் உதவிறோம்!

யோசுரஸ்: ரயில்சாமி. சாரி! இந்த
நிபந்தனை விவ்மாத் திரைப் பற்றி நான்
ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை! பத்திரிகை நிர்
வாக அடர்த்திகள் போனை செய்ய வேண்
டிய விஷயம்!

ரயில்சாமி: அவங்க போனிக் ஒரு ருடி
அக்கு வரட்டும். அதற்குப் பிறகு அடுத்த
இதற்குள்ளே தொடர்கதைப் பகுதியை
அனுப்பி வைக்கிறேன்! எட்டார் சாரி!
இன்னும் இரண்டு கண்டிஷன்களையும் கேட்
படுத்துங்கள்! நான் தொடர்கதை எழுது
மேய்ப்பாக்கிப் பெய்யாமல் ஒன்றாகச் சேர்த்து
அடுக்கிக் குண்டுக்குத் தூள் ஆகிப் பார்த்து
வைத்திருக்கிறேன். அவன் அதிலே எக்ஸ்
பர்ட்! அவனுக்கு வர சாதினம் ஐம்பது
ரூபாய்!... அதைக் கதைப் பகுதியை யாரா
னாரும் எங்க விட்டு வேலைக்காரன் உங்க காரி
யாவதற்குக் கொண்டு வருவான். அவன்
போக வரப் பிரயாணப்படி வாராயாரம்
இருப்பதினாலு ருபாய்! நல்லா போனிக்
பதிக் கொடுத்துங்கள்! அவசரம் ஒன்றுமில்லை!

யோசுரஸ்: பிஸ்டர் ரயில்சாமி! இதெல்
லாம் நல்லா விருக்கா? உங்களை ஜா எழுத்
தாளர் அறிஞர்கள் பற்றி தெனவ! அவர் த்

தோட்டம்! 'உணர்ச்சிகள் ஒன்றை பிங் ஒன்றாகப் பெருக்கெடுத்து ஓட இவர் ரவிய் வேக தடை உதவுகிறது' என்று ஒரு துள்ளத் துள்ளிச் சபை உடற்குக் கூட்டி, மயிச்சாமி என்னை போல 'ரவிய்' உயிர்பாக்கியதும் 'மகாத் தோட்டம்'. அந்த மகாத் 'தோட்டத்தின்' மீதே எம்மைக் கொட்டிக் குண்டு விளைய ருத்ததற்கு! இதைப்பெய்யும் போலிக்க உட்கருக்கு ஏது அவகாசம்?

ரவிய்யா: உரேட்டி! எதைக்கு அவகாசம் இங்குதான்! எத்தனை பத்திரிகைக்காரர்கள் கலியே நின்றுகிட்டுத் தொடர் எதை கேட்டுக்கொள்! ... எய்ட்டர் சார்! நீங்கள் ஆரம்ப காலத்திலே ஏதோ 'தொடர்' பன்னாதினிக் என்பதற்காக உட்கருக்கு அடிமை வாய்ப்பே இருந்தது முடியுமா? எதைக்கு இப்போ அந்தஸ்து வந்தாச்சோ!

மேன்மூலம்: மயிச்சாமி! இப்போ உட்கரு திறைப்பை அடிப்படையிலே தீக்கே

ழகநிக் அடிப்படையிலே தீக்குது! அதைப் புகிக்குக்கிடங்கானா?

ரவிய்யா: நங்காத் தெரியும்! அதுக்குப் புகிக்குவேணு! நான் எதைக் கிறக்கிறதும் ஓடுதொருக்கிறக்கே!

மேன்மூலம்: இந்த வலித்தெரிச்சலை என் னாசகர்களுக்குத் தெரியக்க முடியுமா?... எய்யா நிபந்தனைக்காயும் ஒப்பக் கொண்டு தொலைக்கிறேன்! தொடர்கதைப் பகுதியை அனுப்பித் தொலையும்!

ரவிய்யா: வேலிக்காரர் கொண்டு வந்தக் கிட்டே இருக்கான்!

(மேன்மூலம் எவ்வாறு பிணைக்க வேண்டும் என்று புதிது புதிது எண்ணிடுகிறார்.)

மேன்மூலம்: துறையிற் பிரயாணம் சீர்த் துடிக்கையாக, விதக்கிதமான எதிர்ப்பைக் கெட்டுக்கொள், நிபந்தனைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று பதிலிடுகின்றான். மகாத் தோட்டம் பத்திரிகைக்காரர் மகாத் தோட்டம் 'மேலு' உடைக்கிறது.

தீயோய்திங் தீயுது! 'விஜயக்கிங்' என்னுல் என்ன?

இப்போக்காவில் அறிஞராலும் உன்ன ஆர்தர் என்பவர் வகுமானிலுரி வழக்கில் தோற்றுப் போனார். 471 டாவர் அபுராதம் உட்டினார். இதன்க் அரண்கத்தின்பிது கோயம் கொண்டு இவர் ஒரு தான் வானுட்க் செல்லும் விமானத்திற் (பிப்பிட 488) ஏறினார். விமானம் பறக்க ஆரம்பித்ததும் தோள 'காக்கிபிட்டு'க்குச் சென்று ஒரு துடி பாக்வின விமான ஒட்டியிற் முடித்துக் தோளக் கூட்டி, 'அடுத்த கூடாப் செய்க்கு துயிசினி' இறக்காமல் தோள வானிடுட்கு ஒட்டி' என்னார். இரண்டாவது கூடாப் விவரத்தாக வானிடுட்கு ரேடியோ செய்தார். செய்க்கு துயிசினிப் பணிகிட்டமாக இருப்பதாம் இறக்க முடியவில்லை என்று பிரயாணிகளிடம் (51 பேர்) சொல்லப்பட்டது. அவர்கள் எம்பிவிட்டார்கள். ஆர்தர் என்ன கேட்டார்? துறையிவியன் டாவர் என்னுல் பணமாக வானிடுட்க் விமான நிலையத்திற் கொடுக்கப்பட்ட வேண்டும் என்னார். இத்தச் செய்தியும் வானிடுட்குக் குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. பணம் தவார் என்று செய்தி வந்ததும் விமானம் இறங்க வாம் என்று அனுமதி அளித்தார்.

விமானம் இறங்கியதும் ஒரு மொனநிலை அறிவார் உவிய் ஒரு பெரிய கூடியுடன் ஒடி வந்தார். கூடியை உட்கே கொடுத்தார். கூடியைப் பதாரை டாவர் தோட்டுக்கன். என்னிப் பார்த்தார், ஆர்தர். அது பிரம் டாவர்தான் இருந்தது. விமான நிலையத்துக்கு அருகிலுள்ள பாக்கிவிருத்து அக் வானு பணத்தான் 'வானு முடித்ததாம். ஆர்தருக்குக் கோயம். துப்பாக்கியை நீட்டி

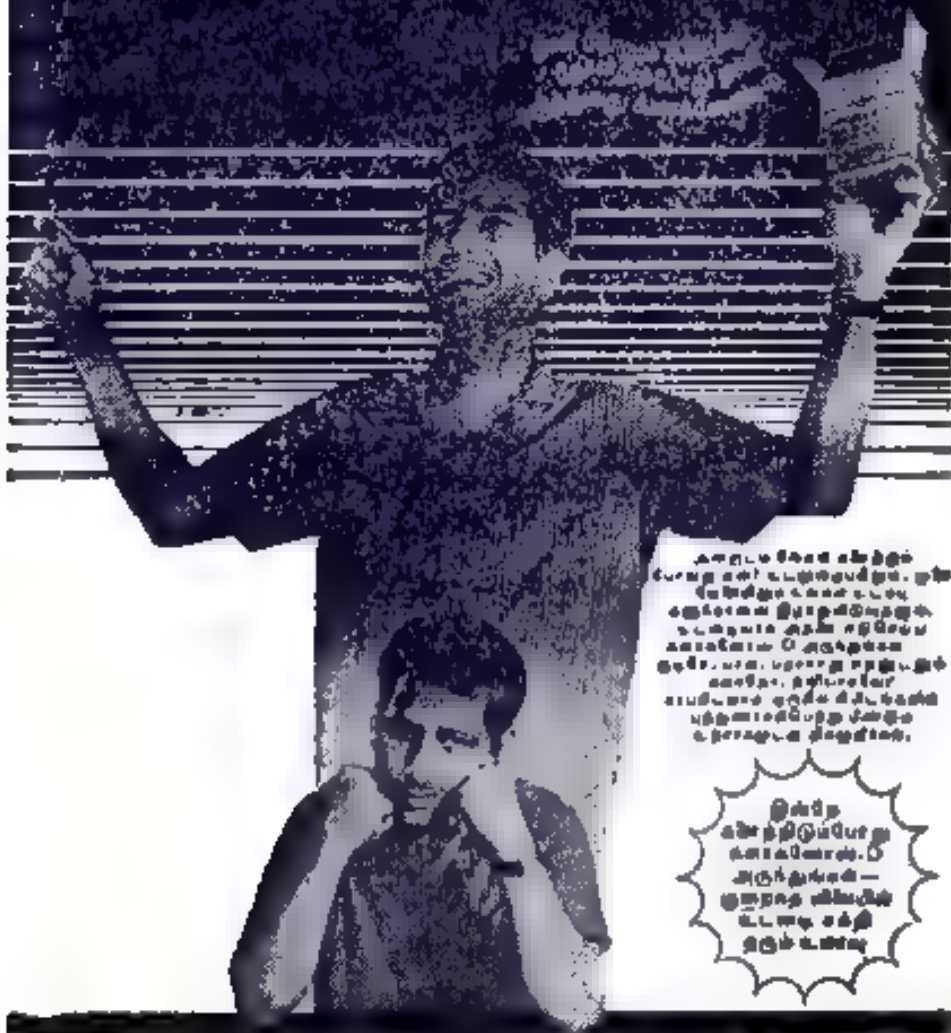
விமானத்தை மறுபடியும் பறக்கச் சொன்னார். விமானம் பறந்தது. இதற்குள் பிரயாணி னுக்குத் தெரிந்துவிட்டது நடந்த விவரம் முழுதும். அவர்கள் வலையப்பட்டவில்க். அடுத்த கூடாப் எது! மான்கட்டியாக அகத்து தவ்வாலுயர் என்று கேள் ரேடியோ ஆரம்பித்தார்கள். கூடாட்டுக்குக் அவரம் அடக்க வில்க். பணத்தைக் கொடுக்காவிட்டால் வந்திருந்த ஆர்தர் தாலுமானுக் கூட்டுத் தவ்வியும் அடுத்தக் கொண்டு விமானத்தையும் விபத்துக்குள்ளாக் விடுவானே! திரும்பவும் வானிடுட்க் விமான நிலையத்துக்கு ரேடியோ செய்தி அனுப்பினார். 'பணம் தவார்' என்று பதிக் வந்தது. மேலு பணத்துக்கு என்ன செய்தார்கள்? பணத்தை செய்தித் தரக்கேள் கூடாப் போட்டுக் கூட்டி விமானம் இறங்கும் பணத்தைக்கு அருகே வநிசையாக வைத்திருந்தார்கள். விமானம் இறங்கும் சமயம் சத்தவியல்லாமல் அதன் இரு பக்க டாவர்களும் கூடாப் பட்டுப் பஞ்சார் ஆக்கப் பட்டன. விமானம் இறங்கியவுடனேயே பிரயாணிகள் ஆபத்துக் காலத்திற் மட்டுமே திறக்கப்படும் கதவுகள் வாய்பாக வெளியே ஓடி வந்து விட்டார்கள். மேலு இரத்தப்படுபே ஓர் அதிகாரி துப்பாக்கியை விமான ஒட்டியிற் வைக்க தூக்கி எறித்தார். இத்தப் பார்த்த ஆர்தர் உட ஆரம்பித்துவிட்டார். இதற்குள் இரண்டு எம்.பி.பி.ஐ. அதிகாரிகள்

விமானத்துக்குச் ஏறிவிட்டனர். கூடாப் குறி தவறாமல் கூட்டு ஆர்தரைக் காலப்படுத்தினார். பிறகு அவரது காலிப் பிடித்து இறந்தது மேலு தன்னினார். அதிகாரிகள் ஆர்தரைக் கதவு செய்தனர். கூடாப் 'மனி'

БЕШПЫЛ?

க்ளாக்ஸோஸ்-D
நிமிட நேரத்தில் சக்தி தரும்

தமிழகத்தின் வரலாறு பற்றி
எழுந்த அனைத்து நூல்களையும்
ஒன்று சேர்த்து எழுதினான். இவ்
நூல் நூற்றாண்டுகள் காலமாகி
விட்டாலும் இப்போதும்கூட
தமிழகத்தின் வரலாறு பற்றி
எழுந்த அனைத்து நூல்களையும்
ஒன்று சேர்த்து எழுதினான். இவ்
நூல் நூற்றாண்டுகள் காலமாகி
விட்டாலும் இப்போதும்கூட

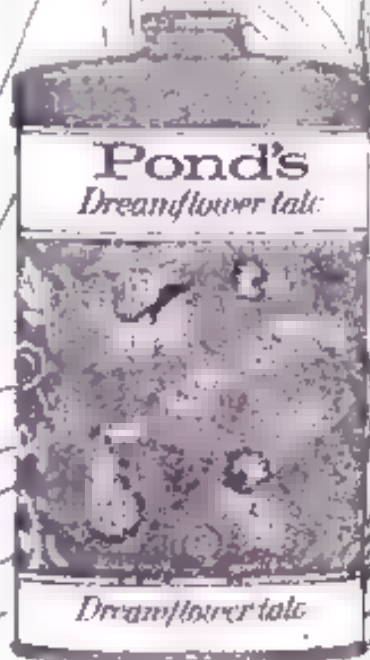
இந்த
கதை நிகழ்வுகள்
காலகாலமாக
அருங்குறி
குறந்த கிணறு
உடனடி சந்தி
தரும் உணர்வு

மனமகிழும் காலைப் புத்துணர்வு மணிக்கணக்கில் நிலைத்திருக்க...

குளித்த பிறகு பாண்டஸ்
ட்ரீம்:பிளவர் டால்க்!
பாண்டஸ் ட்ரீம்:பிளவர்
டால்க்யில் நீங்கள்
நிறுமணம்... மறந்து இழுக்குப
தன்மை... நான் முழுவதும்
காலைப் புத்துணர்ச்சி கொள்
இவை பயனாகியும் உங்களை
சந்திரும்.

கோடைவாசனம் இதுக
மாணம் நிறுமணத்தின்
புதுமைப் பொலிவில், குழைப
உணர்வில் உங்களை திகி
ளவுக்கும், எக்கர்வதற்கும்
ஏற்ற பாண்டஸ்
ட்ரீம்:பிளவர் டால்க்.
இந்தி பாஸிலேயே அதிக
விற்பனையாகும் டால்க்.

நீண்ட அளவுகளில்
கிடைக்கிறது.
பாயிஸ், பெரியது,
மாதிரி.

பாண்டஸ்

ட்ரீம்:பிளவர் டால்க்

சொகுசான கலயன்களும் மிருதுவான டால்க்
சுவிப்ரேசர் பாண்டஸ் இன்காப்ஸூலேட்டட்,
(வாழ்வுக்குப் பட்ட பொதுப்படை வு. அருமை
இன்காப்ஸூலேட்டட்)

PHOTO

இடையாளங்கள்

வினா

நீர் 9 குதராமன் இவ்வ. சிதாராமன்.

நம்புகோ! மலிவாப்பூர் கபாலிகலரர் தெப்பக்குளத்தண்டை மேற்கு முகமா, ஞானத்தை எட்டிப் பார்க்கிற மாநிலி கூழையா நிவ்விண்டிருக்கு பாருங்கோ. 'ரெண்டு தெய்வை மரம். அங்கு தருவாலே எங்க 'ஆம்' இருக்கு.

அதுதான் எங்க 'ஆம்'. நீங்க சொல்றமாநிலி மிதிவெப்பட்டி அக்ரமாரத்திலே எங்க 'ஆம்' இவ்வே.

என்ன சொல்றேன்? எங்கப்பா பேர் நீலகண்டய்யரா? என்ன பேத்தறேன்? எங்கப்பா பேர் வேங்கடராம சாஸ்திரிக்கு?

எங்கைத்தான் மாற்றுப் பார்க்கிறேன். எங்கப்பா என்ன பாவம் செய்தார்? என்னைப் பெற்ற பாவத்தைத் தவிர வேறு பாவத்தைச் செய்தறியாத அப்பாயி மனுஷர் அவர்! அவர் பெயரை ஏன் மாத்திறேன்?

காய்த்த கஞ்சி வடாய் கம்பி போலே நிக்கறவிர அந்த நாமக்காரப் போலீஸ்காரர், அவர் தம் கையிலே வெச்செய்யருத்த வாத்திக் கம்பாலே என் விளையிலே குத்தினார். "ஐயோ! போகாமே நிற்கமாட்டே!" என்று பூனை மாநிலி உறுமுகார்.

அந்த நாமக்காரரிடத்திலே உருப்படியா இருந்தது ரெண்டு கண்ணு மட்டும் தான். அந்த உருவத்துக்குக் கொஞ்சம் கூட ஒட்டாத மாநிலி, ஏதோ ஒரு கதத்திடத்திலே இருந்து அந்தக்

வாசவன்

என்றால் பிழைக்கி எடுத்த. அவர் மூத்தறியை
ஒட்டி வந்த மாதிரி அப்படி ஒரு வித்தியை
செய்து, தெருவடைக்கிறதா இருந்தது.

"பாருங்கோனேன்! நான் போறதது,
வளர்த்துப் போட்டால் போனது எக்காயெ
செய்து பையாப்பிச்சுதுன்! இந்தப்
போலீஸ்காரா ராமதாசுபுரம் ஜில்லாவிலே
இருக்கிற மிதிவெட்டியதான் என் சொந்த
வாரது சொக்கு. எங்குது அந்தப்பத்தி ருணு
வயதாறது. இந்தக் காலமா எங்குக்கு சிறை
ராமம்மையதான் போர். இப்போது இவா சொக்கு
'உன் பேர் சிறைராமம் இம்மே. ருணுமம்மைய
எங்கப்பாவின இவர் தீவகண்டய்யராம்! உன்
எங்கப்பா அக்கிரமம் அப்பா பெருவான் அ
கியல் உட்பெயர், கண்ட கண்ட பெரத்தியில்
மாற்றிக்கிறதது!"

வயதிலான் வட்டாரத்திலே செங்கடராம
சைவதிலிருந்து வெகு தோய்யவம். சைவதீரம
யெதே, சம்பிரதாயம் வேறென்று வயதாய்
வளர்க்குக் காட்டவதற்கு ஒன்று. தட்டி
தூக்கு ஒன்று என்று சொல்லு அங்கு ஒரு
தருவோ. அது மாதிரி ரெட்டை அழிக்கை
வாழ்த்தவர் இம்மே அவர். உங்கும் புறமோ
ஒரே வாழ்க்கை வாழ்த்தவர் அவர், தமீசு
பெயர் கண்டால் போர்த்திருக்கோ! அது
அதுக்காலமா எரியது! மற்றவர்களுக்காக எ
யது. அப்படி எரியுதாயின என் ஒருவர்
என்னுமாயினே புறம் பிடிக்கப் போய்டுது.
பெருத்தியை ரொம்பப் போர் மற்றவர்களை
கொன்றததுக்காலத்தான் வாரது, மற்றவர்
செல்லிக்கொண்டுமேயுடைய அவர்களுடைய புறமாய்
மற்றுப் போய் அவர்களை மறைக்கிறது.
பாருங்கோனேன் அவர்களைதான் செல்லிசை
போடப் போய் புறம் மூடிப் போது. என்
கையா - அவர்கள் செங்கடராம சைவதீர்
செல்லிக்கெட்டுவதாய் இம்மே, ஒரு சூர்யன்
மாதிரி, ஒரு சந்திரன் மாதிரி துத்தென்று உன்
பேரமா வாழ்த்தார்.

அவரோட சேமத்தப் புத்திரன் தான். என்
கைய போய் எதுக்காக தீவகண்டய்யர் பீக்
கைக்கு இந்தப் போலீஸ்காரர்?

"ஓர் ருணாமம்!" என்று குணம்வந்தார்
மாதிரியே குறையும், அட்டையுமா குறைய
நீட்டார் உன் - இவன்பெட்டர்.

"இதோ பாருங்கோ... அந்தம் நடவைய
செல்லிக்கேட்டன். தான் ருணாமம் இம்மே.
சிறாராமம். உன்மே விழுந்தததான்
நானாய் சத்தம் கேட்டார். எக்கண்டய்யரே
விழுந்தார் சத்தம் கேட்டததான்."

"இந்தப் பக்கவிலை தீர்த்தப் போதீரா
இவ்வியா?" என் பக்கத்தின் தீர்வுகூறுதது
எட்டு என்னைப் பார்த்து அந்தட்டார்.

"இந்த ஆள் வளர்த்தான் சார்! இவன்
தான் ருணாமம். இவன் தான் அந்தக் குறத்
தையின் டாயர் செவ்விலையைப் பறித்துக்
கொண்டு ஓடியான். இவன் போய் செல்
லான். இவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக்
கொடுத்து, உண்மையைக் கண்டிவான்
சார்!" என்று தாமக்காரர் பதலிக்கிறார்.

அப் இவன்பெட்டர் பீக்கைப் பார்த்துமாதிரி
கான் இருந்தார். அது போலீஸ் வந்ததிலே
வந்ததற்குத் தெவையான அந்தம். என்
வந்ததையென்கோனே, இருந்தார்.

அந்தப் பீக்கையாண்டான், என் குறம்.
உடம்பை எக்காய் வளருவதற்கு போய் என்
மறைந்த துறாவை மாதிரி குறகுறத்து
பார்த்து. பிறகு போலீஸ் வளையெ
படாமே தீர்க்காவி ஏறின் என் செங்கடி,
அக்கவன்தீரம்மே பெரியே என் தோளிலே
புத்திரியைப்படுத்த ஒரு மிழியை துணி, கறுப்பு
வளையுமா வந்த என் தாடி, கிரகணத்
திரை மாதிரி கண்ட சந்திரனைப் போல, தாடி
குறமே மறைந்த போனது போல மீக்கை
பிடுக்த என் குறம், கன். தெத்தின்னு
ஒன்று பாக்கி விடாமே பார்த்துக்கே
இத்தான். பூக்கி துணி ஒன்றிலேயுட்கொ
கொடுத்ததுத் தெவையு அடுக்கிது மாதிரி.
அவரத்ததின் குறம் மட்ட நின்றுண்ட
பிடுக்த என்னை அண்டவானம் புரிகுக்கிற
துக்காகத்தான் அவர் அப்படியி பார்த்தாரோ
என்பகோ?

அந்தக் குறமே குறமே தெக்க விட்
குறம். "நீக்க ருணாமம் இம்மேயா!" என்று
கேட்டதது. அந்தக் செவ்விலை வித்தியாய்
புர்தது. இதற்கு முன்னாலையார என்னை ஒரு
குறவனானது தெக்கை தான் சொகற
சைவமையக் கட்ட நமது தயக்கில்கூறுத்
தான் அவர். இப்போ தான் போய் செல்
லுக்க. தயக்க தாரா விருக்கார் அவர்.

தான் அப்போதும் இப்போதும் ஒன்று
தான். அவர்தான் அப்போது ஒன்றுவும்.
இப்போது ஒன்றுவும் இருக்கார். குறத்
தையென்கோ?

"செவ்வியை. நீக்க ருணாமம் இம்
மேயா?" மறுபடியும் கேட்டார்.

"இம்மே" க்கேறென் தான்.

"அவன் போய் செவ்விலை சார்!"
காட்டித் ததாய்க் கதுவிலார் அந்த தாமக்
காரர்.

"தான் விசாரணை நடத்துகிறேன். தெரி
விறதா?" என்று கேட்டை விசாரணைத் துறைய
விசாரணர்.

அக்கவன்துடன் எங்கேயார் எங்கே
குறம் ஒன்றிப் போயிட்டார்.

"நீக்க ருணாமம் இம்மே! தீவகண்டய்யர்
பீக்கையும் இம்மே! அப்படித்தானு!" என்று
எங்கே கேட்டுக்கே எதிரே இருந்த புறம்
மற்றுக்கக் கித்து பார்த்தார் உன் - இவன்
பெட்டர்.

"ஆமா. தான் இவரும் இம்மே. தான்
சிறாராமம். தான் மிதிவெட்டி இம்மே.
மெட்டரான்..."

"நீக்க மெட்டரானிலே இருந்து மிதிவெ
ட்டியிரு எதுக்காக வந்தீங்க?" என்று கேட்
டார் அவர்.

"என் வரப்படாதா? மெட்டரானிலே
இருந்து வந்தவனாக வேண்டாம் இப்படித் தான்
திருட்டுப் பட்டம் கட்டுவேனோ? புறம் துறை
கதல் வளர்த்து, "நீ எங்கே போயே" என்னை
காரே" என்று கேட்ட மறுபடியும்? இம்மே,
அவரத்ததான் உங்க மாதிரி வந்து செந்து
கோட்டையிலே அடைக்க எவர்க்கு மறுபடியும்?
வாரவந்து என்மேப் போய் உன்வளையின்
பீக்கை விட்டுக்கேன் துக்க ஒரு செவ்விலை
கேட்டேன். தான் விருமயிலுறும், விருமய
விட்டதும் என்மேப் பீக்கை கொடுத்ததது

ஆம்; எங்கும் காப்பாற்றிவிடுவதற்கு ஒரு
வரு போதவே. ஒரே போதவே அத்தனும்
தான் என வந்தா ஒழிந்திருக்கிறது. தான்,
மீதிப்பாட்டிற்கு வரக் காரணமும் இவ்வே
வாசியும் இவ்வே. என் முடிவிலாத பீர
பாசத்திலே மூல்கொரு ஊரும் ஒரு மாநிலி
தென்க என் பின்னாலே போகிறது. ஆனால்
இந்த மிதிப்பாட்டி ஒரு இவ்வே, ஒருபு
பாசம். அது என்னை மேலே போக விடாமே
உய்களையே. என்னை ஒரு நிரூபணம்
கொண்டு வந்து நிறுத்தி விடுக. பெரியதா
ரூப் போக தான் தயக்கமே. என்னு
மொடமே ஒரு ஜெயித்தான். பிறத்தவா
ஒவ்வொருத்தரும் எங்கிதான். என்னை ஜெயி
யிலே புடிக்கப் போடுகிறோ. அது 'ரகு
ராமன்'னு எனக்கு ஒரு புதுப் பெயரைச்
சூட்டி ஜெயிலிலே போடாத்தான். 'தோ
ராமன்'வரு என பெயர், என்னை உய்கத்துக்
குக் காட்டிக்கிற அடைமானம். என்னை
அடைமானத்தோடே, 'தோராமன்'வரு
பேரோடே புடிக்கப் போடுகிறோ...

பேசை நிறுத்திண்டு எப் இயல்பெக்
டனரப் பார்த்தேன். அவர் முகத்திலே
விபரம்பை போக்கி வரிகிறது.
நிமிர்ந்து, "உட்காருங்கள்" என்கிறார்.
அவர்.

"இவ்வே. நான் நிற்கிறேன். நான் குற
வான்யா நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறவன்..."

"சுற்றவாசிகளையெல்லாம் சர்க்காருக்கடா
தன்னு, உய்கத்திலே முக்தாவவாசிய் பேர்
நின்றுகொண்டேதான் இருக்கணும்!" என
றார் அவர்.

"நான் முக்தாவவாசிய் பேரிலே முழுத்தனத்
தான் ஆக்கப்பட்டிருக்கேன். பரவாயில்லை.
நான் நிற்கிறேன், .. என்னை 'உட்கார்'னு
கிண்க சொன்னதான் நான் நினைக்கவே. அப்படி
நினை சொல்லுதான் இருந்தா. ஆரம்பத்திலேயே
சொல்லியிருப்பேன். நான் சொன்ன காரித்
தான் ஒவ்வொன்றையும் என் ஆத்திரமேன்
தெருப்பிலேருந்து விழுத்த அவன் துண்டு.
அது உய்கனைக் கட்டிடுக்கும். அதுக்குப் பின்
னாலே, கட்ட புண்ணுக்கு மருத்து போடற
மாநிலி என்னை உட்கார்ச் சொன்னேன். தெருப்

பிணையக் கடாது பாருவோ என்
தெருப்பு இருக்கிற இடம்தான் இந்தச் சோ
ராமன் இருக்கிற இடம். இதைத் தப்பிடுவோ?"
என்று கேட்டேன்.

"தம்புகிறேன். உய்கனை தம்புகிறேன். உய்
கனை தோராமன்னு நினைவா தம்புகிறேன்.
ஆனால் இவ்வே என்னுடைய தம்பிக்கை மூக்
கியாப் இய்கி. தான் ஒரு போலீஸ்காரன். ஒரு
போலீஸ்காரனுக்கு முக்கியமாகக் கற்றுக்
கொடுக்கிற பாடம், அவன் காரணமும் தப்பக்
காடாது என்பது. என்னைவரையும் கட்டுதலிப்
பதற்காகமே கப்பலாய். பழக்கி கிட்டிடுக்
காக்க. மலித் கபாலம் எங்கெனப் போறத்த
வரையிலே தடை செய்யப்பட்டிருக்கு. என்
னுடைய மலித் கபாலம் உய்கனைப் போறத்த
வரையிலே 'தோராமன்'னு தப்பத் தயாராக
இருக்கு. 'அப்படி நிப்பாடு'ந்து என்னு
டைய உத்திரவாக தர்மம் எனக்குத் தடை
போடுகிறது. நீங்கள் தோராமனாக இருத்
தாதுமே அந்தக் குழந்தையின் எவ்விதையத்
இருந்தா ரகுராமனிடே போய்யே இருக்கிறீர்கள்.
அதுதான் நாய்கள் உய்கனைப் பிடிக்கக் கார
ணம். நீங்கள் தோராமனாகவே இருந்தாலும்
கூட, நீங்கள் ஏன் ரகுராமனாக இருக்கக்
கடாது என்று எத்தென்ப்பட வேண்டியது
தான் எங்கள் தொழில் தர்மம். என்னைமே
லேயே ரகுராமன் என்பவன் வெருருவனாக
இருந்து, அவன் எங்கள் வசையில் பிடிபடுகிற
வரையில் நீங்கள்தான் எங்களுக்கு ரகுராமன்.
நீங்கள்தான் அந்தக் குழந்தையின் எவ்வி
தையத் திருப்புவா!..." அப்படியன்று
உதிர்த்து துரீயோதனனுக்குக் கொடுசொற்றுக்
கட்கைக் கழிச்ச கர்ணனைப்போய் மனக்களம்
போட்டிவாசியுக்கிற தொப்பிக்கு மாநி
மாநிப் பதில் சொல்லு தலிப்பு பெருமூச்சாய்
மொதின்னு வர, என்னைப் பார்த்தார்.

"உய்கனைப் பார்த்தா எனக்குப் பாவமா
இருக்கு காசி உய்கன் தொழித்குன்னு ஒரு
தர்மம் இருக்கிற மாநிலி உய்களுக்குன்னு ஒரு
தர்மம் இருக்கு. இரண்டு தர்மங்களும்
ஒரோர் மையத்திலே உய்கனைக் கடா மாநிலி
முட்டிண்டு மொததப்போ, நீங்கள் கைகைத்துப்
போதேன். மனசை மிகுக்கோ, தொப்பிவைக்

நிகைவுட்டுக்கிரேம்!

சிதீத
சீறுகதைச்
சீறப்பீதழ்

நிகைவுட்டுக்கிரேம்!

கீல ஏரி	-நிதநி
கமலெக்கயர்	-நிதநி
கொழிக் குஞ்சின் சாவு	-காகப்பி
கந்தர் மகாதீசன்	-காகப்பி
பிளாஸ்டிக் பூ	-தங்கையி
விடுக்கிரகமர் பட்டாசாமி	-தங்கையி
பாதுகாவலர்கள்	-பஞ்சாயி
குரும்கிஸ் நீர்	-பஞ்சாயி

சிக்ஸி டீ கெததி

கவலையுடனாக..., சார் !
நீங்கள் உங்கள் தொழில்
தரம்பலபடி எங்கள் பகு
ராமன்னை சாதிக்கிறதா
இருந்தது. நன்றும் என்னைத்
தோராமன்னது சாதிக்கோ
யுள்ளது. அதுக்கும் கார
ணம் தங்கள் தோராமன்னது
இருக்கிறதுதான். நீங்கள்
தொழிலுக்குப்போகிறதும்கு
பேசுதரப் போடுறேன். ஆனால்
"ரகுராமன்" என்னிது பொ
சொரு பொது மறப்பெயர்.
"தோராமன்" என்னிது பொ
து. இதுதான் பொதுபெயர். "ரகு
அமுத்தமன், இந்த பொதுத்
தியை இதைக்கட இன்
னென்று அமுத்தம் இம்
பெயர்தான் பிரச்சாரம்தான்
தோராமன்னம் தான்.

“இந்தக் பேரவையே தோராமணி நாயுடு
தெய்வியல் அணுப் பழங்கதை இவ்வே கதையி-
ல் காண்பது நன்றாய்தான். எங்கிலைப் கொடுத்த
காங்கிரஸிலே நீங்கதான் நன்றாயும் எங்கிலை
துக்குப் படி காட்டிகள் இருக்கு. எங்கிலைகள்
பற்றி கொடுத்த ஏழந்தையன் பெற்றான். அந்த
தக் குறித்து நன்றாய்வுடைய செந்தித்து
பாசன் எவ்வொருவிலே நீங்கதான் நன்றாய்வு
கொண்டிட்டான். நீங்கதான் உருவிகள் தோ-
ராமணியை கொடுத்திருக்க. நீங்க கொடுத்து என்-
களுக்கு முக்கியம் இல்லை. காட்டிகள் கொள்-
கிறதான் முக்கியம். உண்மையில் தான்
பேசிக் கொடுத்த காட்டிகள் தான் இல்லாமல்”
“ஆதலால் பட்டிதான்” என்று சொன்னான்.
நான்

“குறள்”
 “சுருராமபெருட சிவெதிலை பாதகாக
 என்னை சுருராமம்மு கொடுத்ததான் ஆர்
 சரிபயம், தெருவிப் பழகிய சிவெதிலுன்கை
 சுருராமத்துக்கும் எங்கும் வளம் வித்திரா
 உத்ததக் கண்டுபிடிக்க முடியுமென்று, எவ்வ
 வேளையுமே உருவத்திலே தான் அழகியவன்
 ஒன்றுமே இருக்கிறது. விஷயம்போல் இருப்பது
 அநியமமல்லாமல் கருமமே தான் விஷய
 மல்லக் கண்ணுலே கூடப் பார்த்ததில்லை, அன்று
 இப்போ தான் ஒரு சிவமாக உதாஹரண
 உக்க முன்னொரு நினைவொருத்தோன், தீமை,
 உயர் கார்டிகள் எவ்வெருமே எனக்கு சுரு
 ராமன் வேறும் கட்டவேன், அந்த தான்
 மறுக்கவேன், தான் சுருராமம்தான். என்
 னைப் புரிந்த கொள்ளக்
 கூடிய நிரை ஒரு கார்டி
 இதை!”

“உயர் அந்தச் சாட்
தி” என்று கேட்டின்று,
மகமெல்லாம் ஆயக் பூக்க
லிமிந்து உட்கார்த்தார்
சம்-இஸ்ஸெபெக்டர்.

தஞ்சாவூர் ரகுராமன் யார்,
நாள் யாரவகற்றைத்
புரிஞ்செய்தான் சீட்பார்

“தமிழகத்தினோடொன்றி எதற்
காங்க இனோடும் கிழமைப் பிற
கொழுகும்”

சுருதிநாடு உருது உருது உருது உருது
சுருதிநாடு உருது உருது உருது உருது
சுருதிநாடு உருது உருது உருது உருது

Abstract

பாஷா இவ்வெழுத்து, காக்கைக்கிப்பார்ந்தேனாதி எல்லாம் ஒரே மாதிரி கருப்புப் பாததான் இருக்கு. நயக்குத்தான் அப்படி அந்தக் காகைகளுக்குள்ளே வித்தியாசம் பிறந்ததான் இருக்கு. ஆயிரம் குஞ்சுகளுக்கு மத்தியிலேயும் தனமுள்ளம் பித்தக்கூட நன்கு தென்கிறதில்லை. அதே மாதிரி மாதிரியும் தான் இவ்வெழுத்து அத்தகுந்தான் இருக்கிறது. கண்ணுக்கு விழக்கூடுமா. ஏன் ஒரு மருமகன் அப்பிளாடு அடையாமல், அப்பிளாடு ரத்த

நிறை. இவையுங்கூட அல்ல ஆகத்துக்கு, நான்
உயர்வுக்கு உயர்வுக்கு போய்விட்டேன்."

[illegible]

“தெரியும்” என்ற அடிகை,
“இதையெல்லாம் சொல்லாவிட்டால்” என்று
அடிகை, சொல்லாவிட்டால்.

கொஞ்சலும் தாமதமில்லை. நான், அவர், அந்த தாமதகாரர் லுணு பேரும் சூரமம் செட்டி - 'அய்யம்' பதாதிதிக் கிளம்பினோம்.

இது காவற்துறை தங்கு வாய்ப்புதான்
யோபால் இங்கு. தஞ்சாவூர் 'ஆம்' அத்தனை
பெரிய இடத்தில். மாவட்ட ஒன்றியம்
குறைக்கல் இல்லை. இது மாவட்ட எந்த நேரத்
திறம் விழுந்தது, மாவட்ட தங்கு வாய்ப்பு
இருக்காது.

தாதுக ஓரணு பேரும் காசுமரு நின்று
உண்டு பார்க்கிறோம். கொங்குல் உதவு
கண்ணுக்கு தெரியுமே. அங்குதா தீமை
காணுக் கட்டிடம். அங்குதே மிரிசை, தரை
கண்ணாடு போட்டுக் கிணற்பி டுரே கொம்பு.

சப் இன்ஸ்பெக்டர் பூட்ஸ் வாலோடே
உத்தரவு எண்: 100/2017/பா.ச.க.ப.

"மலை அழகை அழைப்பது" - கோவை நாகை.

“ ஏன் ? ” என்று கேட்ட
இவ்வேட வந்தபோது ஸார்ஜத்
தூர அலறினார்.

[illegible]

உத்தியோக விடுவதற்கு உடனடி
அனுமதியை வேண்டி உத்தியோக
பிரதிபலிப்பை அளிக்கும் முறை
பற்றி கருத்து தெரிவித்துள்ளார். புக
ருத்தியை மட்டுமே வகை. பி. கி. கி. கி.
தெரிவித்து. புகருத்தியை தெரிவி
காண்பது கி. கி. கி. கி. கி. கி. கி. கி.

70 1980-1981 95 1982
1983: 1984

பார்! வளமுட்டப்பட்ட புதிய அஸ்டா
நீங்கள் கோரியவற்றை எல்லாம்
பொருளுவருகிறது - ஏன், அதற்கும் மேலாக!

இதை நீங்கள் கோரியவை
அதேவாஸ்டால் சுவை வளம்
--அட, அதன் இனிப்பே இனிப்பு!

இதோ, அதற்கும் மேலாக:

அற்றகு சக்தியை வழங்குவதற்கென

'லசின், தயமின் சத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது!

எத்தோளும் வற்றாத தென்மேன் இப்படி உணர்ந்த இப்பே
 பருகி! வளமுட்டப்பட்ட புதிய அஸ்டா!
 இன்று அஸ்டாவிலே இருப்பதென்ன? மற்றெந்த ஆரோக்கிய
 பானத்திலும் இல்லாத நிறமும் சத்துக்கள்: முதல் வகையாகவா
 லசின்; தென்பு லாஸ்ருவதற்கான தயமின், என்வே நீங்கள்
 பெறுவது மேலிட்டமான சக்தி அல்ல, வேறுபாடு வகையாக,
 ஊற்றெடுக்கும் ஆற்றல், உள்சூரண சக்தி!
 இனிமையான தென்மேன் அஸ்டா--இனிமையான இனிப்பான பருகி!
 எற்றமே, புதிய மாகட்ட தயம், எதற்கென உயர்வு உயர்வுதான்,
 நீயும் உயர்வுதான் போலாம். ஆரோக்கியம் தரும்படி மாற்ற ஆயத்தம்!
 எயிதில் நீர்நனிக்கத் தக்கது ஆதலால் உட்கொள் உயர்வுதான் உயர்வு
 படும். புதிய அஸ்டா--மேலான உயர்வுதான் உயர்வுதான் உயர்வு
 பருகி, உயர்வுதான் உயர்வுதான் உயர்வுதான் உயர்வுதான் உயர்வுதான்

இத்துல்தான் உயிர் தரமான தயமின்.

லிப்டர்ஸ்-AST. 3-10 31

ΠΕΠΟΥΛΠΤΣ

**வாங்கும்போது
நீங்கள் பெறுவது**

உள்ளே

முதுமூலம்

உன்னதமான

தமிழ்

LINE

100% Satisfaction
 24/7 Support
 100% Satisfaction

உள்ளே இருக்கிற
கூடும் கிடைக்க
கூடும் கிடைக்க
கூடும் கிடைக்க
கூடும் கிடைக்க
கூடும் கிடைக்க
கூடும் கிடைக்க
கூடும் கிடைக்க

[illegible]

தேவநாத்திலுள்ளவராயுத்த
விநாயகம் பிள்ளை பட்டினிசாமி பட்டினிசாமி பட்டினிசாமி

 $S_{\mathbb{Z}}$

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

[illegible]

Call toll-free 1-800-368-6868

தாயிடோடே... ஏன் சிரமப்பட்டுகள். ரகுராமனோட தாயாரை நானே இங்கே அழைச்சிட்டுவர்பேரே. விசாலிக்கக்கோய்கோ!"

"சாரி! இவரைத் தனியே அனுப்பக் கூடாது சார்! அப்படியே கொல்ல வேதியே உம்பி நீட்டி விட்டார்களா... என்று நீட்டினார் நாமக்காரர். அவர் என்ன சொன்னார்? பிறத்தியாரைச் சந்தேகப் படறதுக்குள்ளே பயிற்சி பெற்றவர். ஆனாலும் முன்னக்கு இப்போ எவ்வளவோ தேவலை. அவர் முன்னே என்னை 'அவன், இவன்' என்றார். இப்போ 'அவர், இவர்' என்மீது?"

"எல்லாம் எவககுத் தெரியும். யாரையும் சந்தேகிப்பதற்குச் சர்க்கார் நமக்குச் சம்பளம் கொடுக்குது. நீ நம்முடைய சர்க்காருக்குச் செவை செய்தது போதும். கொஞ்சம் பேசாமல் இரு. சார்! நீங்க உள்ளே போய் ரகுராமன் தாயாரை அழைச்சிட்டு வரங்கோ!" என்றார் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்.

தான் உள்ளே நுழைந்தேன்.

கூடம். அடுத்துக் கூடம். மீண்டும் கூடம் அடுத்தடுத்து இருக்கும் வீட்டை இதுவரை நான் பார்த்ததில்லை. அடுத்தாயிலே ஒரு பெரிய உள் முற்றம். வராததா. அதை வொட்டி நான்கு பக்கங்களிலேயும் இருபது மூப்பதற்குக் குறையாத அளவுகள். அதுக்கப்பறம் ஒரு கூடம். அதுக்கப்பறம் ஒரு அறை வரிவை. வீடு அனுமார் வால் மாநிரிப் போயிண்டே இருக்கு.

இங்கே யாரும் இருக்காளா இல்லியா?

காணும், கண்ணும் வலிக்கத் தேடினேன்.

யாரோ குடுகுடுன்னு கதவுப் பக்கம் ஓடல மாநிரி சத்தம் கேக்கறது. கதவு நாதாங்கி கண்ணை குறுக்கறது.

யாரவன்? எதுக்காக ஓடான்?

தான் ஒரு பெரலிங்காரர் வேலைவைச் செய்ய ஆரம்பித்தேன். ஒறைப் படாமல் கதவுப் பக்கமாகப் போனேன்.

கதவுக்கும் கவருக்கும் இருந்த கைகள் இருக்கிலே ஒருவன் நின்றுண்டிருந்தான். எல்கைக் கண்டதும் அவன் புருக் குஞ்சு போலே பசு பசுக்குன்னு நழிச்சான்.

அவனை நான் பார்த்தேன். அதற்குப் புறம். அதைக்கப்பறம்... பார்த்த வேளையிலும் இல்லெங்குது மாநிரி அவனைப் பார்த்துண்டே இருந்தேன்.

அவன் வேறு யாரும் இல்லை; நான்தான். அவன்! அவன்தான் தான்!

அவன் அசல் என் பிரதிபிம்பம்.

அவனுக்கு என் வயசு, என் முகம், என் கண்கள், என் தாடி, என் வேஷடி... அட சகலரா, கிழிசல் அங்கவல்திரம் கூடவா என்னைப் போலப் போட்டிண்டிருக்கணும்?

அவனைப் பார்த்து தான் அந்தப் போய் நிறைகயிலே அவன் அந்த மீதம்பித குலி யதவதக் கருவியா வைச்சிண்டு ஓடறதுக்கு வரீ பார்த்துக் காரைத் தூக்கினேன்.

விறுவெறு நான்? அவன் தோளை இருகப் பிடிச்சிண்டேன். அவன் கொழிக் குஞ்சு மாநிரி மூண்டிண்டு என்னைப் பார்த்தான்.

"நீதான் ரகுராமனு?" என்று கேட்டேன்.

"ஆமாம்" என்று தலைவசைச்சான் அவன்.

"நீதான் அந்தக் குறந்தையோடே சப் இன்ஸ்பெக்டர் திருடியியா?"

"அவன் பதில் சொல்லாமே முழிச்சான்.

"சொல்லுடா, சண்டாளா!" என்று அதட்டினேன்.

"ஆமா..."

"ஏன் திருடியினை?"

"பிறகு வேறே வழி... எல்லாமே போயிடுத்து. அதுவாப் போகலே, நான்தான் போக்கினேன். அம்மா மடுத்த படுக்கைவா விழுந்துட்டா. ஏதாவது வைத்தியம் செய் கணுமே! அதுக்குப் பணம் வேணுமே! கேட்கக் கூடியவா, கேட்கக் கூடாதவா யாவரையும் பாக்கி விடாமக் கேட்டுப் பார்த்தேன்."

இவை ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்களின்போது பலவித விளையாட்டுக்களைக் குறிக்கும் சின்னங்கள்.

'ல்காஸ' - முத்து

ஐந்தே
கால
போதும்
உங்கள்
குடும்பம்
பெருகாமல்
தடுக்க!

நிரோத்

மேன்மேன்மையான
குடும்பப் பேர்து...

மேன்மேன்மையான குடும்பம்
இன்று மக்களோற்றை
ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.
இதற்கு நிரோத் உதவும்.

தாய் மேன்மையின் முதலமை...

குழந்தைகள் விரைவான வளர்ச்சி
பெற, குழல் குன்று நன்றி
வளர்ச்சிக்கு அளவற்றது
விடையுள்ள பாய்மட்டி
மேலவை என்று கருதப்படுகிறது.
சென்றிருக்கிற, பெற்றிருக்கிற
இந்த முதல் அளவை மேலும்
பெற தாய்க்குள் விதிவாசலும்
மேலும், நிரோத் உபயோகிப்பது
தான், சிறந்த பேர்து.

500 70/67

உயர்ந்த எந்திரம்தான் குழந்தை
சாதகம்

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு

15 மார்ச் 3

அளவற்ற ஆற்றலும்
குழந்தைகள்

கவனமாகத் தரிசிப்போமானால்

நிரோத் (காம்போம்) உயர்ந்த
எந்திரம்தான் குழந்தை
சாதகம் ஆகியிருக்கிறது.
எனவேயானால், தாய்க்கு
நிரோத் உபயோகிப்பதும்
பெரிசெய்யப்படுகிறது.
இதை உபயோகிப்போன்ற
முதலமை முதல்காலமே
தான். நிரோத் எல்லாம்
விடைக்கும்.

நிரோத், கிட்டும் அளவற்ற
விதும் காலம், குழந்தை
மேலும் மேலும் மேலும்
ஆகியவற்றின் விடைக்கும்.

தேவர், என்னாளுமே அமைச்சர் மனைய
விசிக்கட்டா, கஷ்டம் எனக்குப் புதிதில்லை.
பயனாக கடிச்சிண்டு சுவைத்ததையும் பொறுத்
திருக்கேன், பட்டினி கிடத்திருக்கேன். ஆளு
றது வேலைச் சொத்துக்கு யாராத்து வாராய்
யும் தான் மிதிச்சதில்லை. பிறத்தியார்
சொத்துக்கு தான் ஆசைப்பட்டதில்லை.
அடுத்தவர் பொருளுக்கு விஷமா நெளச்
சிடுக்கேன். ஆளு அம்மா படுக்கையில்
விழுந்து, மருத்துவாஸ்கி கொடுக்கவேண்டிய
நிலவரம் ஏற்பட்டதும், என்னைக் கட்டிப்
போட்டிருந்த அத்தனை தர்மங்களும் எஞ்ஞ
பொலி உதிர்ந்தன. எந்தத் தர்மம் என்னை
உதாரணப்படுத்தியதோ அந்தத் தர்மத்தை
உதாரணப்படுத்தி, அம்மானைக் காப்பாற்ற
நெளச்சேன். அக் கீட்டியேன். அது ஒரு
குழந்தையோட கழுத்தால் போயிடுத்து.
அங்கே தொங்கிவருந்த சங்கிலியைக் கழட்
யுண்டு போய்ப் புதுக்கோட்டையிலே வித்
தேன். பணம் கிடைச்சது. அதனாலே அம்மா
வுக்கும் மருத்து கிடைச்சது. அது பாவத்
தைப் பணமாகி வரக்கூடிய மருத்தோய்
வியோ? அம்மாவுக்கும் அதுவே ஏமலோகத்
திலே இருந்து வந்த கெட்டார் ஆயிடுத்து.
இனிமேல் ரொம்ப தான் தன்னை மாட்டா.

"நான் சொத்த திருட்டு ஒரு சம்பம்
மாநிலி என் தெஞ்சைச் சதா அதுதான்
யுக்கு. என் தெஞ்சில் இன்னொரு பக்கம்
ஒரு பெரிய தெருப்புச் சூன் எரிஞ்சின்
யுக்கு. அது அண்மையுக்கு நான் போன
னிலே போய் உடனே ஆளுராலிடணும்.
ஆளு அப்படிச் சொல் முடியுமே. அம்மானை
இப்படி மரணப் படுக்கையிலே போட்டுட்டு
நான் போயிட்டா அவ அதுதைப் பிணமா
செத்துக் கிடப்பானே! இதை நெனக்கத்
தான் வெளியே நடமாட்டம் இல்லாமே
ஆத்திலேயே ஒளிஞ்சிவருக்கேன். என்
னிக்காவது ஒரு தான் போனில் இங்கே வரும்
என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆளு அது
இன்னிக்கு வரும்னு நான் எதிர்பாரக்கவே,
விபத்து எதிர்பார்க்காத தெரத்தியோதானே
வரும்? அப்படி வருகிறதனுமேதானே அதுக்கு
விபத்து என்று பேர். இனிமே தான் அம்மாவுக்
கான ஒளிஞ்சிவருக்க முடியாது. தர்மம்;
அம்மானைப் போல என்னை மன்னிக்காது
கிட்டட்டும் விவகிப் போகாது. என் தொன
லிரு. வானிலே நின்றுவருக்கிற பொலி
னாகிட்டத்திலேயேயானே ஆளுராலிடேன்."

அந்தப் பாவி சொல்லிட்டு என்ன சொ
தான் தெரியுமோ? விடுகிறாது வானை
தொக்கிப் போனான். கையிலே விவகை
காட்டிக்கப் போனான்!

"நித்துடா, பாவி!" என்று கூச்சம்
போட்டோன்.

அவன் திக்கான்,
"இங்கே வானா, வண்டானா?"
வருகிறான்.
"கூட அம்மா எக்கெடா படுத்தின்
யுக்கா?"

உதயோரமான ஒரு துள்ளல். அநோட உத
வைத் திறந்துண்டு, "இங்கே யாருக்கோ"
என்கான்.

பார்த்தேன்.

அதுவும் ஓர் அந்தரம். அங்கே தொன
தொனாண்டு தொனொனா ஒரு தார்க்
கட்டிக், கட்டிக் திறைபக் கிழியல் துணி.
அத்தக் கிழியல் துணிகளுக்கு தடுமே இல்
லிக்கோ தாணக்கோ கிழியப் போற இன்
னெரு துணி. அதுதான் அவன் அம்மா. வதங்
கிள வெத்திலையைப் போல அவன் உடம்பே
கருண்டு போயிடுத்து. அவன் முகம் தெரியலை.
ஆளு உண்ணுக்குப் புலனாகாத மரணம்
அங்கே கண் எதிரே நின்றுவருக்கிறது
தன்னுத் தெரிஞ்சது.

அதுவரை நான் உணர்ச்சிகளாலே பாதிச்
கப்பட்டவன் இல்லை. அப்போ அத்தனையும்
சேர்த்துப் பழிவாங்கற மாநிலி என் தெஞ்
சைப் பிணத்துக்கு, என் என்னைக் கைக்
கிண்டு....

நான் அழறேனா?
முத்தத்தை திருப்பி, ரகுராமனைப் பார்த்
தேன்.

"நான் வரறேன். எனக்கான நீங்க ஒண்ணு
செய்யலானோ? நீங்க யாரோ? நான் யாரோ?
இந்த ஒண்ணம் முதல் நீங்க நான் ஆயிடணும்.
நீங்க என்னை மாநிலியே இருக்கேன். என்னைமா
வுக்கு நீங்க பிச்சையாயிடணும். இன்னும்
அவ பிரக்கனலையோட இருக்கா. அவ கப்
பிட்ட ருதுக்கு என்னு வேலுங்கோ. என்னை
முடிட்டானா ஒரு கைக் கொக்கிலை அன்
னீப் போட்டுருக்கோ? எனக்கான இதைச்
செய்யலானா?" அப்படியாது என்னுக்கும்
கம்பியுமாகப் பரிதாபமாக வேலிக்குள்
சுருளாமன்.

"எனக்கான நான் இப்போதே ஒண்ணைச்
செஞ்சிவருக்கேன். அதுதான் திருட்டு,
ரகுராமன். அந்த வேலுக்கை எனக்குக் கட்டி
வச்ச, எம்மோருமே அதை நம்புது. ஆளு
உன் அம்மாவைக்கூட நான் ரகுராமன் வேலும்
போட முடியாது. ஏன்னு தன்னுடைய ரகு
ராமனை அவளுக்குத் தெரியும். அவனோட
கடைசி தெரத்தியே நான் ஒரு பொய் ரகு
ராமனாகி அவளுக்கு என் புத்திர ரோகத்தை
ஏற்படுத்தணும்? நீ அவனோட பித்தர ரகு
ராமனாலே இருந்து, நான் திருட்டு ரகு
ராமனாலே இருந்துட்டோ போறேன்!"
சொல்லிட்டு, அவன் பதிதுக்குக் காத்திருக்
காயல் வானை தொக்கி நடத்தேன்.

வானில் எனக்கான காத்திரிவருத்த சப்
இன்கப்பெட்டர் என்னைப் பார்த்ததும்,
"எங்கே என், அந்த அம்மானைக் கட்டி
வத்திரிசொ?" என்று கேட்டார்.

"நான் எதுக்கானக் கட்டி, வரணும்? அதுக்
கென்னம் அவசியம் இல்லை. நான் தேர
ராமன் இல்லை, நான்தான் ரகுராமன். நான்
தான் முத்தையோட சங்கிலியைத் திருடிய
வன்" அப்படியானே நான்.

அவர் அதிர்த்து போனார். "என்ன என்
இது நீங்க தேரராமன்தான் என்கிற அடை
யானத்தைக் காட்டுவதற்கான என்னை அழைத்
துக்கொண்டு வத்திரிசென். இதுதான் உன்
அடைவானமா?"

நான் சிந்திசேன். "அடைவானம்வந்து
எனக்கே குறி மாநிலி. அதைத் துணிக்கூப்
போடவாகம், மனைக்குப் போட முடியுமா?"
என்று கேட்டேன்.

★ இக்கதி

விட்ட

சுருத்தம்

ரூ. 15/-

பக்க

பேறுபெறு

சீத்தி பித்தலுது மூச்சிவையெ என்ற புனைப் படப் பகுதி (ஆகஸ்ட் 18, இதழ்) சிறப்பாக இருந்தது. ஆனால் காமன்வெல்த் விளையாட்டுப் போட்டியில் மல்புத்தத்தில் தங்கப் பதக்கம் பெற்ற இளஞன் சேத் பிரகாஷின் படத்தை அக் தொகுப்பில் காணாமல்? உலகத்தையே அதிசயத்தில் ஆழ்த்திய அந்த வானிபனர விட்டுவிட்டாயா?

சென்னை-31

12-8-70

ராஜ்

(இதோ உங்கள் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்து விட்டோம். படத்தில் வெற்றி வீர சேத் பிரகாஷ் ரேனார் இந்திரா காந்தியை சந்தித்து மலர் மாலை அளித்து விழுகிறார். - ஆசிரியர்)

★ இன்றைய இந்திய அரசாங்கம் பெரு வானியான இந்திய மக்களது எண்ணங்களைப் பிரதிபலிப்பதாக இல்லை.

நாட்டிய உடனடியுமாகச் சமாளிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சனைகள் பலவற்றுக்க, ரஷ்யாவுக்கு விளிக்கவென, அருவசியமாக பாங்குகளைத் தேசியமயமாக்கல், பஞ்சு வியாபாரத்தை

அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும், மேடம் பீக்ஷ் வரவேற்றும் போன்ற காரியங்களைச் செய்வது என்பதாட்டு மக்களை மட்டுமின்றிப் பல வெளி நாட்டினரையும் சிற்றமடைவர் செய்துள்ளது. பீக்ஷ் வரவேற்றதால் இந்தியா தென்மேற்காசிய நாடுகளிடையே தன் மதிப்பை இரத்தமிட்டதோடன்றி உறவை வும் இழக்கும் நிலையில் உள்ளது.

கவலத்துக்காக, கம்ப்யூனிஸ்டுகளை ஆதரித்து, கைகாண்டு செய்யும் தொழிலாளர் கூட்டுறவுகளின் ஏகபோக குடிசைத் தொழிலாக வளர்த்துள்ள அரசாங்கம், கடின சீக்கிரம் இந்தியாவையும், மக்களையும் கம்ப்யூனிஸ்டுகளிடமும் ரஷ்யர்களிடமும் அடக்குவதையுமே என்பதில் துயரில் துயரில்லை. ரஷ்யாவிடம் அதன் சமோதர நாடான செக் கோஸ்போலோவியா பட்ட பாட்டில் தும் தினை என்னாகும்?

நாட்டின் இன்றைய நிலையில் மாஜி ராணுவ அதிகாரி திரு கரியப்பா சொற்படி துணிபுதியின் ஆணைக்கு உட்பட்ட ராணுவ ஆட்சிதான் இந்தியாவை அழிவுப் பானதயி வின்று பீட்டி ருணநாயகத்தைவும், சத்திரத்தைவும் தருக்கச் செய்ய முடியும். அகவது மூத்திரார் ராஜாஜி கூறுவது போல் ருணநாயக சத்திகள் கிவ்வதை வித்தியாசம் உடன் மறந்து நாட்டைக் காக்க ஒன்றுபட வேண்டும்.

பம்பாய்-71

27-7-70

ஏ. சத்திரராஜன்

சீமீபத்தில் கேரளாவில் கொங்காட்டில் ஒருவரைக் கொலை செய்து அவரது வீட்டைக் கொள்ளையடித்து அவரது தலைவை வெட்டி வீட்டின் மூன் மாட்டிலுவத்துவிட்டுச் சென்ற நகல்பாரிகளைக் குறித்து நாடே இன்று அருவருப்படைகிறது. ஆனால் நாடாணம் மத்திரிகள் இந்த நகல்பாரிகளைக் குறித்து ஏதும் நடவடிக்கை எடுக்காதது அந்தவீட அருவருக்கத் தக்கது. ஒருவனது ரத்தம் ஒரு நாட்டையே மாற்றும் என்பார்கள். இந்த திகழ்ச்சியில் சித்திய ரத்தம் வரலாற்றையே '72ல் மாற்றப் போகிறது. காந்தியார் வாழ்த்த நாட்டில் இப்படி நடக்குமா என்ற ஐயம் எழும் தேரத்தில், இந்திரா ஆளும் நாட்டில் இதுவும் நடக்கும் இன்னமும் நடக்கும் என்று உணர்வு கூறுகிறது.

கோவை,

4-8-70

எஸ். சம்பூர்ணம்

இன்று பல பேச்சாளர்களும் 'கர, கர' வென்று தொண்டையை வைத்துக் கொண்டு அறிஞர் அண்ணா போல் பேசி வருகிறார்கள். இது வருத்தத்தக்கது. அறிஞரும், தாவலரும் பாசுரையாவது பார்க்கும் 'காப்பி' வடிவத்தில் பேசுகிறார்களா? இல்லை, தமக்கென்று ஒரு புதிய பாணியை வகுத்துக் கொண்டு தரணியில் தலைவிறந்த பேச்சாளர்களாக விளங்குகின்றனர். அது போன்று இன்றைய பேச்சாளர்கள் புதிய பாணியை வகுத்துக்கொண்டு பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செம்பஞ்சர் கோயில்

12-8-70

ஜி. அழகிராமன்

**முத்தென ஒளிரும்
முகமணிப் பெற்றிட**

லக்மே வேணிஷிங் கிரீம்

உலர்ந்த துளிகளால்
மிகு தன் தாது வண்ணம் பெற்றிருந்த முகம் மிகவும்
நன்றாக இருந்தது. உடனடியாக ஒன்றுதான் கண்டிப்பாக
தந்தது. தலையில். வேணிஷிங் கிரீம். இதைத் தலையில்
தூவிவிட்டால் மிகவும் அழகுற இருக்கும். உடனே வேணி
ஷிங் கிரீம் தலையில் தூவிவிட்டால்.

கண்டிப்பாக தன் முகத்தை அழகுற ஆக்கிவிடும்.
உடனே வேணிஷிங் கிரீம் தலையில் தூவிவிட்டால்
தலையில். அது அழகுற இருக்கும். இதைத் தலையில்

Standardise on

PERKINS 6.354V

VEHICLE DIESEL ENGINE

**the most reliable and
inexpensive power unit**

**Why is one engine preferred? For clear exhaust, fast
travelling with maximum load, smoothness,
manoeuvrability and ease of operation.**

**Perkins is the ideally suited truck diesel engine because
it ensures these regular features with other plus
features. For example:—**

Direct injection combustion system
with distributor type fuel injection
pump. Automatic advance and
retard of the injection system and
hydraulic governing ensure excep-
tionally low fuel consumption
under all operating conditions.
Timing drive through helical gears.

Low weight per unit power and
compactness mean extra payload.

All components that require routine
service are easily accessible.

12 volt electrical equipment
ensures positive and instant
starting under normal conditions.

**AND SIMPSON'S ENSURE GENUINE REPLACEMENT PARTS ARE
ALWAYS AVAILABLE READILY**

Simpson & Co. Ltd.

262-263, Mount Road,
Madras-2.
Branches at: Coimbatore,
Bangalore, Tiruchirappalli,
Secunderabad.

